

Gemeente
Bergambacht

GEMEENTE BERGAMBACHT

Bestemmingsplan “Buitengebied 2011”

A Kaart

B Toelichting

C Regels

13 december 2011

TOELICHTING

Inhoudsopgave van de toelichting

Deel A Inleiding

1	Inleiding	1
1.1	Bij het plan behorende stukken	1
1.2	Aanleiding en doel van het plan	1
1.3	Ligging en begrenzing plangebied	1
1.4	Vigerende bestemmingsplannen	2
1.5	Leeswijzer	2

Deel B Planbeschrijving

2	Planbeschrijving	5
2.1	Bestaande situatie	5
2.2	Uitgangspunten en ontwikkelingen	5
2.3	Juridische aspecten	7
2.3.1	Planmethodiek	7
2.3.2	Regels	7
2.3.3	Geometrische plaatsbepaling	13

Deel C Verantwoording

3	Ruimtelijke Ordening	15
3.1	Kader	17
3.1.1	Nationaal beleid	17
3.1.2	Provinciaal beleid	19
3.1.3	Regionaal beleid	22
3.1.4	Gemeentelijk beleid	25
3.2	Analyse	27
3.3	Conclusies	28
4	Archeologie en cultuurhistorie	29
4.1	Archeologie	29
4.1.1	Kader	29
4.1.2	Onderzoek	29
4.1.3	Conclusie	31
4.2	Cultuurhistorie	32
4.2.1	Kader	32
4.2.2	Onderzoek	34
4.2.3	Conclusie	36
5	Natuur, landschap en ecologie	37
5.1	Kader	37
5.2	Analyse	38
5.2.1	Natuur	38

5.2.2	Landschap	42
5.2.3	Ecologie	43
5.3	Conclusie	44
6	Water	45
6.1	Kader	45
6.2	Onderzoek	47
6.3	Conclusie	50
7	Mobiliteit	51
7.1	Kader	51
7.1.1	Rijksbeleid	51
7.2	Onderzoek	52
7.3	Conclusie	52
8	Agrarische bedrijven	53
8.1	Kader	53
8.2	Analyse	55
8.3	Conclusie	58
9	Recreatie	59
9.1	Kader	59
9.2	Analyse	61
9.3	Conclusie	63
10	Wonen	65
10.1	Kader	65
10.2	Analyse	67
10.3	Conclusie	67
11	Niet-agrarische bedrijven	69
11.1	Kader	69
11.2	Analyse	69
11.3	Conclusie	70
12	Milieu	71
12.1	Algemeen	71
12.2	Bodemkwaliteit	71
12.2.1	Kader	71
12.2.2	Onderzoek	73
12.2.3	Conclusie	73
12.3	Akoestische aspecten	73
12.3.1	Kader	73
12.3.2	Onderzoek	76
12.3.3	Conclusie	78
12.4	Luchtkwaliteit	79
12.4.1	Kader	79

12.4.2 Onderzoek	79
12.4.3 Conclusie	79
12.5 Milieuzonering	80
12.5.1 Kader	81
12.5.2 Onderzoek	81
12.5.3 Conclusie	81
12.6 Externe veiligheid	81
12.6.1 Kader	81
12.6.2 Onderzoek	83
12.6.3 Conclusie	84
12.7 Overige belemmeringen	84
12.8 Duurzaamheid	85
12.8.1 Kader	85
12.8.2 Onderzoek	86
12.8.3 Conclusie	86

Deel D Uitvoerbaarheid en procedure

13 Uitvoerbaarheid	879
13.1 Economische uitvoerbaarheid	89
13.2 Maatschappelijke uitvoerbaarheid	89
13.3 Handhavingaspecten	90
14 Procedure	91
14.1 Voorbereidingsfase	91
14.2 Ontwerpfase	91
14.3 Vaststellingsfase	92

Bijlagen bij de toelichting

- Notitie Tussenlanen 33 te Bergambacht (kenmerk: Nu110026aaA0.gde, d.d. 7 maart, 2011 Adviesburo Nieman)
- Ontwerpbesluit Hogere waarden Wet geluidhinder

Afzonderlijke bijlagen bij de toelichting

- Milieuonderzoek bestemmingsplan 'Buitengebied 2011'
- Nota zienswijzen

Deel A Inleiding

1 Inleiding

1.1 Bij het plan behorende stukken

Het bestemmingsplan “Buitengebied 2011” bestaat uit bestemmingen en regels. De bestemming van de gronden (en wateren) is geometrisch bepaald¹ door middel van lijnen, coderingen en arceringen. In de bestemmingen zijn regels ten aanzien van het bouwen en het gebruik opgenomen. Het plan gaat vergezeld van deze toelichting. In de toelichting worden de keuzes die zijn gemaakt bij het opstellen van de geometrische plaatsbepaling en de regels verantwoord en verduidelijkt. Vervolgens wordt hierin de uitvoerbaarheid van het plan aangetoond.

1.2 Aanleiding en doel van het plan

Op 27 januari 2009 is het bestemmingsplan “Buitengebied” vastgesteld. Tijdens de planperiode van dat bestemmingsplan is de nieuwe Wet ruimtelijke ordening (Wro) in werking getreden, waarin de standaardisering en digitalisering van bestemmingsplannen is geregeld. In de invoeringswet van de Wro was aangegeven, dat ontwerpbestemmingsplannen die voor 1 januari 2009 ter inzage waren gelegd, niet hoefden te voldoen aan de eisen van standaardisering en digitalisering. Destijds is er voor gekozen om het bestemmingsplan niet om te zetten conform de Standaard Vergelijkbare Bestemmingsplannen (SVBP2008) en niet te digitaliseren.

De gemeente heeft wel altijd de intentie gehad om het bestemmingsplan na vaststelling alsnog om te zetten. Dit bestemmingsplan betreft het omgezette bestemmingsplan en voldoet daarmee aan de Regeling standaarden ruimtelijke ordening 2008 (Rsro 2008). Daarnaast zijn nog diverse inhoudelijke aanpassingen meegenomen.

1.3 Ligging en begrenzing plangebied

Het plangebied bevat het gehele grondgebied van de gemeente Bergambacht met uitzondering van de kernen Bergambacht, Ammerstol en Berkenwoude alsmede het bedrijventerrein en de te ontwikkelen natuurgebieden conform het Veenweidepact.

De herbegrenzing van natuur- en landbouwgebieden, zoals voorgestaan in het Veenweidepact, is een belangrijk middel om te komen tot een duurzame inrichting van het gebied. Op basis van de Waterkansenkaart is gekozen voor de ontwikkeling van de natuurgebieden naar het laaggelegen en snel zakkende noordelijke deel van de Krimpenerwaard. Uitgangspunt is daarbij de begrenzing zoals in het streekplan in hoofdlijnen is weergegeven.

Voor de bestemmingsplangrens geldt dat voor de bebouwingslinten die aan beide zijden aan het toekomstige natuurgebied grenzen, de “zaagtandmethode” toegepast. Dit houdt in dat de bestaande bebouwing met bijbehorende erven vanwege het in beginsel onveranderde gebruik

¹ Geografische coördinaten volgens het Rijksdriehoekstelsel bepalen de ligging van een bestemming. Met gebruikmaking van de coördinaten kan exact de plaats van een object in een gebied worden bepaald.

binnen het bestemmingsplan “Buitengebied 2011” blijven en de overige percelen buiten het bestemmingsplan vallen. Hiervoor wordt een apart bestemmingsplan opgesteld.

Voor de overige begrenzing zijn de contouren rond de kernen aangehouden, zodat de plangrens aansluit op het bestemmingsplan “Dorpsgebied”.

1.4 Vigerende bestemmingsplannen

Dit bestemmingsplan vervangt het bestemmingsplan “Buitengebied” dat op 27 januari 2009 is vastgesteld. Doordat de plangrens wordt aangesloten op de plangrens van het bestemmingsplan “Dorpsgebied” worden een aantal extra percelen nabij Bergambacht in dit bestemmingsplan opgenomen waarvoor het bestemmingsplan “Landelijk Gebied Bergambacht” geldt.

1.5 Leeswijzer

Deze toelichting bestaat uit vier delen. Dit deel, deel A, bevat een aantal algemene planaspecten. Hierna volgt deel B. Daarin vindt de planbeschrijving plaats en wordt tevens een toelichting gegeven op de bestemmingsmethodiek. Deel C vormt feitelijk de achterliggende onderbouwing voor de keuzes die in deel B worden gemaakt ten aanzien van, onder andere, ruimtelijke ordening, mobiliteit, natuur en landschap, water, archeologie en cultuurhistorie en milieu. In deel D, tenslotte, wordt de economische en maatschappelijke uitvoerbaarheid van het plan aangetoond en wordt ook ingegaan op de procedure van het bestemmingsplan.

Deel B Planbeschrijving

2 Planbeschrijving

2.1 Bestaande situatie

Veenweide

Het grondgebied van de gemeente Bergambacht ligt in het geheel in de Krimpenerwaard en bestaat uit veenweidegebied. Het veenweidegebied wordt gekenmerkt door twee hoofdrichtingen. De ene hoofdrichting loopt evenwijdig aan de Lek en de Hollandse IJssel en wordt bepaald door de nederzettingen, watergangen en doorgaande wegen. De andere richting staat haaks op deze rivieren en wordt bepaald door de verkaveling, watergangen en verbindingswegen. Het slagenlandschap in het veengebied bestaat uit twee verschillende werelden: die van de kleinschalige linten met bruggetjes en knotwilgen en die van de ruimte met sloten en weilanden daarachter. De meeste beplanting is te vinden in de dorpen, rondom de boerenerven, langs de Lek, langs de kavelgrenzen, de tiendwegen en op de achterkaden. Samen met de bebouwing zorgen deze voor langgerekte verdichte zones die de openheid van het gebied onderbreken. Tevens zijn er een aantal min of meer geïsoleerde elementen in het landschap aanwezig, zoals de eendenkooi in de polder Berkenwoude. Rond 1900 nog was het landschap in het weidegebied gevarieerder met meer houtwallen, hennepsteelt, eendenkooien en dergelijke.

Bebouwingslinten

De bebouwing in het buitengebied bevindt zich in een aantal bebouwingslinten die over het gehele grondgebied te vinden zijn en die min of meer buurtschappen vormen. Zo kunnen worden onderscheiden: Achterbroek, Zuidbroek, Benedenberg, Tussenlanen en Bovenberg. De bebouwingslinten kennen een zeer divers gebruik: agrarische bedrijven, woningen en niet-agrarische bedrijven liggen naast elkaar. Kenmerkend zijn de doorzichten van de kleinschalige bebouwingslinten naar het open veenweidegebied.

Rivier

De Lek is te beschouwen als - vergeleken met de Hollandse IJssel - een brede rivier met een grootschalig karakter. Alle componenten van het rivierengebied zijn bij de Lek aanwezig, zoals stroomruggen, kommen, uiterwaarden, wielen en overslaggronden. Kenmerkend zijn de uiterwaarden langs de Lek met haar strandjes, rietbossen, geriefhout en getijdenwerking. Vanaf de dijk zijn vergezichten over de polder mogelijk. De bebouwing ligt in lange linten langs de rivierdijken gericht op de rivier met daarachter de strokenverkaveling. Bovenstad en De Hem (tegen Schoonhoven aan) kunnen als gehuchten/buurtschappen worden gezien. De Vlist, het veenriviertje waaraan het plangebied alleen bij de molen de Bachtenaar grenst, vormt een tweede ontginningsbasis en heeft een veel kleinschaliger karakter dan de Lek.

2.2 Uitgangspunten en ontwikkelingen

Uitgangspunten

De uitgangspunten in vergelijking met het vorige bestemmingsplan "Buitengebied" zijn ongewijzigd gebleven op enkele aspecten na. Deze wijzigingen/ontwikkelingen betreffen het volgende:

- maïsteelt;
- inhoud woningen;

- beroep- en bedrijven aan huis;
- nevenactiviteiten.

Maïsteelt

In het noordelijk deel van het plangebied is op basis van de eerste herziening van de Provinciale Structuurvisie, geen maïsteelt of de teelt van andere ruwvoedergewassen, geen gras zijnde, toegestaan. In het zuidelijk deel van het plangebied mag vanwege natuur en landschap en de bodemdaling op maximaal 20% van het bedrijfsoppervlakte maïs-/ruwvoerderteelt plaatsvinden. Voor dit zuidelijke deel is een gebiedsaanduiding op de verbeelding opgenomen.

Inhoud woningen

De inhoud van burgerwoningen en bedrijfswoningen is verruimd van 650 m³ (inclusief bijgebouwen) naar 700 m³ waarnaast 50 m² aan bijgebouwen is toegestaan. In dat kader is de algemene afwijkingsregel om de voorgeschreven maten met 10% te kunnen overschrijden, komen te vervallen.

Beroep- en bedrijven aan huis

In de bestemming 'Wonen' is een regeling opgenomen voor beroepen aan huis (kantoor- en praktijkruimten). Voor het uitoefenen van een beroep aan huis is onder andere de randvoorwaarde opgenomen, dat de oppervlakte niet meer dan 25 m² mag bedragen, voorzien moet worden in voldoende parkeergelegenheid en dat detailhandel uitsluitend is toegestaan als het gerelateerd is aan het aan-huis-gebonden beroep.

Nevenactiviteiten

De mogelijke nevenactiviteiten bij agrarische bedrijven worden door middel van een afwijking mogelijk gemaakt in plaats van een wijzigingsbevoegdheid.

Ontwikkelingen

In het bestemmingsplan worden een aantal perceelsgebonden ontwikkelingen met een wijzigingsbevoegdheid mogelijk gemaakt. Deze zijn op de verbeelding weergegeven met een aanduiding. Het betreft de volgende ontwikkelingen:

Wijzigings-bevoegdheid	Perceel	Huidige bestemming	Toekomstige bestemming / functie na toepassing wijzigingsbevoegdheid
1	Provincialeweg naast 11a	Agrarisch met waarden	Bedrijf – Nutsvoorziening
2	Kadijk	Agrarisch met waarden	Volwaardig grondgebonden graasdierbedrijf
3	Westeinde 1	Bedrijf, pensionstal	Pizzeria als ondergeschikte nevenactiviteit
4	Achterbroek 37	Wonen	Grondgebonden graasdierbedrijf

2.3 Juridische aspecten

2.3.1 Planmethodiek

De inhoud en gedetailleerdheid van de planmethodiek is ten opzichte van het vorige bestemmingsplan “Buitengebied” nagenoeg niet gewijzigd. Door de omzetting conform SVBP2008 is de naamgeving en zijn de kleuren van de bestemmingen gewijzigd. Tevens worden aanduidingen met een aanduidingsgrens weergegeven. De agrarische bedrijfscentra die voorheen in een apart artikel waren geregeld, zijn nu met een bouwvlak weergegeven en opgenomen in de bestemming ‘Agrarisch’.

2.3.2 Regels

De regels bestaan uit vier hoofdstukken:

- Inleidende regels (hoofdstuk 1)
- Bestemmingsregels (hoofdstuk 2)
- Algemene regels (hoofdstuk 3)
- Overgangs- en slotregels (hoofdstuk 4)

Hierna wordt een korte toelichting gegeven op de in het plan voorkomende bestemmingen.

Hoofdstuk 1 Inleidende regels

In dit hoofdstuk is een aantal begrippen verklaard dat wordt gebruikt in de regels. Dit voorkomt dat er bij de uitvoering van het plan onduidelijkheden ontstaan over de uitleg van bepaalde regelingen. Daarnaast is het artikel "Wijze van meten" opgenomen waarin bepaald is hoe de voorgeschreven maatvoering in het plan gemeten moet worden.

Hoofdstuk 2 Bestemmingsregels

In dit hoofdstuk zijn de in het plan voorkomende bestemmingen geregeld. In ieder artikel is per bestemming bepaald welk gebruik van de gronden is toegestaan en welke bouwregels er gelden. Tevens zijn, waar mogelijk, flexibiliteitsbepalingen opgenomen.

Agrarisch met waarden

In deze bestemming staat handhaving van het bestaand agrarisch gebruik centraal. De bestaande agrarische bedrijven zijn met een bouwvlak aangegeven. De bestemmingsregeling gaat uit van de bestaande situatie en heeft in eerste instantie een beheer karakter, waarbij rekening wordt gehouden met de aanwezige waarden van het gebied. Binnen de in de regels gegeven marges kan medewerking worden verleend aan ontwikkelingen.

Bij de bebouwingsregeling voor agrarische bedrijven is gezocht naar enerzijds een regeling welke oog heeft voor de benodigde flexibiliteit en rechtszekerheid voor de bedrijven en anderzijds naar een regeling welke de waarden en kwaliteiten van het gebied voldoende beschermt.

Binnen nader aangegeven beleidskaders en meer objectieve grenzen, kan daarbij worden ingespeeld op zich wijzigende omstandigheden, zowel met betrekking tot de bedrijfspercelen waarop zich het agrarisch bedrijf zich bevindt (huiskavel), als met betrekking tot ontwikkelingen daarbuiten.

Met het bouwvlak wordt aangeduid het gedeelte van het bedrijf van waaruit de bedrijfsactiviteiten thans in hoofdzaak worden geleid. Het omvat in ieder geval de bedrijfswoning en de daarbij behorende bedrijfsbebouwing alsmede de direct bij het bedrijfsperceel behorende gebruiksruimten.

Bij het bepalen van de omvang van de bouwvlakken is in principe uitgegaan van de volgende "spelregels":

- het perceel mag maximaal 1 hectare zijn;
- het perceel mag maximaal 150 meter diep (gemeten vanaf de weg) zijn;
- doorzichten moeten worden behouden;
- er moet voldoende afstand ten opzichte van woningen in acht worden genomen.

Bij de opzet van de regeling voor bebouwing ten dienste van agrarische bedrijven is uitgegaan van de aard van de bedrijfsvoering en de voor de bedrijven voor de planperiode redelijk geachte ontwikkelingsmogelijkheden. Bij dit laatste is overigens ook gelet op het provinciale standpunt en de jurisprudentie. Bij de bebouwingsregeling voor de agrarische bedrijven gelden de volgende uitgangspunten:

- a. uitsluitend bedrijfsbebouwing ten dienste van en noodzakelijk voor de agrarische bedrijfsvoering is toegestaan;
- b. voor de bedrijfsbebouwing geldt het concentratiebeginsel waarbij ervan wordt uitgegaan dat bedrijfsbebouwing in de nabijheid van de bestaande bedrijfsbebouwing wordt gesitueerd, zodat een functionele en ruimtelijke eenheid ontstaat;
- c. voor de bedrijfsbebouwing wordt gelet op de aard van de bedrijfsvoering en daarbij behorende en te verwachten reële uitbreidingsmogelijkheden voor reële agrarische bedrijven binnen de planperiode, al dan niet met toepassing van de daartoe op te nemen flexibiliteitsbepalingen.

In de thans voorgestelde regeling wordt een indeling gemaakt in zes categorieën agrarische bedrijven. De eerste categorie, en meest voorkomende categorie, betreft de reële grondgebonden rundveehouderijen (graasdierbedrijven). Deze hebben geen aanduiding gekregen. De overige categorieën worden wel met een aanduiding aangegeven.

Reële grondgebonden graasdierbedrijven

Voor deze categorie is sprake van een koppeling tussen een visuele regeling (op de verbeelding aangegeven bouwvlak) aangevuld met een verbale regeling (in de regels). De grens van het bouwvlak mag niet door gebouwen worden overschreden. Voor de bebouwing wordt uitgegaan van het concentratiebeginsel.

Glastuinbouw

De aanduiding 'glastuinbouw' is opgenomen voor bestaande specifieke glastuinbouwbedrijven. Voor deze categorie is sprake van een koppeling tussen een visuele regeling (op de verbeelding aangegeven bouwvlak) aangevuld met een verbale regeling (in de regels). Voor de bestaande kassen is een afzonderlijke aanduiding "kas" opgenomen.

Voormalig agrarische bedrijven

De aanduiding "specifieke vorm van agrarisch – voormalig agrarisch bedrijf", is opgenomen voor voormalig agrarische bedrijven en bestaande bedrijven met een beperkte omvang. Het kan daarbij gaan om bedrijven welke mede gezien de aanwezige bedrijfseenheden of de feitelijke

bedrijfssituatie (nevenberoepers, hobbyboeren en/of afbouwbedrijven) niet als reëel kunnen worden aangemerkt. Toch is gekozen voor het positief bestemmen van deze groep bedrijven, enerzijds omdat deze bedrijven de bij het bedrijf behorende grond agrarisch gebruiken, en anderzijds om deze bedrijven de mogelijkheid bieden de bestaande bedrijfsbebouwing te kunnen aanpassen aan de nog aanwezige bedrijfsactiviteiten of te gebruiken voor nevenfuncties.

Door het handhaven van deze bedrijven wordt naar verwachting voorkomen dat de bebouwing "verloedert". Daarnaast wordt verwacht dat het handhaven van agrarische gebruiksmogelijkheden het beheer van het buitengebied positieve impulsen geeft. Bij het bepalen van de oppervlakte van het bouwvlak is gelet op de bij het bedrijf in gebruik zijnde perceelsgedeelte, bestaande uit bebouwing en bijbehorende voorzieningen.

De opgenomen wijzigingsbevoegdheden bieden, onder nader aangegeven voorwaarden, mogelijkheden voor een verdere uitbouw van de nog aanwezige agrarische bedrijfsactiviteiten tot een reëel c.q. volwaardige agrarische bedrijfsvoering, mogelijkheden voor nevenfunctie als mogelijkheden om bij algehele bedrijfsbeëindiging te komen tot een functiewisseling naar bijvoorbeeld een louter woonbestemming, of een binnen het landelijk gebied passende functie. Bij toepassing van de wijzigingsbevoegdheid voor nevenfuncties of functiewisseling, zal voor het betreffende perceel een wijzigingsplan worden opgesteld, waarbij een passende bestemming en eventuele aanduiding worden opgenomen.

Intensieve veehouderij

De aanduiding "intensieve veehouderij", is opgenomen voor bestaande niet-grondgebonden agrarische bedrijven (intensieve veehouderijen). Ook bij deze bedrijven is sprake van begrensd bouwvlak, waarbij weinig uitbreidingsmogelijkheden ten aanzien van de intensieve veehouderij worden geboden.

Paardenhouderijen

De aanduiding "paardenhouderij", is opgenomen voor de bestaande paardenhouderijen. Hierbij geldt dat binnen deze categorie uitsluitend productiegerichte paardenhouderijen zijn opgenomen. Gebruiksgerichte paardenhouderijen zijn niet gedefinieerd als agrarisch bedrijf maar zijn bestemd als "Recreatie – Dagrecreatie" met de aanduiding "manege". Paardenbakken zijn overigens uitsluitend toegestaan binnen de bestemming "Recreatie – Dagrecreatie" met de aanduiding "manege" en binnen de bestemming "Wonen" en via een afwijking mogelijk binnen de bestemmingen "Agrarisch" en "Bedrijf".

Tuinbouw

De aanduiding "tuinbouw", is opgenomen voor een bestaand sierteelt,- fruitteelt- of boomkwekerijbedrijf. Ook bij dit bedrijf is sprake van een begrensd bouwvlak. Voor sierteelt en boomteelt dat niet direct bij een tuinbouwbedrijf hoort, is de aanduiding 'sierteelt' en 'boomteelt' opgenomen.

Bedrijf

Voor de binnen het plangebied aanwezige niet-agrarische bedrijven is een regeling ontworpen welke duidelijkheid biedt met betrekking tot de ontwikkelingsmogelijkheden. Bedrijfsactiviteiten in categorie 1 en 2 van de staat van bedrijfsactiviteiten zijn op elk perceel toegestaan. Voor de

bestaande bedrijven met een hogere milieucategorie zijn naast categorie 1 en 2 de betreffende bedrijfsactiviteiten toegestaan (maatbestemming). In de regels is per adres de bedrijfsactiviteit in de hogere milieucategorie aangegeven. Voor de bebouwing is uitgegaan van het bestaande bedrijfsperceel en de aanwezige bebouwing. Overeenkomstig de jurisprudentie is aan de bedrijven een beperkte uitbreidingsmogelijkheid geboden van maximaal 10%. Voor de situering van de bebouwing is gekozen voor het aangeven van een bouwvlak. De opgenomen flexibiliteitsbepalingen maken bij bedrijfsbeëindiging en/of bedrijfsverplaatsing functiewisseling mogelijk.

Bedrijf – Nutsvoorziening

De bestaande nutsvoorzieningen in het plangebied zijn in dit artikel geregeld. De verschillende nutsvoorzieningen, zoals een gemaal, gasontvangststation, rioolwaterzuivering, telecomunicatienetwerk en waterwinwerken hebben een aanduiding gekregen.

Groen

De bestemming heeft betrekking op de (openbare) groenvoorzieningen in het plangebied.

Leiding – Gas

Voor de hoofdafsluiterlocatie van de gasleiding(en) in het zuiden van het plangebied is deze bestemming opgenomen.

Maatschappelijk

Voor de bestaande maatschappelijke voorzieningen is deze bestemming opgenomen. De kerk aan de Westeinde heeft een aanduiding gekregen, zodat geen andere maatschappelijke functies mogelijk zijn.

Maatschappelijk – Begraafplaats

Voor de begraafplaats is een specifieke bestemming opgenomen.

Natuur

De bestemming "Natuur" heeft betrekking op de ecologische verbindingzones en de aanwezige natuur- en landschapselementen. Voor de bescherming van de aanwezige natuurwaarden is een verplichting tot aanvraag van een omgevingsvergunning voor het uitvoeren van werken, geen bouwwerk zijnde, of van werkzaamheden opgenomen.

Recreatie – Dagrecreatie

De gronden met deze bestemming zijn bestemd voor extensieve dagrecreatieve activiteiten. De specifieke aanwezige recreatieve functies zijn als zodanig bestemd door middel van het opnemen van een aanduiding per functie.

Recreatie – Verblijfsrecreatie

De verblijfsrecreatieve bedrijven zijn als "Recreatie – Verblijfsrecreatie" bestemd en hebben een aanduiding gekregen. Het betreft onder andere de aanwezige recreatiewoningen en kampeerterreinen. Belangrijk aspect bij deze bestemmingen is dat permanente bewoning expliciet is uitgesloten.

Verkeer

De bestemming heeft betrekking op wegen met een stroom- of verblijfsfunctie. Binnen de bestemming zijn ook bermen en, voor zover aanwezig, bermsloten opgenomen.

Water

De bestemming heeft betrekking op de (openbare en hoofd-) watergangen in het plangebied. Zoals gezegd zijn overige watergangen geregeld in de gebiedsbestemmingen (Agrarisch met waarden en Natuur).

Water – Waterweg

Deze bestemming heeft betrekking op de waterweg de Lek in het plangebied.

Wonen

Voor burgerwoningen wordt uitgegaan van de bestaande situatie, zowel voor wat betreft de situering van de woningen als voor wat betreft de verschijningsvorm (vrijstaande woningen, blokken van ten hoogste twee aaneengesloten woningen of blokken van meer dan twee aaneengesloten woningen). Tevens is een bijgebouwenregeling opgenomen. Voor de omvang van de percelen is uitgegaan van de situering en omvang van bestaande erven.

Bedrijf – Nutsvoorziening – Voorlopig

Deze bestemming is opgenomen voor het gronddepot in het westen van het plangebied. Dit betreft een tijdelijke bestemming. Als het gronddepot niet meer nodig is, wordt de bestemming gewijzigd in 'Agrarisch met waarden'.

Leiding – Brandstof

Door middel van deze dubbelbestemming is de bestaande brandstofleiding in het gebied aangegeven. In de regels is aangegeven, dat uitsluitend bouwwerken, geen bouwen zijnde, ten behoeve van de leiding mogen worden gebouwd tot een hoogte van 3 m.

Leiding – Gas 1, 2

Door middel van deze bestemming zijn de bestaande aardgastransportleidingen in het gebied aangegeven. In de regels is aangegeven, dat uitsluitend bouwwerken, geen bouwen zijnde, ten behoeve van de leiding mogen worden gebouwd tot een hoogte van 3 m. De dubbelbestemming "Leiding – Gas 1" is opgenomen voor de gastransportleiding met een diameter van 36". De dubbelbestemming "Leiding – Gas 2" is opgenomen voor de gastransportleiding met een diameter van 8".

Leiding – Hoogspanningsverbinding

Voor de hoogspanningsverbinding in het plangebied is de dubbelbestemming "Leiding – Hoogspanningsverbinding" opgenomen.

Leiding – Riool

Deze dubbelbestemming geeft de ligging aan van de hoofdpersrioolleiding in het plangebied. In de bestemming is een regeling opgenomen die leiding beschermd.

Leiding – Water

Door middel van deze dubbelbestemming zijn de bestaande hoofdwaterleidingen in het gebied aangegeven en beschermd.

Waarde – Archeologie-1t/m8

Archeologisch waardevolle gebieden worden door middel van deze dubbelbestemmingen beschermd. Voor bouwwerken of werken dient een omgevingsvergunning voor het uitvoeren van werken of van werkzaamheden te worden verleend of kan worden afgeweken van een omgevingsvergunning. Hierbij is onderscheid gemaakt in gebieden met verschillende archeologische waarden. Per gebied is de oppervlaktemaat en de diepte van bodemingrepen aangegeven waarvoor het uitvoeren van een archeologisch onderzoek verplicht is. Voor elk gebied is een aparte dubbelbestemming opgenomen.

Waarde – Natuur en Landschap

De uiterwaarden langs de Lekdijk zijn bestemd als “Waarde – Natuur en Landschap”.

Waterstaat – Waterkering

Voor de waterkeringen in het plangebied is eveneens een zogenoemde dubbelbestemming opgenomen, waarbij de waterstaatkundige functie van de gronden primair is gesteld. De overige aangegeven bestemmingen zijn ondergeschikt ten opzichte van de primaire bestemmingen. Binnen de bestemmingen gelden, naast de bepalingen van het bestemmingsplan, tevens de keurbepalingen van het waterschap.

Hoofdstuk 3 Algemene regels

In deze paragraaf worden, in aanvulling op de bestemmingsbepalingen, aanvullende regels gesteld.

Anti-dubbelregel

In deze regel is vastgelegd dat grond die in aanmerking moest worden genomen bij het verlenen van een omgevingsvergunning, waarvan de uitvoering heeft plaatsgevonden of alsnog kan plaatsvinden, bij de beoordeling van een andere aanvraag om omgevingsvergunning niet opnieuw in beschouwing mag worden genomen.

Algemene bouwregels

In dit artikel is een aantal aanvullende regels opgenomen dat voor alle bestemmingen kan gelden. Het betreft door burgemeester en wethouders te stellen nadere eisen ten aanzien van bijvoorbeeld de situering van een woning op een perceel of de omvang van bedrijfsgebouwen.

Algemene aanduidingsregels

Aanvullend op de bouwregels gelden enkele bijzondere (beperkende) bouwbeperkingen die met een aanduiding op de verbeelding zijn weergegeven, waaronder karakteristieke panden, de molenbiotoop van aanwezige molens, het grondwaterbeschermingsgebied en veiligheidszones in het kader van externe veiligheid.

Algemene afwijkingsregels

Dit artikel is een aanvulling op de afwijkingsregels uit de bestemmingen. In het artikel is een aantal algemene afwijkingen opgenomen, dat middels een omgevingsvergunning kan worden

verleend. Het betreft een standaardregeling die het mogelijk maakt om bij de uitvoering van bouwplannen beperkte afwijkingen van het plan bij een omgevingsvergunning mogelijk te maken, niet zijnde woningen of bijgebouwen bij woningen. Het gaat bijvoorbeeld om een geringe overschrijding van de toegestane bouwhoogte of het mogelijk maken van de bouw van schakelkastjes (nutsgebouwtjes) in het openbare gebied. Daarnaast is een afwijking opgenomen voor het toestaan van mantelzorg.

Algemene wijzigingsregels

In dit artikel is een aantal algemene wijzigingsregels opgenomen. Het betreft een standaardregeling die het mogelijk maakt om bij de uitvoering van bouwplannen beperkte afwijkingen van het plan mogelijk te maken die niet met een omgevingsvergunning voor afwijken geregeld kunnen worden. Het betreft bijvoorbeeld een geringe wijziging van de bestemmingsgrens. Daarnaast worden in het bestemmingsplan enkele perceelsgebonden ontwikkelingen mogelijk gemaakt, waarvoor een wijzigingsbevoegdheid is opgenomen.

Algemene procedureregels

Dit artikel regelt de procedure die burgemeester en wethouders dienen te volgen indien toepassing wordt gegeven aan de in dit plan opgenomen afwijkings-, nadere eisen- of wijzigingsregels.

Hoofdstuk 4 Overgangs- en slotregels

In het overgangsrecht is een regeling opgenomen voor bebouwing en gebruik dat al bestond bij het opstellen van het plan, maar dat strijdig is met de opgenomen regeling. Onder bepaalde voorwaarden mag deze strijdige bebouwing en/of strijdig gebruik worden voortgezet of gewijzigd.

In de slotregel is de officiële naam van het plan bepaald. Onder deze naam kan het bestemmingsplan worden aangehaald.

2.3.3 Geometrische plaatsbepaling

Voor het verbeelden van de geometrisch bepaalde bestemmingen is een GBKN-ondergrond gebruikt. Dit bestand is opgebouwd in coördinaten in het stelsel van de Rijksdriehoeksmeting, of kortweg Rijksdriehoekscoördinaten (ook wel: RD-coördinaten). Dit zijn de coördinaten die in Nederland worden gebruikt als grondslag voor onder meer geografische aanduidingen, waarbij de exacte locatie van een gebied wordt vastgelegd. In het plan is met behulp van lijnen, coderingen en arceringen aan gronden (en in dit geval ook wateren) een bepaalde bestemming toegekend. Binnen een bestemmingsvlak zijn met aanduidingen nadere regels aangegeven. Op een afdruk van de geometrische plaatsbepaling, de verbeelding, zijn alle bestemmingen en aanduidingen naast elkaar zichtbaar.

Deel C: Verantwoording

3 Ruimtelijke Ordening

3.1 Kader

3.1.1 Nationaal beleid

Nota ruimte

De Nota Ruimte, de Planologische Kernbeslissing (PKB) Nationaal Ruimtelijk Beleid uit 2006, heeft met de inwerkingtreding van de Wet ruimtelijke ordening (Wro) en op basis van het overgangsrecht de status van structuurvisie gekregen en vormt samen met de (ontwerp) Algemene Maatregel van Bestuur (AMvB) Ruimte, zie ook hierna, het nationale ruimtelijke beleid voor de periode 2004 tot 2020 met een doorkijk naar 2030. De nota bevat geen concrete beleidsbeslissingen maar stelt een aantal beleidsdoelen als leidraad voor de ontwikkelingen in de komende periode. Hoofddoel is ruimte te scheppen voor de verschillende ruimtevragende functies. Specifiek richt het rijksbeleid zich op:

- versterking van de internationale concurrentiepositie van Nederland, met name door voldoende ruimte te reserveren voor de ontwikkeling van bedrijven in (groot)stedelijk gebied;
- krachtige steden en een vitaal platteland; investeren in leefbaarheid en veiligheid;
- borging en ontwikkeling van belangrijke (inter)nationale ruimtelijke (natuur-, landschappelijke en cultuurhistorische) waarden;
- borging van de veiligheid; aandacht voor de waterproblematiek en externe veiligheidsaspecten.

De Nota Ruimte legt accenten op de ontwikkelingsmogelijkheden voor de economie en op het waarborgen van waardevolle groengebieden. In de nota wordt gekozen voor het uitgangspunt: decentraal wat kan, centraal wat moet. De uitvoeringsagenda van de Nota Ruimte biedt tot 2014 inzicht in de uitvoering van het rijksbeleid. Het accent op de economie betekent dat investeringen worden gedaan om de internationale concurrentiepositie van Nederland te versterken. De aandacht concentreert zich op grote rijksinvesteringen, in totaal ongeveer twintig miljard euro.

Het economisch draagvlak en de vitaliteit van de meer landelijke gebieden staan onder druk. Om deze te vergroten, wil het kabinet de mogelijkheden voor zowel hergebruik, als (vervangende) nieuwbouw in het buitengebied verruimen, gekoppeld aan ontwikkeling van de landschappelijke kwaliteit en realisatie van bijvoorbeeld nieuwe natuurgebieden of extra capaciteit voor waterberging.

De groei en samenstelling van de bevolking en het toenemende belang van vrijetijdsbesteding vragen om aanpassing van het huidige toeristisch-recreatieve aanbod. Van belang daarbij zijn niet alleen de stedelijke mogelijkheden op dit gebied, maar ook de meer landelijke vormen van toerisme en recreatie die in de groene ruimte buiten de steden te vinden zijn.

Het kabinet acht een economisch vitale, grondgebonden landbouw van belang voor het beheer en het grondgebruik van het buitengebied. Door de toenemende druk op de inkomensvorming neemt het aantal van dit type bedrijven in snel tempo af.

Wat betreft water en groen is het uitgangspunt dat water meer dan voorheen de keuzen voor verstedelijking en gebiedsontwikkeling moet sturen. De Ecologische Hoofdstructuur wordt via robuuste verbindingen versterkt. De ruimtelijke consequenties van de Europese Vogel- en Habitatrichtlijn zijn integraal opgenomen in de Nota Ruimte. Het kabinet wil nieuwe huizenbouw voor een groot deel in en rond de bestaande verstedelijking realiseren. Grootschalige verstedelijking in het Groene Hart past daar niet bij.

Ontwerp-structuurvisie Infrastructuur en Ruimte

De ontwerp-structuurvisie Infrastructuur en Ruimte (ontwerp-SVIR) heeft van 3 augustus 2011 tot en met 14 september 2011 ter inzage gelegen. Deze structuurvisie vervangt straks, na inwerkingtreding, de Nota Ruimte.

De ontwerp-structuurvisie geeft een nieuw, integraal kader voor het ruimtelijk en mobiliteitsbeleid op rijksniveau en is de 'kapstok' voor bestaand en nieuw rijksbeleid met ruimtelijke consequenties. In de structuurvisie schetst het Rijk ambities tot 2040 en doelen, belangen en opgaven tot 2028. De forse bezuinigingsopgave maakt dat er scherp geprioriteerd moet worden.

Hoofdpijn in de structuurvisie vormt de decentralisatie. Het Rijk geeft ruimte aan provincies en gemeenten om in te spelen op de eigen situatie, om zelf beslissingen te nemen en om ruimte te geven aan burgers en bedrijven voor initiatief en ontwikkeling.

De structuurvisie speelt onder andere in op de volgende ontwikkelingen en uitdagingen:

- De ruimtelijke verschillen in Nederland nemen toe. De snelle bevolkingsgroei zoals we die gewend waren, is voorbij. Weliswaar komen er de komende 25 jaar nog ruim één miljoen Nederlanders bij in de steden, voornamelijk in het westen van Nederland. Toch ondervindt ruim de helft van de gemeenten binnenkort al de gevolgen van een krimpende bevolking. In de meeste gebieden zal de behoefte aan meer kantoren, bedrijfslocaties en woonwijken een stuk kleiner zijn dan in de afgelopen decennia. Veroudering en leegstand zijn daarbij een steeds zichtbaarder probleem. De veranderende behoefte aan wonen en werken legt daarbij een extra druk op een markt waar de totale vraag afneemt: kwaliteit voor kwantiteit. Dit maakt de financiële ruimte voor nieuwe plannen en projecten beperkt.
- In de meeste gebieden zal de behoefte aan meer kantoren, bedrijfslocaties en woonwijken een stuk kleiner zijn dan in de afgelopen decennia. De veranderende behoefte aan wonen en werken legt daarbij een extra druk op een markt waar de totale vraag afneemt: kwaliteit voor kwantiteit.
- De kansen in het internationale speelveld liggen vooral bij de sectoren waar Nederland sterk in is, zoals logistiek, water, hightech, creatieve industrie, energie, chemie en voedsel en tuinbouw. Veel van die sectoren zijn geconcentreerd in de stedelijke regio's rond mainports, brainports en greenports.
- Voor de aantrekkelijkheid van Nederland is het nodig de bijzondere waarden en internationaal onderscheidende kwaliteit te koesteren en te versterken.
- Waterveiligheid en de beschikbaarheid van voldoende zoetwater heeft ruimte nodig en stelt eisen aan de stedelijke ontwikkeling.

- Voor de opwekking en het transport van energie zal voldoende ruimte gereserveerd moeten worden. Duurzame energiebronnen als wind, zon, biomassa en bodemenergie verdienen daarbij speciale aandacht.

(Ontwerp-)besluit algemene regels ruimtelijke ordening

Het rijk legt met het (ontwerp-)besluit algemene regels ruimtelijke ordening (Barro) de nationale ruimtelijke belangen juridisch vast. Enerzijds betreft het de belangen die reeds in de (ontwerp-) AMvB Ruimte uit 2009 waren opgenomen en anderzijds wordt het Barro aangevuld met onderwerpen uit de Structuurvisie Infrastructuur en Milieu (SVIR).

In het ontwerp-Barro zijn onder meer rijksvaarwegen, hoofdwegen en hoofdspoorwegen, buisleidingen, primaire waterkeringen, erfgoederen, kustfundamenten en diverse concrete nationale ruimtelijke projecten zoals het Project Mainportontwikkeling Rotterdam aangewezen als nationaal belang. Ter bescherming van deze belangen zijn reserveringsgebieden, begrenzingen en vrijwaringszones opgenomen. In het besluit is aangegeven op welke wijze bestemmingsplannen voor deze gebieden moeten zijn ingericht. Indien vigerende bestemmingsplannen niet voldoen aan het Barro dan moeten deze binnen drie jaar na inwerkingtreding van het besluit zijn aangepast.

Voor het onderhavige plangebied geeft het ontwerp-Barro geen concrete richtlijnen.

3.1.2 Provinciaal beleid

Provinciale structuurvisie; Visie op Zuid-Holland, ontwikkelen met schaarse ruimte

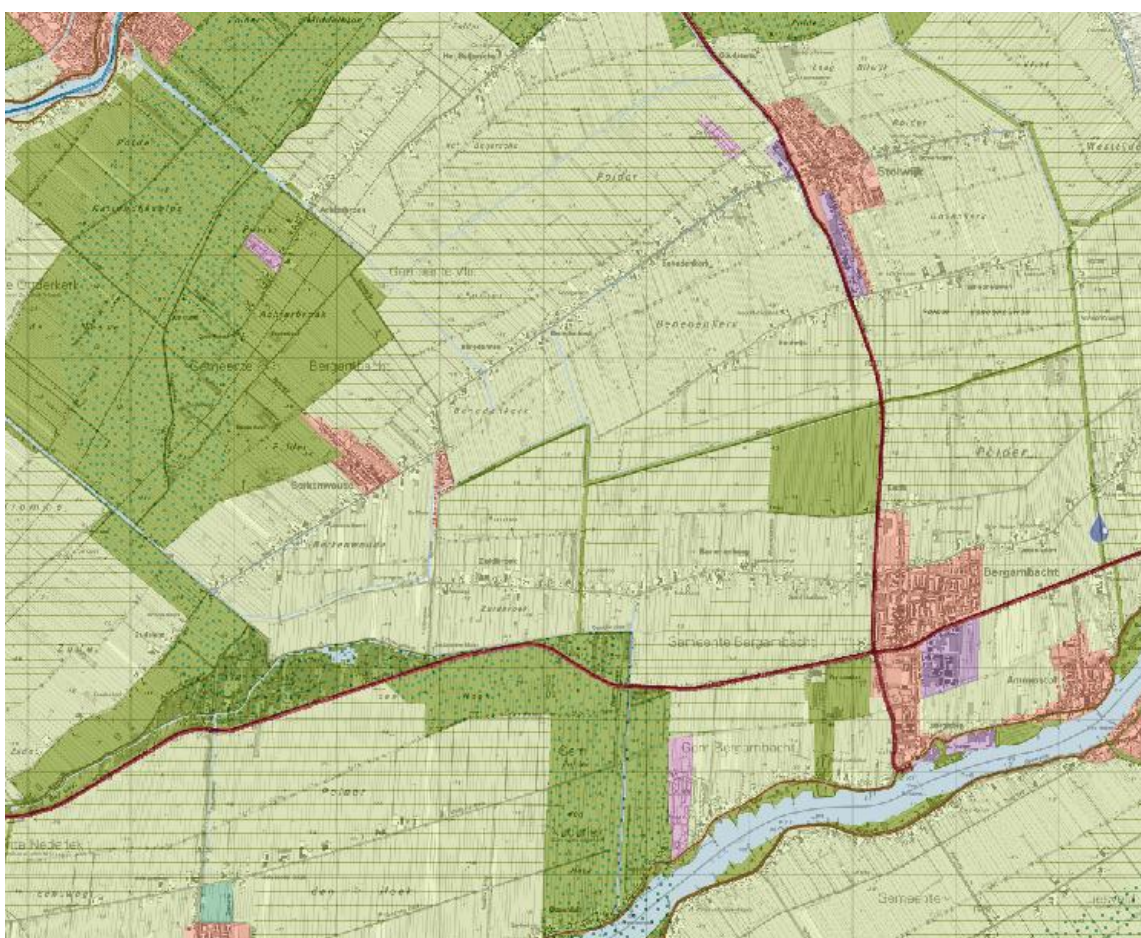
Op basis van de Wro moeten gemeenten, provincies en rijk hun beleid neerleggen in één of meer structuurvisies. Het provinciebestuur van Zuid-Holland heeft ervoor gekozen één integrale ruimtelijke structuurvisie voor Zuid-Holland te ontwikkelen. Het uitgangspunt is *“lokaal wat kan, provinciaal wat moet”*. In de provinciale structuurvisie geeft de provincie aan wat zij als provinciaal belang beschouwt en hoe zij daarop wil gaan sturen.

Provinciale Staten stelden op vrijdag 2 juli 2010 de provinciale Structuurvisie, de Verordening Ruimte (de realisatie van de structuurvisie, zie ook hierna) en de Uitvoeringsagenda definitief vast. Vanaf dat moment gelden de Streekplannen, inclusief eventuele partiële herzieningen, en de Nota Regels voor Ruimte niet langer als vigerend beleids- en toetsingskader. Bij de vaststelling is evenwel geconstateerd dat het voor een aantal onderwerpen en dossiers nog niet mogelijk was een passende oplossing op te nemen. Daarom is een eerste herziening van de Provinciale Structuurvisie en de Verordening Ruimte opgesteld, welke op 23 februari 2011 door Provinciale Staten werd vastgesteld.

De structuurvisie bevat het ruimtelijk beleid tot 2020 met een doorkijk naar 2040. Het accent ligt op sturing vooraf en sturing op kwaliteit. Het beleid gaat in op verschillende provinciale belangen. Van belang voor het plan is de bundeling van verstedelijking, infrastructuur, voorzieningen en economische activiteiten gericht op concentratie en functieafstemming (knopen- en locatiebeleid). Verder dient kansrijke en innovatieve binnenstedelijke verdichting plaats te vinden, vooral rond openbaar vervoerknooppunten. Ook is de opvang van de bevolkingsgroei in het Groene Hart en de Delta in regionale, goed ontsloten kernen en daartoe aangewezen relatief verstedelijkte zones belangrijk.

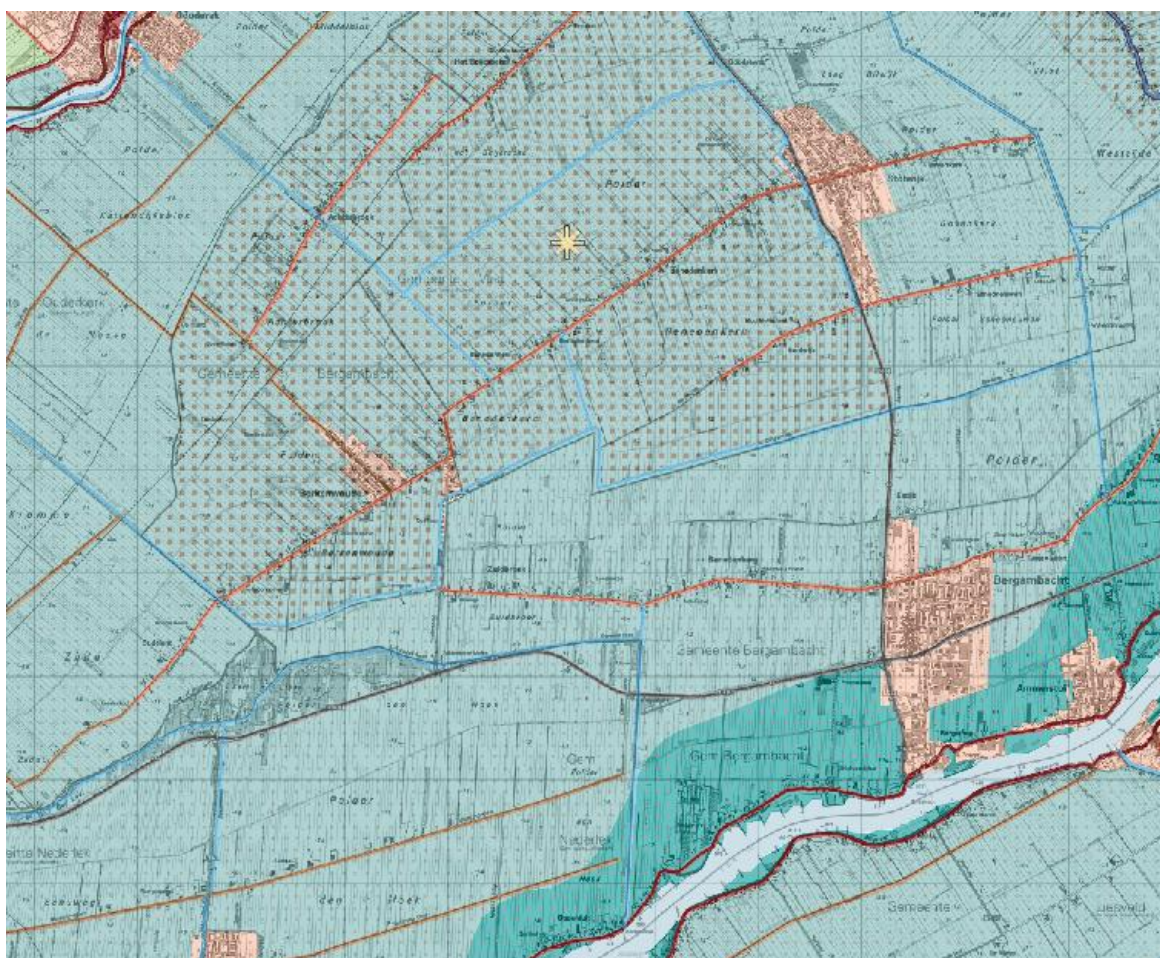
Landelijk gebied

De leefbaarheid in het landelijk gebied is over het algemeen goed. Voor behoud van de sociale en economische vitaliteit van het landelijk gebied is het behouden van de bestaande hiërarchie van de kernen belangrijk, naast het bieden van ruimte voor gebiedsgebonden economische ontwikkeling, zoals landbouw, recreatie en toerisme. Bij toekomstige bevolkingsafname en voortschrijdende schaalvergroting in voorzieningen kunnen in de grotere kernen, de basisvoorzieningen als huisarts, basisonderwijs en buurtwinkel, in stand worden gehouden. Dit is met name van belang in die delen van de provincie waar zich de eerste verschijnselen van bevolkingsafname reeds voordoen, zoals Goeree Overflakkee en delen van het Groene Hart. De grotere kernen zijn in het landelijk gebied als regionale centra aangeduid. In delen van het Groene Hart staat de ontwikkeling van landbouw en natuur in het teken van afremmen van bodemdaling en zuinig omgaan met zoet water.

Uitsnede Functiekaart

Het grootste deel van het plangebied is op de functiekaart van de Provinciale Structuurvisie aangegeven als 'Agrarisch landschap – inspelen op bodemdaling' en 'belangrijk weidevogelgebied'. Dit type gebied betreft landelijk gebied met landschappelijke, cultuurhistorische waarden en een overwegend agrarische functie die inspeelt op bodemdaling. Daarnaast komen (verspreid gelegen) natuurwaarden en bebouwingslinten voor.

Uitsnede Kwaliteitskaart

Op de kwaliteitskaart van de Provinciale Structuurvisie is het grootste deel van het plangebied aangegeven als 'Veenweidegebied' en 'Topgebied cultureel erfgoed'. In de provincie zijn zestien gebieden benoemd als topgebied cultureel erfgoed. Het gaat om gebieden of structuren met een gave cultuurhistorische samenhang, met betrekking tot archeologie, landschapshistorie en nederzettingen. Dit betreft bijvoorbeeld gebiedsspecifieke ontginningspatronen, bebouwingslinten en afzonderlijke bouwwerken als molens en historische boerderijen. De bescherming in topgebieden richt zich op de continuïteit van het karakter, door behoud en versterking van de structuur. Ruimtelijke ontwikkelingen zijn mogelijk, binnen randvoorwaarden vanuit cultuurhistorie. Voor de topgebieden zijn regioprofielen cultuurhistorie opgesteld, die concreet de cultuurhistorische waarden beschrijven en kwalitatieve richtlijnen bevatten voor ruimtelijke ontwikkeling en de omgang met deze waarden.

Krimpenerwaard

De Krimpenerwaard is een open veenweidelandschap omsloten door rivieren (Lek, Hollandse IJssel en Vlist). Rust en stilte, openheid, lint- en dijkdorpen en het veenweidekarakter met hoog waterpeil vormen de kernkwaliteiten van deze waard. Typerend voor de Krimpenerwaard is de slagenverkaveling met zeer lange en smalle kavels, afgewisseld door veelal brede sloten. Er is in de Krimpenerwaard een uitgebreid gebiedsproces in uitvoering met een herverdeling van functies: het Veenweidepact Krimpenerwaard. Dit pact kent vijf doelen: de aanleg van nieuwe

natuur (2450 ha), duurzaam waterbeheer en het afremmen van bodemdaling, het versterken van de landbouwstructuur, extra kansen voor toerisme en recreatie en het stimuleren van vernieuwend ondernemerschap. In het pact werken overheden en maatschappelijke organisaties samen aan de toekomst van de Krimpenerwaard.

Provinciale Verordening Ruimte; ontwikkelen met schaarse ruimte

Om het provinciale ruimtelijke belang, zoals beschreven in de provinciale structuurvisie, te kunnen uitvoeren is, onder meer, de provinciale verordening opgesteld. In de provinciale verordening zijn de zaken die generiek van aard zijn (relevant voor alle gemeenten of een bepaalde groep gemeenten) en in eerste instantie vooral een werend of beperkend karakter hebben vastgelegd. De provincie acht de borging hiervan van groot belang.

Tevens zijn de nationale belangen zoals vastgelegd in de AMvB Ruimte ook in de provinciale verordening opgenomen ten behoeve van een doorwerking in de gemeentelijke bestemmingsplannen.

3.1.3 Regionaal beleid

Integrale Regiovisie Midden-Holland, van gelaagde naar geslaagde kwaliteit

Dertien gemeenten, georganiseerd in het ISMH, moesten in korte tijd ten behoeve van het streekplan Zuid-Holland Oost van de provincie duidelijk maken wat hun gezamenlijke ruimtelijke visie (2003-2015) was. De integrale aanpak betekent dat voor het gehele gebied een samenhangend verhaal op papier staat. Twee aspecten hebben in het maken van de regiovisie zwaar gewogen: leefbaarheid en lagenbenadering.

Het gaat om een ruimtelijke visie voor Midden-Holland (grotweg het gebied rond Gouda) die meer is dan de som van afzonderlijke gemeentelijke visies en als onderlegger c.q. uitwerking dient voor het streekplan Zuid-Holland Oost; daarom heeft de visie ook dezelfde looptijd (2003-2015, met een doorkijk tot 2020) en maakt deze gebruik van de door de provincie en het rijk (in de Vijfde Nota) gehanteerde plansystematiek, met zoals daar zijn de lagenbenadering, knooppunten en het trekken van rode contouren.

In deze visie is ervan uitgegaan dat het veenweidegebied zo veel mogelijk wordt opengehouden en dat het waterbergend vermogen van dit gebied optimaal wordt benut. De stedelijke activiteiten dienen te worden geconcentreerd in de Zuidplaspolder (droogmakerij) aan de westzijde van Gouda (bij het knooppunt A12/A20/spoor Utrecht-Rotterdam/Den Haag) en in de buurt van Nieuwerkerk en Zevenhuizen-Moerkapelle. Elders zullen nieuwe woningen en bedrijven moeten worden gebouwd binnen de maximale bebouwingscontouren zoals die nu reeds bestaan. Indien een gemeente daardoor, ondanks inbreiding, in de knel komt, kan de provincie gevraagd worden de contour op te rekken. Dit dient dan wel in een structuurvisie te worden onderbouwd.

Regionale Agenda Samenleving Midden-Holland

De provincie Zuid-Holland werkt aan een meer integrale en gebiedsgewijze besteding van middelen voor samenlevingsvraagstukken. Ze wil dat doen door met samenwerkende gemeenten te komen tot een Regionale Agenda Samenleving. In deze agenda zijn samenlevingsvraagstukken opgenomen die zowel de (gezamenlijke) gemeenten als de provincie op willen pakken.

De Regionale Agenda Samenleving krijgt inhoud door een bestuursovereenkomst die is gesloten tussen provincie, ISMH en de afzonderlijke gemeenten in Midden-Holland. Daarin zijn de thema's en de door het ISMH en de samenwerkende gemeenten te leveren prestaties opgenomen. Dit gebeurt op basis van geconstateerde samenlevingsvraagstukken in de regio. Voor de provincie zijn deze opgenomen in de "Staat van de samenleving 2004" en voor de gemeenten in de diverse lokale beleidsplannen en activiteiten. De voorbereidingen voor de nieuwe Bestuurlijk Overeenkomst RAS Nieuwe Stijl zijn momenteel in volle gang.

Structuurvisie K5

Op 2 juli 2009 is de Structuurvisie K5 vastgesteld. De structuurvisie geeft de hoofdlijnen van de gewenste ruimtelijke ontwikkeling van de K5 tot 2020 met een doorkijk naar de lange termijn (2030). De centrale opgave voor de K5 is het voeren van een evenwichtige koers in het spanningsveld tussen behoud van de grote omgevingskwaliteiten van de Krimpenerwaard en het waarborgen van een vitale en leefbare regio. De belangrijkste gehanteerde uitgangspunten zijn leefbaarheid, bereikbaarheid van voorzieningen en een woningbouwcapaciteit die het mogelijk maakt om in de eigen woningbehoefte te voorzien. Daarbij is het nadrukkelijk de inzet om enerzijds zuinig om te springen met de ruimte en anderzijds woon- en werkmilieu te creëren van een schaal en ruimtelijke kwaliteit die passen bij de schaal van de kernen.

De landbouw speelt niet alleen een economische, maar ook een beeldbepalende rol in de K5 en vormt de belangrijkste drager van het karakteristieke en open landschap. De bodemkundige en hydrologische kenmerken van het gebied worden zichtbaar door het agrarisch grondgebruik.

De verwachting is dat een (duurzame) landbouw ook in de toekomst in belangrijke mate drager kan zijn van het veenweidelandschap. Hierbij moet een gezonde economische bedrijfsvoering voorop staan. Veenweidegronden bieden echter wat betreft productieomstandigheden vanuit agrarisch oogpunt een onzeker perspectief. Desondanks biedt de aantrekkelijke vraag naar agrarische producten op de wereldmarkt nieuwe kansen voor de melkveehouderij.

De veenweidelandbouw veroorzaakt de openheid van het huidige landschap. De volgende ontwikkelingsrichtingen zijn van belang voor de mate van openheid van het landschap:

- Ontwikkelt de landbouw zich in de richting van de hoogste productie, dan blijft de openheid bestaan. Het landschap raakt bezet met steeds groter schuren met een generieke en weinig aantrekkelijke architectuur. Een kanttekening hierbij is wel dat de peilverlaging door gaat en daarmee de bodemdaling. De peilverlaging heeft een effect op het landschap dat zelden opgemerkt wordt. Zijsloten dichtbij wegen worden afgedamd om het peil in het land omlaag te brengen zonder de wegen te doen dalen. De dam veroorzaakt een visuele barrière: de zijsloten worden minder zichtbaar. De verkaveling wordt onherkenbaar. Hiermee neemt de beleving van het "natte" land af.
- Een andere ontwikkelingsrichting, waarbij landbouw als inkomstenbron wordt aangevuld met andere activiteiten is ook een mogelijkheid om de openheid te bewaren. Dit brengt wel meer bouwactiviteiten met zich mee.

De inzet voor de structuurvisie is te groeien naar een duurzame extensieve landbouw met ruimte voor schaalvergroting en verdere specialisatie in die gebieden waar landbouw de primaire functie heeft. Daarnaast zou verbrede landbouw gesimuleerd moeten worden. In plaats

van deze opties als tegenpolen te zien wordt gepleit voor een synthese, waarbij beide opties ruimtelijk naast elkaar kunnen bestaan maar ook in de bedrijfsvoering samen kunnen gaan.

Veenweidepact

De partijen in de Krimpenerwaard hebben de handen ineengeslagen om de toekomst van het gebied veilig te stellen. Zij maken in het Veenweidepact Krimpenerwaard afspraken over de inrichting van het landelijk gebied van de Krimpenerwaard. De afspraken zijn bedoeld om het waardevolle agrarische cultuurlandschap en de daarbij behorende natuurwaarden te behouden en verder te ontwikkelen.

Vastgesteld werd dat het Raamplan niet meer spoort met het nieuwe rijks- en provinciaal beleid. De natuurgebieden liggen verspreid over de Krimpenerwaard; de waterhuishouding wordt veel complexer dan nu het geval is en de kosten van het plan zijn hoog. Met het Veenweidepact proberen de partijen hier iets aan te doen.

De Krimpenerwaard heeft te maken met een voortdurende bodemdaling. Om het landelijk gebied geschikt te houden voor de landbouw, wordt het waterpeil elke keer met de bodem mee verlaagd. Door verandering van het klimaat komt er echter steeds meer water naar de Krimpenerwaard, via de rivieren en door (zwaardere) regenbuien. Steeds meer water wegpompen en steeds lagere waterpeilen zijn op lange termijn niet vol te houden. Het aantal verschillende waterpeilen neemt op basis van het huidige Raamplan sterk toe, waardoor een goed waterbeheer moeilijker en kostbaar wordt. Het is beter om de bodemdaling zo veel mogelijk te beperken. Dat heeft consequenties voor het inrichten van het gebied. Het Veenweidepact geeft de mogelijkheden om de inrichting aan te passen aan een waterpeil waarbij zo min mogelijk bodemdaling optreedt.

Het centrale doel van het Pact is om het waardevolle agrarische cultuurlandschap en de daarbij behorende natuurwaarden te behouden en verder te ontwikkelen. Een belangrijke randvoorwaarde is om verdere bodemdaling zo veel mogelijk te beperken. Het staat vast dat hiervoor een herinrichting van het gebied noodzakelijk is. De herinrichting moet de omstandigheden voor de agrariërs verbeteren, de recreatievoorzieningen verbeteren en de natuur robuuster maken. Daarbij wordt gekeken of de nieuwe inrichting:

- op lange termijn haar waarde blijft behouden (toekomstwaarde);
- te handhaven is (duurzaam beheer);
- betaalbaar blijft (kosteneffectiviteit).

Uitgangspunt voor de herinrichting is het behoud en de ontwikkeling van het landschap, waarbij zo veel mogelijk extra bodemdaling moet worden voorkomen. Extra bodemdaling wordt voorkomen door het waterpeil op de juiste hoogte te houden. Bij een bepaald waterpeil hoort vervolgens een bepaald gebruik van de grond. Waar het waterpeil heel hoog is, ontstaat drassig land en is landbouw niet mogelijk. Landbouw heeft drogere grond nodig dan natuur, voor een beter gewas en om met machines het land te kunnen bewerken. Simpel gezegd bepalen bodemdaling en waterpeil de mogelijkheden voor inrichting en gebruik van het gebied. Dit wordt de lagenbenadering genoemd. Voor de Krimpenerwaard geeft deze lagenbenadering de volgende globale indeling van het gebied.

- In het noorden van de Krimpenerwaard is de bodemdaling het grootst. Hier zal het waterpeil hoog moeten zijn om verdere daling zo veel mogelijk te beperken. Dat betekent drassige gronden en hier is de bestemming 'natuur' de logische keuze.
- Het zuiden van de Krimpenerwaard is hoger gelegen en de bodem daalt minder snel. Hier kan het waterpeil goed worden afgestemd op de landbouw, waarbij tevens onnodige bodemdaling voorkomen wordt.
- Het middengebied van de Krimpenerwaard zit qua bodemsamenstelling tussen deze twee uitersten in. Het waterpeil wordt hier niet verder omlaag gebracht ten opzichte van het land. Omdat de landbouwfunctie gehandhaafd blijft, al dan niet in combinatie met natuurbeheer, is het noodzakelijk dat het waterpeil de maaiveldaling volgt.

Voor de hele Krimpenerwaard wordt bekeken hoe er kansen kunnen worden geboden voor nieuwe vormen van ondernemerschap die passen bij de kenmerken en de identiteit van het gebied.

In december 2006 heeft de Strategiegroep Veenweidepact Krimpenerwaard de begrenzing van natuur en landbouw vastgesteld voor de Krimpenerwaard. Voor de uitvoering van de herbegrenzing wordt een apart bestemmingsplan opgesteld.

In oktober 2010 zou het voorontwerpbestemmingsplan ter inzage worden gelegd. Doordat de financiering van het project onzeker is geworden, vindt momenteel een herijking plaats. Zodra deze herijking gereed is wordt de procedure voortgezet.

3.1.4 Gemeentelijk beleid

Structuurvisie “Beleef Bergambacht”

Op 28 oktober 2008 is de structuurvisie voor de gehele gemeente Bergambacht vastgesteld. De structuurvisie bevat onder andere een ruimtelijke uitwerking van het visiedocument en de door het rijk en de provincie opgestelde visies. In de structuurvisie wordt zowel een algemene visie als een visie op de verschillende kernen gegeven. Een visie op het buitengebied wordt hierin verder uitgewerkt.

In de structuurvisie is aangegeven, dat de ruimtelijke kwaliteit in de gemeente Bergambacht grotendeels wordt gevormd door de cultuurhistorische waarde van de historische lintbebouwing en het slagenlandschap in het buitengebied. Het landschap moet een hedendaagse functie blijven vervullen. De “verburgering” van het platteland die plaatsvindt door de functiewijziging van vrijkomende (historische) boerderijen is binnen randvoorwaarden toelaatbaar, zodat het behoud van de cultuurhistorische waarde gewaarborgd wordt en geen aantasting van het landschap plaatsvindt.

Nieuwe bebouwing en functies moeten passen in de huidige karakteristiek. Daarom dient kwalitatief optimaal gebruik te worden gemaakt van de mogelijkheden van de lokale ruimte-voor-ruimteregeling waarbij versterking van de bestaande waarden leidend is.

Met betrekking tot het toenemende aantal paardenbakken in het buitengebied wordt aangegeven, dat deze rijbakken, witte hekken en verlichting geen oorspronkelijke en fraaie kenmerken van het platteland vormen. De paardenbakken dienen, waar nodig met onder andere gebiedseigen beplanting, goed ingepast te worden in het landschap.

De grondgebonden melkveehouderij dient gehandhaafd te worden als belangrijkste economische en ruimtelijke drager van het landelijk gebied. Grootschalige uitbreiding van intensieve veeteelt is niet wenselijk. Daarnaast is een belangrijk uitgangspunt dat het interessant moet blijven voor de ondernemer om in het gebied te blijven boeren.

Verbreding van de landbouw kan een bredere financieel-economische basis vormen voor een agrariër. Door mensen naar de boerderij te halen, de omgeving aan mensen te laten zien en te laten ervaren en voelen, heeft de boer een uniek product in handen, zoals groente, zuivel en vlees rechtstreeks van de boer uit de regio, de combinatie landbouw en zorg en agrotourisme.

Welstandsnota 2010

De gemeente Bergambacht heeft in 2004 een welstandsnota vastgesteld zoals aangegeven in de Woningwet van 1 januari 2003. Hierin zijn beoordelingskaders opgenomen voor gebieden en objecten, die hun grondslag vinden in de samenhang van het bebouwingsbeeld en de historisch gegroeide structuren. Deze nota geeft goed aan welke aspecten worden gewogen, maar is met historische beschrijvingen en typologische beoordelingsmatrixen niet altijd even makkelijk in het gebruik. Met de herziening van 2010 wil de gemeente het welstandsbeleid vereenvoudigen. Het welstandsbeleid moet toegankelijker zijn en de burger meer inzicht geven in de eigenschappen, die van belang zijn bij het opstellen en indienen van een bouwplan. De omschreven regels zijn niet alleen bedoeld om het oordeel te motiveren, maar eveneens als handreiking bij het maken van bouwplannen. Naast het vastleggen van criteria in het kader van de wet, is de welstandsnota vooral bedoeld om het enthousiasme voor de ruimtelijke kwaliteit te vergroten. De herziening welstandsnota is vastgesteld door de gemeenteraad van Bergambacht op dinsdag 28 september 2010.

Doel van de welstandstoets is het behartigen van het publieke belang door de lokale overheid, waarbij de individuele vrijheid van de burger of ondernemer wordt afgewogen tegen het aanzien van hun omgeving als algemene waarde. Met de verschijningsvorm van een bouwwerk wordt iedere voorbijganger geconfronteerd. Het beleid is opgesteld vanuit de gedachte, dat welstand een bijdrage levert aan de totstandkoming en het beheer van een aantrekkelijke bebouwde omgeving. Doel van het welstandsbeleid is het welstandstoezicht helder onder woorden te brengen en op een effectieve en controleerbare wijze in te richten. Daarbij is het van belang aanvragers door middel van de welstandsnota van tevoren op de hoogte te stellen van de aspecten die een rol spelen bij de welstandsbeoordeling. Het welstandsbeleid geeft de gemeente de mogelijkheid om cultuurhistorische, stedenbouwkundige en architectonische waarden een rol te geven bij de ontwikkeling en beoordeling van bouwplannen.

Het buitengebied van Bergambacht bestaat voornamelijk uit veenweidegebied met gevarieerde bebouwing in een zeer lage dichtheid. De bebouwing staat in het algemeen langs de ontsluitingswegen en ligt meestal terug op ruime kavels ontsloten door bruggen. De bebouwing bestaat voornamelijk uit boerderijen, woningen en bedrijfsgebouwen. Verspreid over het buitengebied komen bedrijven voor. Enerzijds zijn dit agrarische bedrijven, anderzijds komen ook niet agrarische bedrijven voor zoals waterzuiveringsinstallaties.

De bebouwing staat vrij. Hoofdgebouwen zijn met de voorzijde gericht op de weg. Rooilijnen volgen de weg en verspringen. De bedrijfsgebouwen als hallen en schuren liggen meestal achter en soms naast de woongebouwen. Het erfdeel voor het bedrijfsgebied is vaak verhard.

De woningen zijn individueel en afwisselend en hebben een eenvoudige tot gedifferentieerde opbouw bestaande uit een onderbouw van één tot twee lagen met kap. Op-, aan- en uitbouwen komen veel voor en deze zijn in het algemeen ondergeschikt en opgenomen in de hoofdmassa. Gevels van woningen zijn veelal representatief. Met name de oudere woningen zijn verticaal geleed met staande ramen. De detaillering is zorgvuldig en varieert van eenvoudig tot rijk. Gevels van oudere woningen zijn voorzien van elementen als siermetselwerk, gevellijsten, windveren en dergelijke. De gevels van woningen zijn van baksteen of vergelijkbaar steenachtig materiaal. De daken van de woningen zijn gedekt met pannen of riet.

Bedrijfsgebouwen hebben een eenvoudige opbouw van één tot twee lagen met een flauw hellend zadeldak of plat dak en zijn eenvoudiger gedetailleerd dan de woningen met veelal gevels van plaatmateriaal en een enkele keer van baksteen. Uitzondering zijn de twee relatief grote bouwmassa's van de waterzuiveringsinstallatie aan de Provincialeweg N210. Aan de westkant van Bergambacht is dit een monumentaal gebouw met een bijzondere massa. Aan de oostkant van Bergambacht staat een recent gebouw. Beide bouwcomplexen zijn ingetogen vormgegeven, afgestemd op de omgeving.

In het buitengebied van Bergambacht komt verspreid en op kleine schaal bebouwing voor. De waarde is vooral gelegen in landschappelijke kwaliteiten als de openheid en de oorspronkelijke structuurelementen zoals polderwegen en het slotenpatroon. De bebouwing is niet nadrukkelijk aanwezig, mede omdat ze veelal van grote afstand ervaren wordt. In het gebied komen cultuurhistorisch waardevolle gebouwen voor. De dynamiek van het buitengebied is gemiddeld tot laag.

Hoewel het buitengebied van Bergambacht in hoge mate bijdraagt aan de identiteit van de gemeente heeft de bebouwing hierin een ondergeschikte rol. Het buitengebied is daarom een gewoon welstandsgebied. Het beleid is gericht op het behoud van de oorspronkelijke structuurelementen, de cultuurhistorische bebouwing en het beperken van grote oppervlakken verharding, waarbij de bebouwing een ondergeschikte rol speelt. De welstandscommissie zal bij de advisering over woongebouwen en bedrijfsgebouwen de nadruk leggen op de massa en het materiaal- en kleurgebruik.

De karakteristieke polderlinten zijn veelal een bijzonder welstandsgebied. De waarde van de polderlinten is vooral gelegen in de combinatie tussen de oorspronkelijke structuurelementen zoals polderwegen en de afwisselende lintbebouwing. In het gebied komen diverse cultuurhistorisch waardevolle gebouwen als boerderijen voor.

3.2 Analyse

Bij het vormen van de uitgangspunten voor het bestemmingsplan is aangesloten bij het ruimtelijk beleid van het rijk, de provincie, de regio en het gemeentelijk beleid zelf. In het kader van het beleid om in het landelijk gebied meer toeristisch-recreatief aanbod te creëren, worden diverse nevenfuncties bij agrarische bedrijven mogelijk gemaakt. Deze nevenfuncties dienen het buitengebied vitaal en leefbaar te houden. Er wordt ruimte geboden voor gebiedsgebonden economische ontwikkeling, zoals landbouw, recreatie en toerisme.

De bestaande cultuurhistorische waarden en natuurwaarden dienen zoveel mogelijk behouden te blijven en waar mogelijk versterkt te worden. De agrarische gronden zijn om die reden als

“Agrarisch met waarden” bestemd. Het slagenlandschap dient zoveel mogelijk intact te worden gehouden. Ter bescherming van de waarden mogen bepaalde werkzaamheden, zoals het vergraven van watergangen, uitsluitend met een omgevingsvergunning. In het kader van de aanvraag van de omgevingsvergunning wordt onder andere een landschappelijke afweging gemaakt.

Met betrekking tot het bepalen van de uitbreidingsmogelijkheden van agrarische bedrijven en niet-agrarische bedrijven is aangesloten op de Verordening Ruimte. Niet-agrarische bedrijven worden dan ook zoveel mogelijk geweerd in het buitengebied. Aan deze niet-agrarische bedrijven is een beperkte uitbreidingsruimte toegekend. Door middel van een wijzigingsbevoegdheid wordt op basis van de ruimte-voor-ruimteregeling nieuwe burgerwoningen in het buitengebied mogelijk gemaakt.

3.3 Conclusies

Ten behoeve van een economische impuls in de landbouw worden in het bestemmingsplan voor agrarische bedrijven diverse nevenfuncties (vernieuwend ondernemen) mogelijk gemaakt. Deze nevenfuncties dienen tevens het buitengebied vitaal te houden. De nevenfuncties zijn onder andere gericht op de recreatieve sector.

Bebouwing ten behoeve van niet-agrarische bedrijven wordt zoveel mogelijk geweerd in het buitengebied. Er wordt dan ook een beperkte uitbreidingsruimte aan niet-agrarische bedrijven toegekend. Eventuele opvolgfuncties dienen zoveel mogelijk in de bestaande voormalige agrarische bebouwing plaats te vinden. Dit bestemmingsplan maakt uitsluitend via de Ruimte voor Ruimte regeling nieuwe burgerwoningen in het buitengebied mogelijk (wijzigingsbevoegdheid). Daarnaast wordt woningsplitsing mogelijk gemaakt.

Hiermee voldoet het bestemmingsplan aan het rijks-, provinciaal en regionaal beleid.

4 Archeologie en cultuurhistorie

4.1 Archeologie

4.1.1 Kader

Wet op de archeologische monumentenzorg

In de Wet op de archeologische monumentenzorg (2007) zijn de uitgangspunten van het Verdrag van Malta (1992) binnen de Nederlandse wetgeving geïmplementeerd. De wet regelt de bescherming van archeologisch erfgoed in de bodem, de inpassing ervan in de ruimtelijke ontwikkeling en de financiering van opgravingen, waarbij in beginsel geldt: “de veroorzaker betaalt”. Het belangrijkste doel van de wet is het behoud van het bodemarchief “in situ” (ter plekke), omdat de bodem de beste garantie biedt voor een goede conservering van de archeologische waarden. Het is verplicht om in het proces van ruimtelijke ordening tijdig rekening te houden met de mogelijke aanwezigheid van archeologische waarden. Op die manier komt er ruimte voor overweging van archeologievriendelijke alternatieven.

Na de invoering van het Verdrag van Malta in de Nederlandse wetgeving hebben provincies de bevoegdheid gekregen om zogenaamde attentiegebieden aan te wijzen. Dit zijn gebieden die archeologische waardevol zijn of naar verwachting waardevol zijn. Gemeenten zullen in dat geval verplicht worden hun bestemmingsplan(nen) in het desbetreffende gebied te herzien.

Cultuurhistorische Hoofdstructuur Zuid-Holland

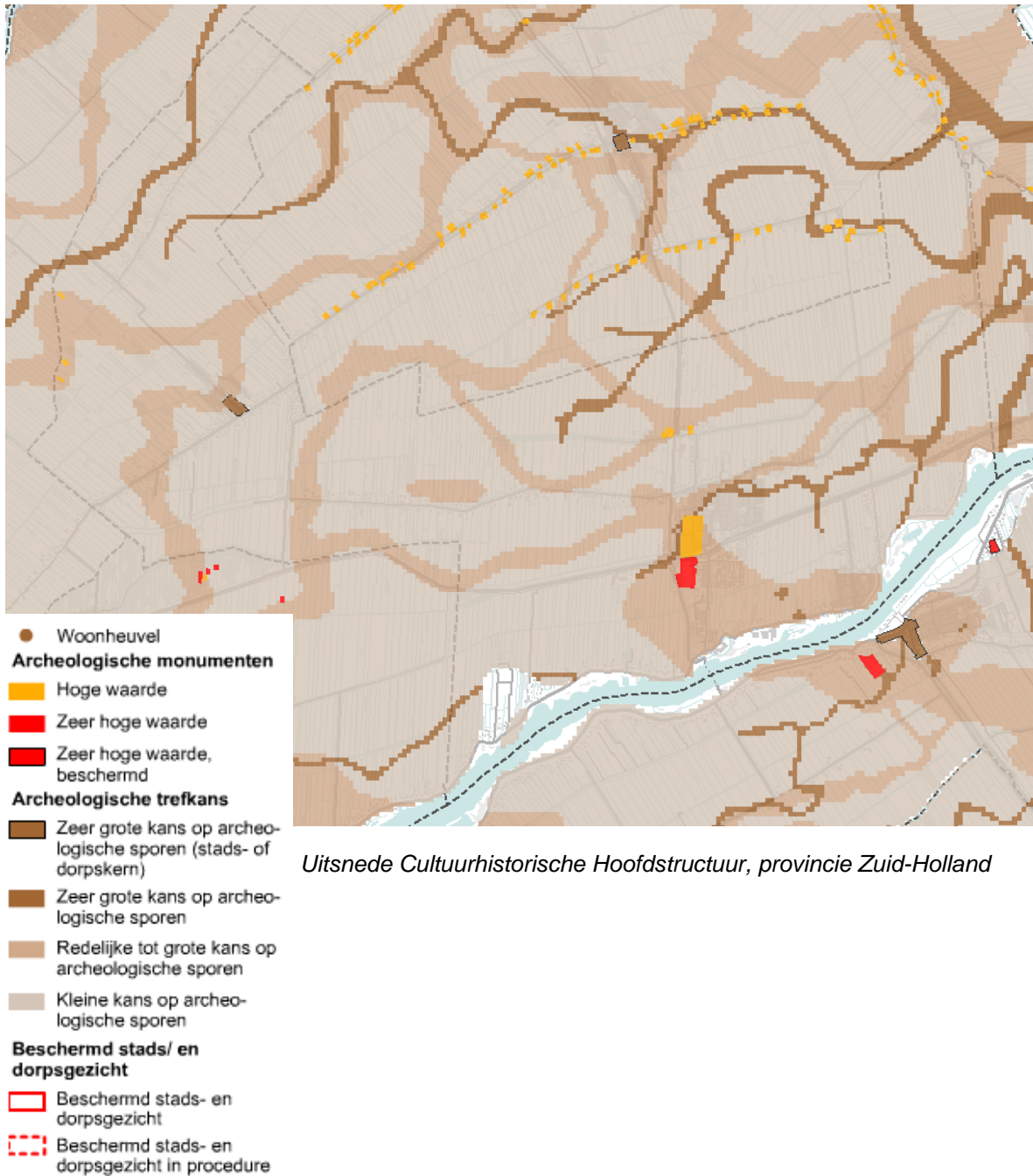
De provincie Zuid-Holland hanteert het beleidsinstrument “Cultuurhistorische Hoofdstructuur Zuid-Holland (CHS)”. In de CHS heeft de provincie bestaande en mogelijk te verwachten archeologische waarden in beeld gebracht. In het bijbehorende “Beleidskader Cultuurhistorische Hoofdstructuur Zuid-Holland” zijn per waarderingscategorie algemene beleidsuitgangspunten geformuleerd. De waardering zoals vastgelegd in de cultuurhistorische hoofdstructuur geldt als uitgangspunt van beleid.

4.1.2 Onderzoek

CHS

Volgens de CHS van de provincie Zuid-Holland heeft een groot deel van het plangebied een lage trefkans. Dit houdt in dat er een kleine kans is op archeologische sporen. De stroomruggen hebben een redelijke tot grote kans en een zeer grote kans op archeologische sporen. Voor deze gebieden is de dubbelbestemming ‘Waarde – Archeologie’ opgenomen. In deze gebieden dient voor het bouwen van bouwwerken die dieper reiken dan 0,3 m of die een grondoppervlakte hebben groter dan 100 m² archeologisch onderzoek te worden uitgevoerd. Indien uit het archeologisch onderzoek blijkt, dat geen archeologische sporen in de grond aanwezig zijn, mogen de werkzaamheden uitgevoerd worden. Indien uit het archeologisch onderzoek naar voren komt, dat er wel archeologische sporen aanwezig zijn, dient nader onderzoek te worden verricht. Op basis van het onderzoek zullen de maatregelen worden bepaald.

In het plangebied komen enkele archeologische monumenten voor. Dit betreft de percelen Kadijk 15, 21 en 23a.

Gemeentelijk archeologiebeleid

De raad van de gemeente Bergambacht heeft archeologiebeleid vastgesteld. Dit beleid bestaat uit twee delen: de beleidsadvieskaart met de daarbij behorende toelichting en het achterliggende rapport met de waardenkaart. In het beleid wordt, afhankelijk van de aanwezige of te verwachten archeologische waarden, onderscheid gemaakt in acht verschillende gebieden met elk hun eigen criteria voor het uitvoeren van een inventariserend archeologisch onderzoek.

De voorgestelde maten van het plangebied en de diepte van de ingreep waarbij een inventariserend onderzoek nodig is wijken voor een deel af van de Monumentenwet opgenomen grenzen voor een onderzoeksverplichting. Daarin wordt een plangebied groter dan 100 m² en een bodemingreep dieper dan 30 cm onder het maaiveld gehanteerd. Van deze maten mag in het gemeentelijk beleid -gemotiveerd- worden afgeweken.

Onderscheid wordt gemaakt in de volgende gebieden:

Waarden en beleid	Om welke landschapszones of plekken gaat het?	Inventariserend vooronderzoek uitvoeren bij:
AWG	AMK-terreinen	Plangebied > 50 m ² en bodemingrepen dieper dan 30 cm - Mv
AWV 1	Historische kern Bergambacht die buiten het AMK valt. Historische bewoning Ammerstol, Berkenwoude, Bergstoep en langs de Lek.	Plangebied > 50 m ² en bodemingrepen dieper dan 30 cm - Mv
AWV 2	Archeologische zones, verdwenen molens, huisterpen en ontginningsassen	Plangebied > 100 m ² en bodemingrepen dieper dan 30 cm - Mv
AWV 3	Overslagzone, oeverzone, crevassen (voornamelijk) langs de Lek (klei-op-veenlandschap).	Plangebied > 1000 m ² en bodemingrepen dieper dan 30 cm - Mv
AWV4	Rest van donklichaam Bergambacht, Bergstoep en Ammerstol dat buiten AWG en AWV 1 valt.	Plangebied > 1000 m ² en bodemingrepen dieper dan 1,5 m - Mv
AWV 5	Graaf riviersysteem	Plangebied > 5000 m ² en bodemingrepen dieper dan 2 m - Mv
AWV 6	Het Benschop riviersysteem en de donk bij Zuidbroek.	Plangebied > 10.000 m ² en bodemingrepen dieper dan 3 m - Mv
AWV 7	Oversteekplaatsen Lek	Contact opnemen met Rijksdienst voor het Cultureel Erfgoed
AWV 8	Rest Lek	Contact opnemen met Rijksdienst voor het Cultureel Erfgoed

De gebieden met de archeologische waarden zijn op de verbeelding van dit bestemmingsplan overgenomen en het beleid is in de regels vertaald in een juridische regeling.

4.1.3 Conclusie

In het plangebied komen, conform de Cultuurhistorische Hoofdstructuur, gebieden met een redelijke tot grote kans op archeologische sporen en gebieden met een zeer grote kans op archeologische sporen voren. De gemeente heeft archeologiebeleid laten opstellen waarin onderscheid wordt gemaakt in acht verschillende gebieden met te verwachten en aanwezige archeologische waarden. Het beleid is in dit bestemmingsplan vertaald in een juridische regeling. Om de gebieden te beschermen is per gebied een dubbelbestemming 'Waarde –

Archeologie' opgenomen. Deze bestemming regelt, dat niet zondermeer grondwerkzaamheden mogen plaatsvinden.

4.2 Cultuurhistorie

4.2.1 Kader

Nota Belvedere

In de "Nota Belvedere; Beleidsnota over de relatie cultuurhistorie en ruimtelijke inrichting" (1999) is door het rijk een visie gegeven op de wijze waarop met de cultuurhistorische kwaliteiten van gebieden en objecten in de toekomstige ruimtelijke ontwikkeling in Nederland kan worden omgegaan. Het behoud en de benutting van het cultureel erfgoed is van grote betekenis omdat het kwaliteit toevoegt aan de culturele dimensie van de ruimtelijke inrichting. De voornaamste opgave is dan ook het vinden van een verantwoord evenwicht tussen de diverse ruimtelijke opgaven en de bestaande cultuurhistorische kwaliteiten.

Cultuurplan 2009 – 2012 (2008)

De provincie Zuid-Holland heeft zichzelf de opgave gesteld om de kwaliteit van de ruimtelijke inrichting te bewaken en ervoor te zorgen dat de provinciale identiteit bewaard blijft. Ze wil bevorderen dat gemeenten cultuur betrekken bij hun beleidsvorming en de vertaling daarvan in ruimtelijke plannen.

De ruimtelijke kwaliteit en de identiteit van een gebied kunnen worden versterkt door de cultuur te betrekken bij de planologie. De inbreng vanuit architectuur, vormgeving, cultuurhistorie en kunsten kan ontwerpogaven verrijken. Het is van belang om vanaf het begin de culturele waarden in Zuid-Holland in de ruimtelijke plannen mee te nemen: boerderijlinten, stads- en dorpsgezichten, molens, verkavelingspatronen, archeologische monumenten, forten, zandwalen enzovoorts.

Regioprofielen Cultuurhistorie

De provincie Zuid-Holland wil waardevolle cultuurhistorische elementen behouden of inpassen bij nieuwe ruimtelijke ontwikkelingen. Om dit richting te geven, zijn Regioprofielen Cultuurhistorie opgesteld. De zestien regioprofielen dienen als een handreiking en sturingskader voor gemeenten, waterschappen, terreinbeheerders en adviesbureaus om cultuurhistorie op te nemen in ruimtelijke plannen. Ze zijn een uitwerking van de algemene richtlijnen voor cultuurhistorie in ruimtelijke plannen zoals die staan in de provinciale Structuurvisie.

De Krimpenerwaard is een uitgestrekt veenweidegebied, gelegen tussen de Hollandsche IJssel, de Lek en het veenriviertje de Vlist. Ten oosten van de Vlist behoort ook een klein deel van de Lopikerwaard tot het topgebied. Aan de randen van de waard langs de Hollandsche IJssel en de Lek domineren de zware rivierdijken, waaraan de meeste bebouwing ligt: een vrijwel ononderbroken bewoningslint, op een aantal plaatsen verdicht tot dorpen en enkele kleine steden. Buitendijks is industriële bebouwing aanwezig. Het open vlakke veenweidegebied achter de rivierdijken kenmerkt zich door een gaaf verkavelingspatroon van middeleeuwse ontginningen, met karakteristieke langgerekte percelen en poldersloten, polderkades, weteringen, veenstromen

(Loet en Vlist) en langgerekte bebouwingslinten (Achterbroek, Berkenwoude). De historische landschapsstructuren van de Krimpenerwaard zijn niet uniek in Nederland, maar de omvang van het gebied en vooral de gaafheid ervan zijn dat wél. De Krimpenerwaard vormt samen met de Lopikerwaard een van de grootste aaneengesloten veenweidegebieden van Nederland. De herkenbaarheid is groot: behalve de verstedelijking rond Krimpen aan den IJssel (in het uiterste westen van de waard) in de periode na 1960 en de aanleg van het Loetbos in de jaren zeventig van de twintigste eeuw, zijn er sinds 1600 nauwelijks grootschalige ruimtelijke ingrepen geweest. In vergelijking met de naastgelegen veenweide-topgebieden Alblasserwaard en Reeuwijkse Plassen is de gaafheid van de Middeleeuwse landschapsstructuren een belangrijke onderscheidende factor.

Kenmerkende structuren en elementen:

- Oost-westoriëntatie van de lange structurerende lijnen (de boerderijlinten, de weteringen tussen en door de polders, een groot aantal in elkaar overlopende polderkades en de tiendkaden). De verkaveling staat haaks op deze structuren en heeft een overwegende noord-zuidoriëntatie. Uitzondering is de veenstroom de Vlist die van Schoonhoven in het zuiden naar Haastrecht aan de noordgrens van de Krimpenerwaard loopt. Omdat de Vlist als ontginningsbasis gebruikt werd staan de meeste kavels haaks op dit bebouwingslint, in oost-westrichting.
- Kenmerkend contrast tussen de hoge, vrijwel volledig bebouwde dijken aan de randen van de waard langs IJssel en Lek en het achtergelegen lage en open veenweidegebied.
- Aanwezigheid van drie vormen van veenontginning: vrije opstrek, regelmatige cope-ontginningen en grillige restverkavelingen. Samen maken ze, in die volgorde, de ontginningsgeschiedenis van de Krimpenerwaard inzichtelijk.
- In maat, begrenzing (bestaande kades en weteringen) en verkaveling herkenbare en gave ruimtelijke ontginningseenheden.
- Cope-verkaveling in het middengebied van de polder. De verkaveling is nog grotendeels intact en bepalend voor het regelmatige landschapspatroon dat bestaat uit achtereenvolgens een ontginningsbasis, een open gebied, zijn achterkades. Dit patroon vormt de basis van de huidige indeling in polders omgeven door polderkades.
- Langgerekte, kaarsrechte boezemwateren, lopend van het middengebied naar de Hollandsche IJssel: de Berkenwoudse Lage Boezem, de Goudse Vliet, de Stolwijker Vliet en de Bergvliet.
- Karakteristieke kilometerslange bebouwingslinten in de polder: onder andere Benedenberg, Bovenberg, Koolwijk en Lang-Schoonouwen.
- Zogenaamde 'dubbelbuurten', dubbele bebouwingslinten ter weerszijden van een poldersloot of veenstroom: Het Beijersche, Benedenkerk, Bovenkerk en een deel van de Vlist.
- De Oude Hollandse Waterlinie, ten oosten van de Vlist. Fysieke elementen die aan de linie herinneren zijn het tracé van de Franse Kade (de kade zelf is geslecht), de dijk langs de Vlist en een voormalig verdedigingswerk bij de Schansbrug: de Koeschans.
- Beschermd stads- en dorpsgezichten van Schoonhoven, Gouda, Vlist en Haastrecht.
- Vier eendenkooien met omliggend stiltegebied: Bakkerswaal bij Lekkerkerk, de Stolwijkse kooi bij Haastrecht, Kooilust en Nooitgedacht bij Berkenwoude.
- Veenputten (restanten van de vroegere kleinschalige vervening) zijn te vinden bij bebouwingslinten centraal in de Krimpenerwaard.

- Zeven complete windmolens; de waterwipmolens De Bachtenaar (1714) en Bonrepas (1600) langs de Vlist, de Haastrechtse molen (een stenen poldermolen met stelling uit 1862), de Zuidbroekse molen (een Amerikaanse windmotor uit 1922) aan de Loet, molen Den Arend (een negentiende-eeuwse korenmolen bij Bergambacht), molen de Roode Leeuw (1771, stellingmolen) en 't Slot (1832, stellingmolen) bij Gouda. Naast deze complete historische windmolens resteert onder Haastrecht langs de Vlist nog de 19e-eeuwse romp van een stenen boezemmolen. Van recente datum is molen de Schelvenaer te Krimpen aan den IJssel. Deze molen is in 1993 geheel nieuw gebouwd en heeft als enige dan ook geen bescherming als rijksmonument.

4.2.2 Onderzoek

Het grondgebied van de gemeente Bergambacht ligt in het geheel in de Krimpenerwaard. De Krimpenerwaard is een groot veeneiland dat wordt omsloten door de rivieren de Hollandse IJssel en de Lek en het (voormalige) veenstroompje Vlist. Langs de Lek (en de Hollandse IJssel) liggen oeverwallen die op enige afstand van de rivier overgaan in de veengebieden. Het oorspronkelijke bosveen is door de relatieve afname van rivierwater en de toename van regenwater geleidelijk aan (mesotroof) broekveen geworden. Als gevolg van de bodemopbouw zijn langs de randen stroken met nederzettingen die nadrukkelijk op de rivier gericht zijn en daartussen een uitgestrekt middengebied. De uitgestrekte polders met grasland, het veenweidegebied, waren van oorsprong een moerasachtig gebied, dat in de middeleeuwen werd ontgonnen door deze gebieden te ontwateren. In de verkaveling kan men drie vormen van ontginning herkennen: vrije opstrek, cope-ontginning en de restverkavelingen. De eerste fase betrof de ontginning van de randgebieden vanuit de oeverwallen van de Lek en de IJssel. Dit waren ontginningen met een opstreckende verkaveling, waarvan geen vaste achtergrens bepaald was. In de tweede fase werden de gebieden langs de Vlist en in het middengebied van de waarden ontgonnen met de regelmatige cope-ontginning, waarvan lengte en breedte wel bepaald waren. Tijdens de laatste fase werden de restgebieden in gebruik genomen. Dit zijn de gebieden met vrij onregelmatige grenzen en een afwijkende verkaveling. Het ontginningspatroon, de slagenverkaveling, is nog zichtbaar en gaaf aanwezig in het landschap. De Krimpenerwaard is mede daarom aangemerkt als Belvederegebied.

De naam Bergambacht is afkomstig van de relatief hoge ligging. De namen Achterbroek en Berkenwoude verwijzen naar de moerassige omstandigheden ten tijde van de ontginning.

De dorpen bestaan oorspronkelijk uit lange linten van boerderijen en andere huizen langs natuurlijke of gegraven waterlopen. Langs de ontginningsbases zijn transparante lange linten ontwikkeld. Er is een onderscheid te maken in polderlinten en dijklinten en in enkele en dubbele linten, waarbij de boerderijen respectievelijk aan één zijde en aan beide zijden van de ontginningsbases liggen. Het doorlopende lint Bovenberg-Tussenlanen-Benedenberg-Zuidbroek aan weerszijden van Bergambacht is evenals Westeinde bij Berkenwoude en de Kadijk een dubbel lint. Achterbroek is ook grotendeels een dubbel lint. Het dijklint langs de Lek is (vanzelfsprekend) een enkel lint.

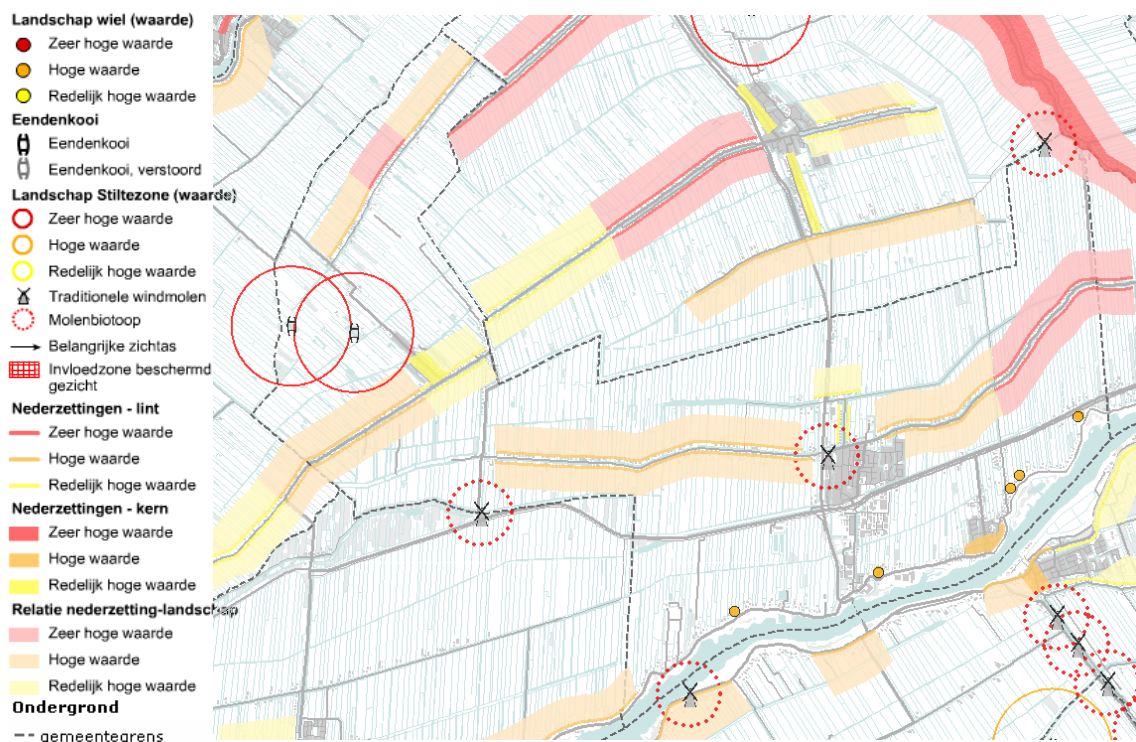
Karakteristiek voor het veenweidegebied zijn de tiendwegen en landscheidingen. De tiendwegen staan dwars op de verkaveling en liggen op enige afstand van de rivierdijken. De tiendwegen worden aan beide zijden geflankeerd door weteringen. De landscheidingen zijn uit veen opgebouwde achterkaden die aangelegd werden op de achtergrens van een

ontginningsblok. Het markeert de grens tussen de twee ontginningseenheden. De tiendwegen en veendijken zijn ook vaak houtkaden. Hiervan waren er een eeuw geleden veel meer aanwezig.

De waterbeheersing is van levensbelang voor het gehele gebied en overal duidelijk zichtbaar aanwezig in molens, gemalen, waterboezems en waterpeilen. Tevens zijn er cultuurhistorisch waardevolle elementen in het plangebied aanwezig die met water te maken hebben: bruggen, molens (De Bachtenaar bij de Vlist, de molen in de kern Bergambacht), de verschillende gemalen et cetera. Een aantal panden in de linten is aangewezen als rijksmonument. Beeldbepalend is ook de Lekdijk en de uiterwaarden.

De jongere monumenten, onder meer vastgelegd in het Monumenten Inventarisatie Project (MIP) en Monumenten Selectie Project (MSP), zijn niet beschermd in een gemeentelijke monumentenverordening. Om het behoud van deze karakteristieke bebouwing te stimuleren, zijn in het bestemmingsplan extra mogelijkheden opgenomen. Voor de karakteristieke bebouwing is op de verbeelding de aanduiding 'karakteristiek' opgenomen.

In het gebied staan ook houten elektriciteitsvoorzieningen. Deze zijn uniek omdat elders in Nederland dit bijna niet meer voorkomt. Daarnaast verdwijnt er juist een aantal karakteristieke eigenschappen uit het landelijk gebied. De kenmerkende watergangen tussen de percelen die dienst doen als erfafscheiding worden steeds vaker gedempt en de vele bruggetjes tussen percelen verdwijnen en worden vervangen door duikers.

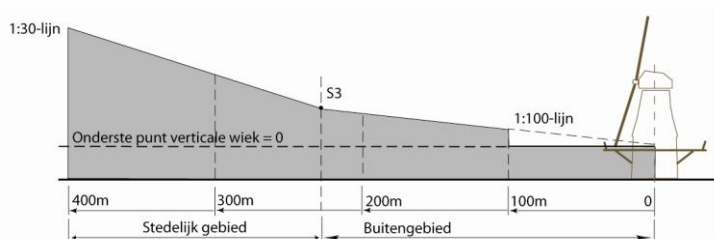

Cultuurhistorische waarden

Op de Cultuurhistorische Hoofdstructuur van de provincie Zuid-Holland worden tevens diverse cultuurhistorische elementen aangegeven. In het plangebied zijn de bebouwingslinten als nederzettingen met een redelijke hoge waarde (Oosteinde), hoge waarde (oostelijk en westelijk

deel van de Achterbroek, Westeinde, Zuidbroek, Benedenberg en Tussenlanen) en een zeer hoge waarde (middendeel van de Achterbroek en Bovenberg).

In en nabij het plangebied zijn diverse molens aanwezig. Zoals ook in het Regioprofiel is beschreven hebben deze molens een grote cultuurhistorische waarde. Om de vrije windvang en het zicht op de molens te garanderen, mag rond de molen geen bebouwing worden gebouwd. Deze regeling wordt de 'molenbiotoop' genoemd. Binnen een straal van 100 meter, gerekend vanuit het middelpunt van de molen, mag geen nieuwe bebouwing worden opgericht of beplanting aanwezig zijn, hoger dan de onderste punt van de verticaal staande wier. Binnen een straal van 100 tot 400 meter, mag de hoogte van bebouwing en beplanting niet meer bedragen dan $1/100^{\text{ste}}$ van de afstand tussen bouwwerk en beplanting en het middelpunt van de molen, gerekend met de hoogtemaat van de onderste punt van de verticaal staande wiek (1 op 100 regel).

Molenbeschermingszone in buitengebied en stedelijk gebied, molen gelegen in buitengebied

Aan de Lekdijk zijn meerdere wielen gelegen. Wielen zijn vaak diepe plassen, gelegen aan een dijk en ontstaan door een plaatselijke dijkdoorbraak. De cultuurhistorische waarde van deze wielen zijn in het bestemmingsplan beschermd door ze ook daadwerkelijk als 'Water' te bestemmen. Het dempen van water is niet zondermeer toegestaan.

4.2.3 Conclusie

Het gebied kent een hoge cultuurhistorische waarde. Deze waarden, zoals de slagenverkaveling, de bebouwingslinten, de monumenten en wielen, zijn in het bestemmingsplan zoveel mogelijk beschermd door onder andere het slopen van bebouwing en het dempen van water niet zondermeer toe te staan. Dit wordt alleen toegestaan indien de cultuurhistorische waarden niet worden aangetast.

5 Natuur, landschap en ecologie

5.1 Kader

Soortenbescherming

De Flora- en faunawet (hierna: Ffw) beschermt alle in het wild levende zoogdieren, vogels, reptielen en amfibieën. Van deze soortgroepen zijn alleen Huismuis, Bruine en Zwarte rat niet beschermd. Van de vissen, ongewervelde dieren (zoals vlinders, libellen en sprinkhanen) en planten zijn alleen de in de wet genoemde soorten beschermd.

De Ffw gaat uit van het “nee, tenzij”-principe. Dit betekent dat alleen onder bepaalde (zeer stringente) voorwaarden een inbreuk mag worden gemaakt op de bescherming van soorten en hun leefomgeving. Daarnaast beschermt de wet niet alleen soorten in het algemeen, maar ook individuen van soorten.

Voor ruimtelijke ingrepen die gevolgen hebben voor een beschermde soort en/of zijn leefgebied moet een ontheffing op grond van de Ffw worden aangevraagd. Voor een aantal soorten geldt daarenboven het beschermingsregime van de Europese Vogel- en Habitatrichtlijn. Voor werkzaamheden die uit een bestemmingsplan voortvloeien dient voor de start van die werkzaamheden ontheffing te worden aangevraagd indien beschermde soorten voorkomen. Bij de vaststelling van een bestemmingsplan dient duidelijk te zijn of en in hoeverre een ontheffing kan worden verkregen.

De wettelijk beschermde soorten zijn ingedeeld in de volgende vier categorieën.

- Meer algemene soorten (tabel 1 Ffw): voor deze soorten is een algemene vrijstellingsregeling van kracht in geval van ruimtelijke inrichting of ontwikkeling.
- Andere, niet algemeen voorkomende soorten (tabel 2 Ffw), met uitzondering van beschermde inheemse vogels: ontheffing is alleen mogelijk indien geen afbreuk wordt gedaan aan de gunstige staat van instandhouding van de soort. Er is echter geen ontheffing nodig indien gewerkt wordt volgens een gedragscode. Deze code dient door een sector of ondernemer zelf opgesteld te worden en dient vervolgens goedgekeurd te zijn door het ministerie van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (LNV).
- Strikt beschermde soorten (tabel 3 Ffw): voor deze soorten dient in geval van ruimtelijke inrichting of ontwikkeling altijd ontheffing te worden aangevraagd van de Ffw. Ontheffing wordt alleen verleend indien er geen alternatief is en geen afbreuk wordt gedaan aan de gunstige staat van instandhouding van de soort. Voor soorten in tabel 3 die ook op Bijlage IV van de Habitatrichtlijn (HR) voorkomen, wordt ontheffing echter alleen nog maar verleend indien er daarnaast een dwingende reden van groot openbaar belang is; dit is het gevolg van een uitspraak van de Raad van State in augustus 2009².
- Beschermde inheemse vogels: deze vallen onder de Europese Vogelrichtlijn (VR). Ruimtelijke inrichting of ontwikkeling en dwingende redenen van groot openbaar belang zijn volgens rechtspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

² Zie ABRS 21 januari 2009, zaak nr. 200802863/1

(ABRS)³ geen reden om ontheffing te verlenen. Ontheffing is uitsluitend toegestaan op basis van de ontheffingsgronden die in de VR zijn genoemd. Overigens is het, indien geen ontheffing nodig is, volgens de huidige interpretatie van de wet wel verplicht rekening te houden met het broedseizoen van vogels. Voor sommige vogelsoorten met vaste verblijfplaatsen geldt dat deze vaste verblijfplaatsen en het essentiële leefgebied jaarrond beschermd zijn.

Overigens geldt voor alle in het wild levende planten- en diersoorten de zogenaamde zorgplicht. Dit houdt in dat “voldoende zorg” in acht moet worden genomen voor alle planten en dieren en hun leefomgeving. Concreet betekent dit dat bij ruimtelijke ontwikkeling gezorgd moet worden dat beschermde dieren niet gedood worden en dat beschermde planten niet verplant worden. Ook dient gelet te worden op bijvoorbeeld de voortplantingsperiode van amfibieën en de zoogperiode van zoogdieren.

Gebiedsbescherming

LNV heeft in 1990 de Ecologische Hoofdstructuur (EHS) geïntroduceerd. De EHS bestaat uit een netwerk van natuurgebieden. Het doel van de EHS is de instandhouding en ontwikkeling van deze natuurgebieden om daarmee een groot aantal soorten en ecosystemen te laten voortbestaan.

Bescherming van (natuur)gebieden heeft daarnaast ook plaats middels de Natuurbeschermingswet. Daaronder vallen de volgende typen gebieden:

- Natura 2000-gebieden (Vogelrichtlijn- en Habitatrichtlijngebieden);
- Beschermde Natuurmonumenten;
- Wetlands.

Binnen beschermde natuurgebieden gelden (strengere) restricties voor ruimtelijke ontwikkelingen. Voor activiteiten of projecten die schadelijk zijn voor de beschermde natuur geldt een vergunningplicht.

5.2 Analyse

5.2.1 Natuur

Natura 2000

De Europese Unie heeft een zeer gevarieerde en rijke natuur, die van grote biologische, esthetische en economische waarde is. Om deze natuur te behouden heeft de Europese Unie het initiatief genomen voor Natura 2000. Dit is een samenhangend netwerk van beschermde natuurgebieden. Voor Nederland gaat het in totaal om 162 gebieden waarvan twee gebieden in het plangebied liggen, te weten Haringvliet en Grevelingen.

Het Natura 2000 gebied Uiterwaarden Lek bestaat uit vier terreinen in de uiterwaarden van de Lek tussen Vianen en Schoonhoven. Het gaat om de Willige Langerak en het nabij gelegen schiereiland De Bol op de noordoever van de rivier (provincie Utrecht) en - op de zuidoever - de

³ zie ABRS 13 mei 2009, zaak nr. 200802624/1

Koekoeksche Waard en de Kersbergsche- en Achthovensche uiterwaarden, met daarin het terreintje Luistenbuul (provincie Zuid-Holland). Gezamenlijk bevatten deze terreinen de best ontwikkelde voorbeelden van het habitattype stroomdalgraslanden langs de Lek.

In vergelijking met de andere benedenstroomse aftakkingen van de Rijn (IJssel en Waal) is het winterbed van de Lek relatief smal. De rivier loopt hier door moeilijk erodeerbare klei- en veengebieden, waardoor zelfs al voor de bedijking nauwelijks sprake was van meanderen. De winterdijken zijn hier bij de eerste aanleg (omstreeks 1200) relatief dicht tegenover elkaar gelegd.

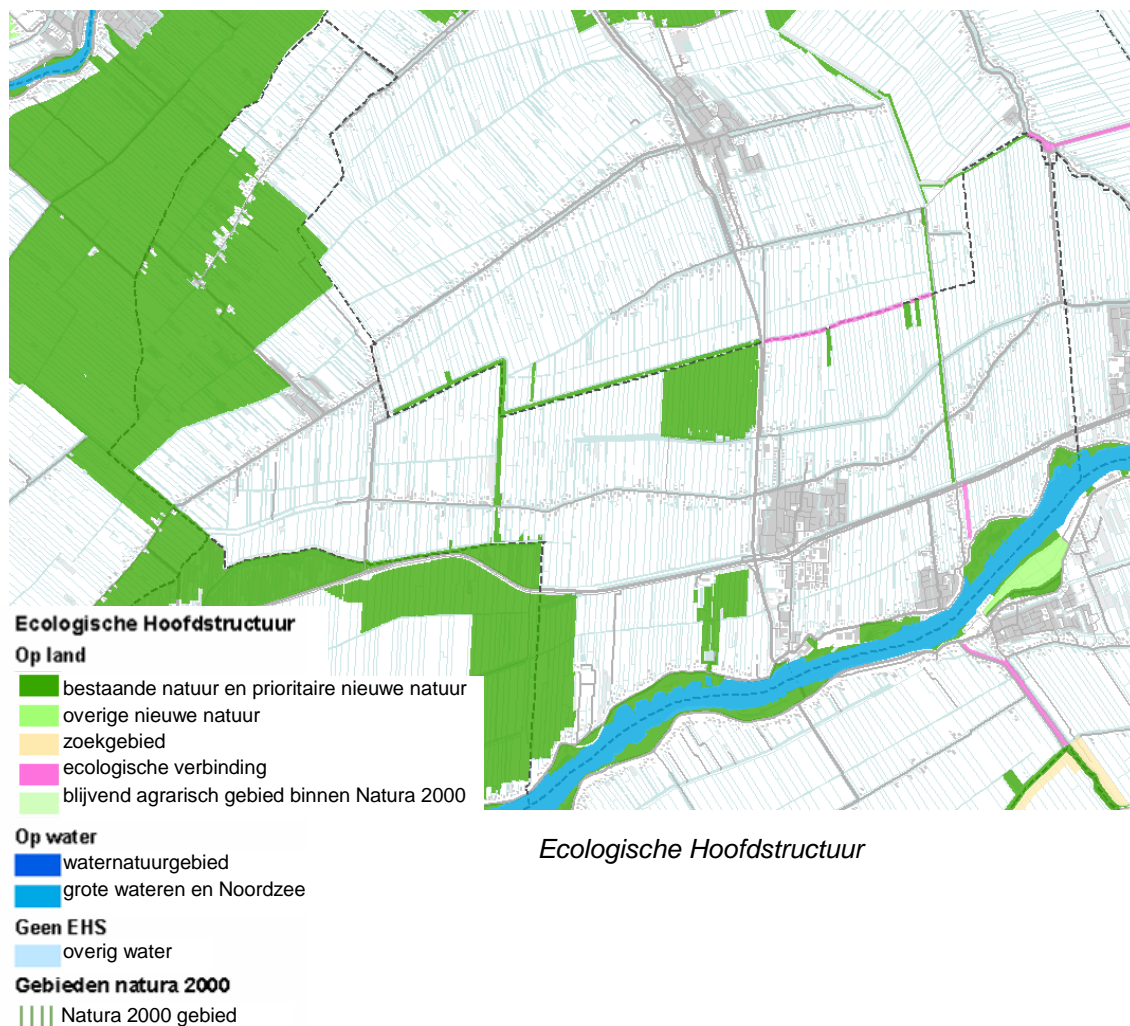
In dit deel van het Rivierengebied, waar de getijden- invloed merkbaar wordt, hebben rivieren bij normale afvoeren de neiging te verzanden. Het water kan bij opkomend getij vrijwel stil staan, waardoor in het zomerbed zand bezinkt, dat - eenmaal afgezet - moeilijk weer in beweging komt. Tijdens piekafvoeren, die voor 1900 frequent in het winterhalfjaar optraden, werd veel van dat beddingmateriaal naar gunstig gelegen uiterwaarden getransporteerd. Omdat de rivier steeds op dezelfde plek lag, werd in het smalle winterbed ieder keer op dezelfde locaties zand afgezet, waardoor de oeverwallen langs de Lek telkens werden opgehoogd. Ze liggen veel hoger ten opzichte van het waterpeil dan langs andere rivieren in ons land. Het hoogste duin, in de Koekoeksche Waard, stond in het recente hoogwaterjaar 1995 niet eens helemaal onder water. Een zandig gedeelte dat zich de laatste eeuw wel heeft verplaatst, is het schiereiland de Bol. Dit ontstond als een zandplaat in een iets breder deel van de rivier, waar het water langzamer stroomt na een flessenhals van winterdijken te zijn gepasseerd. Met behulp van kribben en een strekdam is deze zandplaat in de tweede helft van de 19de eeuw van de zuidoever naar de noordoever gedirigeerd en vervolgens aan de stroomopwaartse zijde met de oever vergroeid.

Na de aanleg van het Pannerdensch Kanaal in 1707 verplaatste een deel van de waterafvoer uit de Waal zich naar de Lek, waardoor deze veel hogere waterstanden te verwerken kreeg. De standen waren in de 18de en 19de eeuw regelmatig meer dan een halve meter hoger dan tijdens de recente 'bijnaramp' in 1995. Ondanks deze telkens terugkerende hachelijke situatie, is de dijk slechts één keer doorgebroken. Toen rond 1880 de Nieuwe Waterweg werd gegraven, versnelde de afvoer en kwamen nog slechts incidenteel hoge waterstanden voor. Door de aanleg van kribben in de 19de eeuw is de Lek zich dieper gaan insnijden, waardoor ook de zomerstanden lager zijn geworden. Een bijkomend gevolg van de aanleg van de Nieuwe Waterweg was een toename van de invloed van het getij. Was deze golfbeweging voorheen bij Schoonhoven nauwelijks merkbaar (50 cm getijverschil), nu nam het getijverschil hier met 70 cm toe en reikte de invloed tot voorbij Vianen.

In de jaren 1950 werden stuwen aangelegd in de Nederrijn bij Hagestein, Amerongen en Driel, waardoor het waterpeil van de Nederrijn en Lek gereguleerd kan worden. De afgelopen jaren zijn de drie stuwen voorzien van vistrappen, om deze tak van de Rijn weer geschikt te maken als trekroute voor zalmen en andere trekvis. Als gevolg van klimaatsverandering worden voor de toekomst weer hogere winterstanden verwacht in dit riviertraject, wat bij Culemborg en Vianen heeft geleid tot plannen om de rivier meer ruimte te geven. Verder stroomafwaarts ontbreekt hiervoor echter de ruimte. Langs het grootste deel van de Lek worden de dijken dan ook verhoogd.

Ecologische Hoofdstructuur

De Ecologische Hoofdstructuur (EHS) bestaat uit de bestaande bos- en natuurgebieden, landgoederen, nieuwe natuurgebieden, robuuste en ecologische verbindingen, de grotere wateren en de Noordzee. De realisatie van de EHS is aangemerkt als een nationaal en provinciaal belang met als doel de bescherming, instandhouding en verdere ontwikkeling van de biodiversiteit.

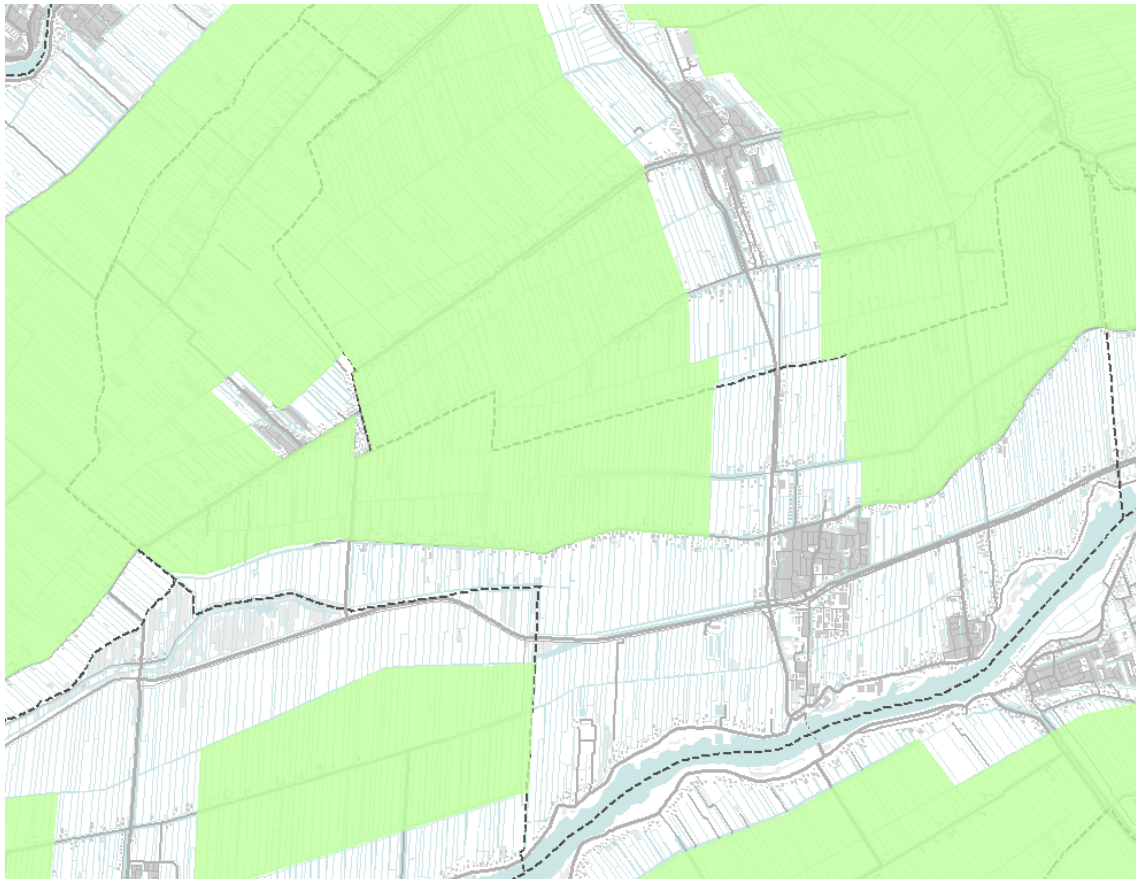

De ecologische verbindingzone tussen de Slingerkade en de Kijfhoekse Kade is als “Natuur” bestemd. Daarnaast hebben meerdere kleinere natuurgebieden tevens de bestemming “Natuur” gekregen. De bestaande natuurgebieden worden uitgebreid in het kader van de Provinciale Ecologische Hoofdstructuur (PEHS), het Veenweidepact, zodat een samenhangend netwerk ontstaat met aaneengeschakelde natuurgebieden.

Het bestemmingsplan streeft behoud, herstel en ontwikkeling na van natuurwaarden in zowel de natuurgebieden als in het agrarisch gebied. De situatie zoals weergegeven in het Veenweidepact is uitgangspunt voor dit bestemmingsplan. De reservaatgebieden zijn opgenomen in een afzonderlijk bestemmingsplan voor de K5. Ook de agrarische gronden hebben natuurwaarden en zijn daarom bestemd als ‘Agrarisch met waarden’.

Stiltegebieden

Binnen de provincie zijn 16 gebieden als stiltegebied aangewezen. In een stiltegebied is gemotoriseerd verkeer, grootschalige evenementen of andere bronnen van lawaai verboden. Gebiedseigen geluiden, zoals een boer die zijn land met een tractor bewerkt, zijn wel toestaan. Die geluiden horen bij het beleven van het landelijk gebied. De grenzen van de stiltegebieden zijn zo vastgelegd dat het geluid in de gebieden de 40 decibel niet overstijgt. Op de hierna volgende afbeelding zijn de stiltegebieden in en nabij het plangebied met een lichtgroene kleur weergegeven.

Stiltegebieden

Ecologie

De meeste natuurwaarden zijn geconcentreerd in smalle stroken langs de oevers van de sloten, de tiendwegen, polderkaden en landscheidingen. Verder zijn de oevers en uiterwaarden van de Lek van belang voor de natuur, mede door de boomgaarden en kleine loofbosclementen op de zavelige gronden voor de dijk. Langs de linten en tiendwegen staan op veel plaatsen knotwilgen en de landscheidingen zijn veelal bezet met elzen en essenhakhout, de geriefhoutbosjes.

Veel houtwallen en eendenkooien zijn verdwenen. De meeste beplanting in het veenweidegebied is thans te vinden in de dorpen, rondom de boerenerven, langs de Lek, langs de kavelgrenzen, de tiendwegen en op de achterkaden. Ook komt er een zeer grote verscheidenheid aan bloemen en planten voor in verschillende graslandcomplexen, bermen en langs slootkanten, zoals de dotter, het speenkruid, de pinksterbloem, het fluitekruid et cetera.

De Krimpenerwaard wordt gekenmerkt door een grote rust en openheid en is daardoor een veel bezochte verblijfsplaats voor weidevogels en wintergasten. Naast de ooievaar, de zwaan, de gans en verschillende reigersoorten, is het verschijnen van de grutto, de tureluur en de kievit zeer algemeen. 's Winters worden de waarden bezocht door tienduizenden ganzen, smienten, kleine zwanen en andere wintergasten. In de weilanden lopen tal van hazen en fazanten. De fuut, het waterhoentje en de meerkoet zijn in de sloten en watertjes ook talrijk aanwezig. Sinds enige tijd is de buizerd weer teruggekeerd. Torenavalken en kiekendieven zijn nooit weggeweest. Een groot deel van de polder Berkenwoude en een deel van het noordelijke deel van de polder Bergambacht zijn in het Raamplan voor de herinrichting van de Krimpenerwaard en in het Natuurgebiedsplan aangewezen als natuur. In de natuurgebieden worden maatregelen getroffen om de huidige natuurwaarden veilig te stellen. Om de natuurgebieden en natuurontwikkelingsgebieden onderling met elkaar te verbinden, zullen enkele hoofdwatgangen als natte verbindingen gaan fungeren en tevens zullen de kaden als verbindingsschakels benut worden.

5.2.2 Landschap

In de loop van de tijd zijn veel landschapselementen, zoals houtwallen, eendenkooien en griendbosjes, verdwenen. De landschapselementen die nog aanwezig zijn, zijn bestemd als 'Natuur' en zijn daarmee beschermd.

In het bestemmingsplan wordt behoud, herstel en ontwikkeling van de landschappelijke structuur nagestreefd waarin de verschillende functies worden geïntegreerd en recht wordt gedaan aan het open karakter van het landschap. Herstel en ontwikkeling kan tot uitdrukking komen in een actief beheer en inrichting van het buitengebied. De volgende elementen spelen een centrale rol in het behoud van het landschap:

- Waarden
de cultuurhistorische en landschappelijke waarden worden beschermd in het bestemmingsplan. Voor het plangebied wordt gestreefd naar het behoud van de visuele openheid van het veenweidegebied en de half open karakteristiek van de zone langs de Lek.
- Verkavelingspatronen
Het verkavelings- en slotenpatroon weerspiegelen de oorspronkelijke ontginningswijze van het landschap en geeft het landschap een band met het verleden. De slagenverkaveling dient behouden te blijven. Het verkavelingspatroon mag echter geen onevenredige belemmering vormen voor een bedrijfseconomisch verantwoord agrarisch gebruik. Met behulp van de omgevingsvergunning voor het uitvoeren van een werk, geen bouwwerk zijnde, of van werkzaamheden (aanlegvergunningenstelsel), dat daartoe is opgenomen, kan een afweging worden gemaakt.
- Relatie landbouw-landschap
Het landelijk gebied is van oudsher agrarisch productiegebied. Het is dan ook vooral de agrarische bedrijvigheid die verantwoordelijk was en nog immer is voor de landschapsvorming. Hoewel landschappelijke waarden bedreigd kunnen worden door agrarische activiteiten, kan niet zonder meer gesteld worden dat het agrarisch gebruik beperkt moet worden. Dit kan leiden tot marginalisering van de agrarische sector in het landelijk gebied, hetgeen weer een verloedering van het landschap tot gevolg heeft. De particuliere beheerders kunnen niet alle gronden zodanig beheren dat het kenmerkende boerenlandschap in tact blijft. In het bestemmingsplan wordt er daarom van uitgegaan dat een gezonde agrarische sector bijdraagt aan de waarde van het landschap. Dit neemt niet weg

dat aan agrarische activiteiten, evengoed als aan andere activiteiten in het landelijk gebied, voorwaarden kunnen worden gesteld om de landschappelijke waarden te behouden.

- Actief behoud

Om de landschappelijke kwaliteiten ook in de toekomst te kunnen waarborgen, is het belangrijk dat actief gebruik wordt gemaakt van het gebied; het mag geen museumlandschap worden. Actief gebruik zorgt voor voldoende draagvlak en financiële ondersteuning van het behoud van het landschap. Daarbij zijn de toegankelijkheid van het gebied en een goede voorlichting cruciaal. De bestaande kavelpaden moeten in dit verband worden opengesteld. Andere nieuwe initiatieven zijn niet taboe, maar moeten wel de karakteristiek van het gebied versterken. Daarmee wordt niet bedoeld dat ze goed afgeschermd of “weggemoffeld” kunnen worden, maar dat ze structuren versterken en/of voor een beter gebruik van het gebied zorgen. Wijzigingsbevoegdheden maken nieuwe functies mogelijk.

5.2.3 Ecologie

In het kader van het bestemmingsplan “Buitengebied” uit 2009 heeft een “quick-scan” plaatsgevonden. Deze is in het kader van dit bestemmingsplan geactualiseerd. De quick-scan bestaat uit literatuuronderzoek en een onderzoek naar de transformaties die plaatsvinden. Zodoende kan worden bepaald of nader (veld)onderzoek noodzakelijk is. In de meeste gevallen zal dan ontheffing voor een aantal categorieën flora of fauna nodig zijn. Met name de veranderingen voor weidevogels en beschermde plantensoorten zijn van belang.

In de Krimpenerwaard is reeds veel onderzoek gedaan naar de natuurlijke waarden. In het Natuurgebiedsplan staat over de natuurwaarden in de Krimpenerwaard het volgende (het betreffen citaten met daaraan toegevoegd de aanduiding (rl)= Rode Lijst, (vl)= vrijstelling of lichte toets Flora- en Faunawet of (f)= uitgebreide toets Flora- en Faunawet):

“Op minder intensief beheerde oevers komen vegetaties voor met soorten als Echte koekoeksbloem, Dotterbloem, Kale jonker, Brunel en Reukgras en op enkele plaatsen nog Blauwe zegge. In de sloten groeit plaatselijk Krabbenscheer (rl), Stijve waterranonkel, Drijvend fonteinkruid, Gele plomp, Witte waterlelie, Watergentiaan en Gewoon sterrekroos. De graslanden zijn in het algemeen niet waardevol. De vegetatie wijst meestal op intensief grondgebruik (beemdgras-raaigras, soortenarm grasland).

In enkele natuurgebieden komen nog botanisch waardevolle (blauw)graslanden voor. De variatie in graslandgebruik, de natte omstandigheden, het rijke sloot- en oevermilieu en de openheid van het landschap maken de Krimpenerwaard bij uitstek geschikt als broed- en foerageergebied voor weidevogels en als voedsel- en rustgebied voor wintergasten, doortrekkende watervogels en steltlopers. In groot aantal broeden er Zomertaling (rl), Slobeend (rl), Scholekster, Kievit, Grutto (rl), Tureluur (rl) en Zwarte stern (rl), maar in mindere mate ook Graspieper, Veldleeuwerik (rl), Kuifeend en Watersnip (rl). De Kemphaan komt als broedvogel niet meer voor.

Verder broeden of foerageren er in het gebied soorten als Blauwe reiger, Purperreiger (rl), Visdief (rl), Ransuil (rl), Torenvalk en Bruine kiekendief. In de wintermaanden is het gebied onder andere van betekenis voor wintergasten als Kleine Zwaan, Smient, Wilde eend, Rietgans, Grauwe gans, Wulp, Regenwulp en Watersnip (rl). Plaatselijk komen in het gebied Waterspitsmuis, Bunzing en Ringslang (rl/f) voor.”

De (mogelijke) transformaties die in het gebied plaatsvinden zijn de volgende:

- Mogelijke sloop van bebouwing (in beginsel geldt dit voor alle bebouwing in het gebied afgezien van monumenten); het is weinig zinvol thans voor alle bebouwing nu al specifiek vast te stellen of hier natuurwaarden aan zijn verbonden. Wel is bij de sloop van bedrijfsgebouwen onderzoek nodig naar vleermuizen. Het ligt echter meer voor de hand dit onderzoek te doen op het moment dat sloop aan de orde is, aangezien een ontheffing van de Flora- en Faunawet slechts voor vijf jaar geldt; het heeft geen zin een dergelijke ontheffing nu al aan te vragen.
- Mogelijke toename van bebouwing; het bestemmingsplan maakt evenals het vigerende plan de uitbreiding van agrarische bedrijfsbebouwing mogelijk. Het gaat hier om relatief kleine toevoegingen van bebouwing en dus om een geringe afname van het areaal veenweidegebied. De negatieve invloed op kwetsbare soorten zal bijzonder klein zijn en – indien aan de orde – niet zodanig dat de soort uit het gebied zal verdwijnen. Bovendien is van belang dat toename van bedrijfsbebouwing niet in natuurgebieden is mogelijk gemaakt. De verwachting is daarom dat het verkrijgen van ontheffing op grond van de Flora- en Faunawet in beginsel niet onmogelijk is.
- Omgevingsvergunning voor het uitvoeren van een werk, geen bouwwerk zijnde, of van werkzaamheden onder meer voor het scheuren van grasland. Ook hierbij geldt dat onderzoek beter kan plaatsvinden op het moment dat de activiteit plaatsvindt. Van belang is dat zoveel mogelijk rekening is gehouden met de natuurwaarden, aangezien het scheuren van grasland in natuurgebieden en het telen van ruwvoedergewassen in natuurgebieden en gronden buiten de aanduiding ‘ruwvoederteelt’ in het geheel niet toelaatbaar is geacht.
- Verder wordt met toepassing van een wijzigingsbevoegdheid de toevoeging van een agrarisch bedrijf mogelijk gemaakt. Het gaat hier echter om een boerderijverplaatsing binnen de Krimpenerwaard als gevolg van het Veenweidepact.

Al met al zijn er geen ruimtelijke transformaties waarvoor op voorhand gedetailleerd flora- en faunaonderzoek moet worden verricht.

5.3 Conclusie

Voor het gebied binnen de gemeente dat in het kader van het Veenweidepact als natuurgebied is aangewezen wordt een afzonderlijk bestemmingsplan opgesteld. Het plangebied bestaat daardoor voornamelijk uit agrarische gronden. Deze agrarische gronden hebben een grote landschappelijke waarde, welke zoveel mogelijk behouden dient te blijven. De agrarische gebieden hebben tevens een ecologische waarde voor onder andere diverse vogelsoorten.

6 Water

6.1 Kader

Nationaal Waterplan

Het Nationaal Waterplan is de opvolger van de Vierde Nota Waterhuishouding uit 1998 en is opgesteld voor de planperiode 2009 - 2015. Het Nationaal Waterplan is in december 2009 door de ministerraad vastgesteld.

Het Nationaal Waterplan beschrijft de hoofdlijnen van het nationale waterbeleid. Het rijk streeft naar een duurzaam en klimaatbestendig waterbeheer en heeft de ambitie om de komende decennia te investeren in bescherming tegen overstromingen en in de zoetwatervoorziening.

Voor een duurzaam en klimaatbestendig watersysteem is het van belang bij ruimtelijke ontwikkelingen rekening te houden met waterhuishoudkundige eisen op de korte en de lange termijn. Om een duurzaam en klimaatbestendig watersysteem te bereiken moet het water meer bepalend zijn bij de besluitvorming over grote ruimtelijke opgaven dan voorheen. De mate van bepalendheid wordt afhankelijk gesteld van, onder meer, de omvang en de aard van de ingrepen, bestaande functies, nieuwe andere ruimteclaims en de bodemgesteldheid van een gebied.

Op basis van de Wet ruimtelijke ordening heeft het Nationaal Waterplan voor de ruimtelijke aspecten de status van structuurvisie. Het Nationaal Waterplan, vervangt daarmee op onderdelen het beleid uit de Nota Ruimte. Specifiek gaat het over de gebieden die deel uitmaken van de ruimtelijke hoofdstructuur, het IJsselmeer, de Noordzee en de rivieren. Hiervoor geldt de AMvB Ruimte. Ook de bescherming van vitale functies en kwetsbare objecten is een onderwerp van nationaal belang. Hiervoor wordt een afzonderlijke AMvB opgesteld.

Waterwet

In de Waterwet zijn acht oude waterwetten samengebracht: de Wet op de waterhuishouding, de Wet op de waterkering, de Grondwaterwet, de Wet verontreiniging oppervlaktewateren, de Wet verontreiniging zeewater, de Wet droogmakerijen en indijkingen (Wet van 14 juli 1904), de Wet beheer rijkswaterstaatswerken (het zogenaamde 'natte gedeelte'), de Waterstaatswet 1900 en de Waterbodemparagraaf uit de Wet bodembescherming.

De Waterwet regelt het beheer van de waterkeringen, het oppervlaktewater en het grondwater, verbetert de samenhang tussen waterbeleid en ruimtelijke ordening en zorgt voor een eenduidige bestuurlijke procedure en daarbij behorende rechtsbescherming voor besluiten. De Waterwet dient als paraplu om de Kaderrichtlijn Water (KRW) te implementeren en geeft ruimte voor implementatie van toekomstige Europese richtlijnen. De waterschappen krijgen een nieuwe bevoegdheid voor het verlenen van vergunningen voor grondwateronttrekkingen, bemalingen en infiltraties, met uitzondering van onttrekkingen voor drinkwater, koude en warmteopslag en grote industriële onttrekkingen van meer dan 150.000 m³/jaar. Gemeenten krijgen verdergaande taken en bevoegdheden in het kader van de zorgplicht voor het inzamelen van afvalwater in de riolering en voor hemelwater en grondwater.

Nationaal Bestuursakkoord Water

In het Nationaal Bestuursakkoord Water (NBW) is het kabinetsstandpunt over het waterbeleid in de 21^e eeuw vastgelegd. De hoofddoelstellingen zijn: het waarborgen van het veiligheidsniveau bij overstromingen en het verminderen van wateroverlast. Daarbij wordt de voorkeur gegeven aan ruimtelijke maatregelen boven technische maatregelen.

In het NBW is ook de watertoets als procesinstrument opgenomen. De watertoets is het proces van vroegtijdig informeren, adviseren en beoordelen van waterhuishoudkundige aspecten in ruimtelijke plannen en besluiten. Het doel van dit nieuwe instrument is waarborgen dat de waterhuishoudkundige doelstellingen expliciet in beschouwing worden genomen als het gaat om waterhuishoudkundige relevante ruimtelijke plannen en besluiten. Uitvoering van de watertoets betekent in feite dat de gemeente en de waterbeheerder samenwerken bij het uitwerken van ruimtelijke plannen, zodat problemen in het gebied zelf en de omgeving worden voorkomen. De watertoets is sinds 2003 verankerd in het Besluit ruimtelijke ordening 1985 (Bro 1985) en is overgenomen in het nieuwe Besluit ruimtelijke ordening (Bro) en hiermee verplicht voor alle ruimtelijke plannen en besluiten.

In 2008 is het NBW geactualiseerd met als doel de watersystemen in 2015 op orde te krijgen, met name op het gebied van wateroverlast en watertekort.

Kaderrichtlijn water

Op 22 december 2000 is de Europese Kaderrichtlijn Water van kracht geworden. De KRW geeft een kader voor de bescherming van de ecologische en chemische kwaliteit van oppervlaktewater en grondwater. Zo dienen alle waterlichamen in 2015 een "goede ecologische toestand" (GET) te hebben bereikt en dienen sterk veranderende c.q. kunstmatige wateren in 2015 een "goed ecologisch potentieel" (GEP) te hebben bereikt. De chemische toestand dient in 2015 voor alle wateren (natuurlijk en kunstmatig) goed te zijn.

Waterbeheer 21^e eeuw (WB21)

In september 2000 heeft de commissie Waterbeheer 21^e eeuw advies uitgebracht over het toekomstig waterbeheer in Nederland. Belangrijk onderdeel van WB21 is het uitgangspunt van ruimte voor water. Er mag geen afwenteling plaatsvinden. Berging moet binnen het stroomgebied plaatsvinden. Dit betekent onder andere het aanwijzen en instandhouden van waterbergingsgebieden. Daarnaast wordt verdroging bestreden en worden watertekorten verminderd.

Beleidsplan Groen, Milieu en Water 2006 - 2010

De provincie Zuid-Holland heeft het waterbeleid geformuleerd in het "Beleidsplan Groen, Milieu en Water 2006 - 2010" van augustus 2006. Met dit plan wordt voortgeborduurd op het vigerende rijks- en provinciale beleid en de afspraken die met de Zuid-Hollandse waterpartners zijn gemaakt. In het beleidsplan is het provinciaal beleid voor milieu en water en voor natuur en landschap geïntegreerd. Het geeft de kaders en doelstellingen voor de periode 2006 - 2010 met een doorkijk naar 2020.

De provincie wil met haar beleid ook bijdragen aan een duurzame inrichting van het milieu volgens zo hoog mogelijke kwaliteitsmaatstaven. De nadruk ligt daarin op duurzaam stedelijk waterbeheer en op het voorkomen van wateroverlast. Wateraspecten zoals waterkwaliteit,

riolering/afkoppeling, waterberging, veiligheid, (grond)wateroverlast en ecologische oeverinrichting dienen bij ruimtelijke inrichting en beheer van de openbare ruimte integraal te worden aangepakt. In het beleidsplan zijn de kansen en bedreigingen voor het leefmilieu in kaart gebracht. Eén van de uitkomsten ten aanzien van oppervlaktewater is dat meer dan de helft van de wateren in de provincie niet voldoet aan de doelstellingen van biologisch gezond oppervlaktewater. Het aantal ongezuiverde lozingen en riooloverstorten dient te worden teruggedrongen.

Daarnaast neemt door de verdergaande verstedelijking het waterbergend vermogen steeds verder af. Terwijl de wateroverlast als gevolg van de klimaatverandering en zonder het treffen van maatregelen verder zal toenemen.

6.2 Onderzoek

Tijdens en direct na de ontginning lagen de veengebieden boven NAP. Ontwatering en afwatering geschiedde op natuurlijke wijze via krekken en kreekjes op de omringende rivieren. Door de ontwatering ging het veen oxideren en verteren, met inklinking tot gevolg. De bodem kwam daardoor steeds lager te liggen en de afwatering stagneerde. Van natuurlijke afwatering werd overgegaan op kunstmatige afwatering. Door de bouw van poldermolens slaagde men er in om het land droog te houden, ondanks de lage ligging. De polders die hun water uitsloegen op vrij stromende rivieren, kregen met steeds meer polderwater te maken. Daarom heeft men besloten op veel plaatsen langs de rivieren boezems aan te leggen. In geval van hoogwater op de rivieren, werd het polderwater met behulp van de molens op de boezems gemalen. Als na verloop van tijd de waterstand op de rivier gezakt was, liet men de boezems aflopen. Het watersysteem van het veenweidegebied heeft dus een kunstmatige waterhuishouding.

Het waterhuishoudkundig beheer bestaat uit aanvoer, doorvoer en afvoer van water via een stelsel van boezems en weteringen die voornamelijk gericht zijn op de landbouwkundige functie van het gebied. Gemalen pompen het water op de Lek en de Hollandse IJssel en van daaruit wordt het afgevoerd naar zee. Het veenweidegebied/laagveengebied is verdeeld in afzonderlijke poldereenheden. Een polder is een stuk land omringd door dijken of kaden met een eigen waterregulering. Daarbij zijn de geringe drooglegging, de hoge grondwaterstanden, het dichte slotenpatroon en het hoge percentage open water (circa 13%) kenmerkend. Er is echter sprake van een beperkte bergingscapaciteit aanvullend op het huidige peil. Mede als gevolg van het wegzijgen van het water naar de dieper gelegen Zuidplaspolder treedt er in het plangebied netto op beperkte schaal infiltratie op.

In het Veenweidepact is gekozen om van poldermaling over te gaan naar een waterbeheersingssysteem met doorverbonden waterlopen en drie boezemgemalen en tussenbemaling. In het kader van de landinrichting Krimpenerwaard wordt langs de Lek het gemaal Hoekse Sluis gebouwd. Tezamen met twee andere grote gemalen vormt het de basis van de waterbeheersing Krimpenerwaard. Deze zogenaamde hoofdgemalen pompen water uit de polder in de omringende rivieren, de Lek en Hollandsche IJssel. Deze gemalen kunnen echter ook in tijden van droogte water uit de rivieren de polder inlaten. De hoofdgemalen maken deel uit van een nieuw waterbeheersingssysteem dat verder bestaat uit een interne boezem, waar in eerste instantie het polderwater in wordt gepompt. Dit gebeurt door stuwen en tussengemalen, die langs deze interne boezem staan. Het waterpeil in deze boezem is overal gelijk.

Watertoets

Sinds februari 2001 dient elk ruimtelijk plan op zijn consequenties voor het watersysteem te worden beoordeeld. Dit wordt de watertoets genoemd. Zo moet worden bezien of als gevolg van het plan het netto percentage verhard oppervlakte zal toenemen. Verder dient te worden nagegaan of er nu al een waterprobleem is of als gevolg van autonome ontwikkelingen – dus ook zonder dit plan – te verwachten is. In die gevallen zou in dit plan bekeken kunnen c.q. moeten worden in hoeverre daarvoor gelijk maatregelen kunnen worden getroffen. De voor het kwantiteits- en het kwaliteitsbeheer verantwoordelijke waterbeheerders in het plangebied zijn Rijkswaterstaat en het Hoogheemraadschap Schieland en de Krimpenerwaard.

Uitgangspunt bij het afstemmen van functies op het watersysteem is het streven naar een natuurlijk/duurzaam watersysteem. Om dit te bereiken moet bij het plaatsen van functies op verschillende locaties, de wensen van de functies ten aanzien van het watersysteem vergeleken worden met de mogelijkheden van het natuurlijk watersysteem.

Stedelijke functies

Met name in de linten komt een aantal stedelijke functies voor. Veelal veroorzaken stedelijke functies een vermindering van de bergingsmogelijkheden voor water doordat de oppervlakte bebouwing en/of verharding toeneemt. Ter plaatse kan regenwater niet langer de grond indringen. Het water moet dan bovengronds afstromen, hetgeen betekent dat elders grotere bergingscapaciteit nodig is. De belangrijkste stedelijke functie in het plangebied vormen de burgerwoningen. Deze liggen verspreid in het gebied of vormen – tezamen met boerderijen - lintvormige bebouwing langs de wegen. Daarnaast is sprake van de woningen in het kader van de ruimte-voor-ruimteregeling. Bij de ruimte-voor-ruimteregeling neemt de oppervlakte bebouwing echter niet toe, maar juist af. Een andere stedelijke functie in het gebied is de verblijfsrecreatie. Het bestemmingsplan voorziet niet in uitbreiding van deze terreinen. Verder is in het bestemmingsplan een regeling opgenomen voor kleinschalig kamperen bij agrarische bedrijven, vergelijkbaar met de huidige regeling. Het betreft niet-permanente kampeermogelijkheden, die binnen het bouwvlak moeten plaatsvinden. Een andere functie die gevolgen kan hebben voor de bergingscapaciteit is de infrastructuur. Bij toename van het aantal wegen neemt de verharding toe. Het bestemmingsplan maakt alleen de aanleg van enkele fietspaden mogelijk. De toename van de oppervlakteverharding is relatief gering. Per geval zal worden bekeken welke compenserende maatregelen eventueel nodig zijn.

Kortom, omdat het bestemmingsplan wat betreft de stedelijke functies niet veel nieuwe ontwikkelingen mogelijk maakt, heeft de uitvoering van het bestemmingsplan geen grote gevolgen voor de waterhuishouding, zowel in kwantitatief als in kwalitatief opzicht.

Agrarische functies

Het grootste deel van het landelijk gebied is in gebruik voor grondgebonden landbouw met een waterbeheer dat is gericht op de landbouw. Die situatie zal in zoverre veranderen dat, in het kader van het veenweidepact, een aantal gebieden wordt ingericht ten behoeve van natuurontwikkeling en/of waterberging. Al met al zal het areaal agrarisch gebied afnemen. In het (overgebleven) agrarisch gebied zal het waterpeil worden afgestemd op het agrarisch gebruik. Voorts is van belang dat in de meeste gevallen de oppervlakte aan bedrijfsbebouwing op agrarische bouwpercelen kan toenemen. Dit is overigens op grond van het vigerende plan ook al mogelijk. De eventuele toename van bebouwing wordt echter gecompenseerd door de extra

waterberging die op een aantal plaatsen in de Krimpenerwaard zal worden gecreëerd. Verder wordt met toepassing van een wijzigingsbevoegdheid de toevoeging van een agrarisch bedrijf mogelijk gemaakt. Het gaat hier echter om een boerderijverplaatsing binnen de Krimpenerwaard als gevolg van het Veenweidepact.

Wat betreft de waterkwaliteit zal het bestemmingsplan weinig veranderingen brengen. Wel zullen er in het kader van het Veenweidepact zuiveringsmoerassen worden ingericht, hetgeen als positief moet worden beschouwd. Dit maakt het bestemmingsplan niet onmogelijk.

Natuurfuncties

Voor de natuurfunctie wordt een hoger waterpeil nagestreefd dan voor de agrarische functie. In het Veenweidepact is uitgegaan van het realiseren van zoveel mogelijk één peil voor de gehele Krimpenerwaard. Daarom zijn de laaggelegen nattere gronden nu aangewezen als natuurgebieden, waar het hogere waterpeil wordt gehandhaafd, en de relatief hooggelegen drogere delen aangewezen als landbouwgebieden, waar een lager waterpeil wordt aangehouden.

De ontwikkeling van natuurgebieden (opgenomen in het bestemmingsplan voor de natuurgebieden in de Krimpenerwaard) is vanzelfsprekend gunstig voor de waterkwantiteit en – kwaliteit. Daarnaast zal een aantal watergangen worden verbreed en zullen waterpartijen worden gecreëerd om meer open water te maken. Dit komt de bergingscapaciteit ten goede.

Berging

In voorgaande hoofdstukken is reeds ingegaan op de herinrichting van het watersysteem in de Krimpenerwaard. Gesteld dat extra ruimte gevonden moet worden voor waterberging. Dit bestemmingsplan maakt verbreding van waterlopen niet onmogelijk. Daar waar bekend, wordt dergelijke gronden expliciet als “Water” bestemd. Bij het vinden van extra open water dient zoveel mogelijk aangesloten te worden op de bestaande landschapsstructuur.

Veiligheid

Langs de Lek ligt een direct kerende waterkering; deze heet de Lekdijk-west, Lekdijk-oost en Hogedijk. Deze kering is in het bestemmingsplan opgenomen als primair waterkering. Dat wil zeggen dat de waterstaatkundige belangen van de dijk voorrang hebben op de overige functies. Van alle aanwezige waterkeringen in het plangebied zijn de beschermingszones in het bestemmingsplan opgenomen. In de regels zijn ten behoeve van de bescherming van de waterkeringen bepalingen opgenomen.

Ook langs boezemkades en secundaire waterkeringen liggen beschermingszones. Hiervoor hoeven echter geen bepalingen te worden opgenomen in het bestemmingsplan, aangezien de keur van het waterschap hieromtrent regelingen bevat.

Bestemmingsplan

In het kader van het vooroverleg ex artikel 3.1.1. Besluit ruimtelijke ordening wordt het bestemmingsplan toegestuurd aan het Hoogheemraadschap Schieland en de Krimpenerwaard.

Bij het bebouwen of anderszins verharderen van gronden dient er watercompensatie plaats te vinden. De bestaande bouwmogelijkheden uit het vigerende bestemmingsplan worden echter

gerespecteerd. Bij de toepassing van de ruimte-voor-ruimteregeling is sprake van sloop van agrarische bebouwing waarbij een kleiner oppervlakte wordt teruggebouwd. In dit kader is geen compensatie nodig. In de regels van dit bestemmingsplan wordt echter wel aangegeven, dat wanneer de oppervlakte van een agrarisch bouwvlak vergroot wordt tot 1,5 hectare er watercompensatie moet plaatsvinden. De wijze waarop deze watercompensatie dient plaats te vinden en de grootte ervan zal in overleg met het Hoogheemraadschap bepaald worden. Bij het dempen van watergangen dient altijd het Hoogheemraadschap geconsulteerd te worden. Overigens is in het gebied sprake van een natuuropgave (Veenweidepact) waarbij een grote hoeveelheid open water wordt gerealiseerd.

6.3 Conclusie

De hoofdwatgangen zijn als zodanig bestemd. Binnen de gebiedsbestemmingen wordt tevens water mogelijk gemaakt.

Omdat het bestemmingsplan wat betreft de stedelijke functies niet veel nieuwe ontwikkelingen mogelijk maakt, heeft de uitvoering van het bestemmingsplan geen grote gevolgen voor de waterhuishouding, zowel in kwantitatief als in kwalitatief opzicht.

7 Mobiliteit

7.1 Kader

7.1.1 Rijksbeleid

Nota Mobiliteit

De Nota Mobiliteit is feitelijk het Nationaal Verkeers- en Vervoersplan en daarmee de opvolger van het Tweede Structuurschema Verkeer en Vervoer (SVV2). De nota heeft een PKB procedure doorlopen overeenkomstig de Wet op de Ruimtelijke Ordening (WRO) en is op 21 februari 2006 in werking getreden. De nota is een thematische uitwerking van de Nota Ruimte. Hoewel de Nota Ruimte de status van 'structuurvisie' heeft gekregen (zie paragraaf 3.1.1.), heeft de Nota Mobiliteit dat niet - het fungeert derhalve 'slechts' als zelfbindend beleidsstuk voor de overheid.

In de Nota Mobiliteit worden de hoofdlijnen van het nationale verkeers- en vervoersbeleid voor de komende decennia beschreven. Uitgangspunt van beleid is dat mobiliteit een noodzakelijke voorwaarde is voor economische en sociale ontwikkeling. Een goed functionerend systeem voor personen- en goederenvervoer en een betrouwbare bereikbaarheid van deur tot deur zijn essentieel om de economie en de internationale concurrentiepositie van Nederland te versterken.

Provinciaal Verkeer- en Vervoerplan 2002 - 2020

In het Provinciaal Verkeer- en Vervoer Plan (PVVP) van 21 januari 2004 beschrijft de provincie Zuid-Holland hoe zij de komende jaren haar beleid op het terrein van verkeer en vervoer vorm wil gaan geven. Daarbij komen onderwerpen aan de orde als bereikbaarheid, leefbaarheid en verkeersveiligheid.

De provincie Zuid-Holland kiest voor een beleid van beheerste groei van de mobiliteit. Daarbij moeten tegelijkertijd de individuele wensen en eisen die reizigers en het bedrijfsleven aan de kwaliteit van hun mobiliteit stellen niet uit het oog worden verloren. Om de bereikbaarheid en de kwaliteit van de leefomgeving in stand te houden is ten eerste een kwaliteitssprong van het openbaar vervoer op alle niveaus vereist.

Vervolgens dient een vermindering van congestie en een verbetering van de bereikbaarheid plaats te vinden. Om die reden worden kwaliteitseisen gesteld aan de trajectsnelheden van de verschillende typen wegverbindingen.

Tot slot wordt gestreefd naar een toename van het fietsgebruik. Daartoe zal een volwaardig fijnmazig netwerk van zowel verkeersveilige, sociaal veilige, als comfortabele verbindingen moeten worden gerealiseerd.

De groei van de mobiliteit mag niet ten koste gaan van de kwaliteit van de leefomgeving. Eén van de ambities van de provincie is dan ook het duurzaam verbeteren van de

omgevingskwaliteit in Zuid-Holland door het oplossen van de belangrijkste knelpunten in de omgevingskwaliteit (te hoge uitstoot van vervuilende stoffen, geluidsoverlast en ruimtelijke versnippering) en het voorkomen van nieuwe knelpunten.

7.2 Onderzoek

Huidige situatie

Wegverkeer

De provincialeweg N210 Schoonhoven – Krimpen aan den IJssel is een drukke weg die van oost naar west door het gehele plangebied loopt. De provincialeweg N207 Gouda-Bergambacht (Schoonhovenseweg-Opweg) loopt van noord naar zuid door het plangebied en takt aan op de N210 ten zuidwesten van de kern Bergambacht. Momenteel wordt de zuidwestelijke rondweg ten zuiden van Gouda aangelegd die het verkeer vanaf de N207 rond Gouda naar de autosnelwegen A12 (Den Haag-Utrecht) en A20 (Rotterdam-Utrecht) kan leiden. Verder is het zware verkeer – in de vorm van landbouwmachines en vrachtwagens - een (te) grote belasting voor de secundaire plattelandswegen die vaak niet veel meer zijn dan smalle veendijken.

Waterwegen

De Lek heeft een belangrijke functie voor de beroepsvaart. Hiermee moet ook rekening worden gehouden voor wat betreft externe veiligheid. Op de Vlist zijn geen gemotoriseerde vaartuigen toegestaan en is er dientengevolge ook geen beroepsvaart mogelijk. Wel wordt er veel gekanoëd op de Vlist en in het Loetbos. In de toekomst zou de Bergvliet-Reekade een kanoroute richting het Loetbos kunnen worden. Meer water in het plangebied leent zich voor de niet-gemotoriseerde watersport.

Toekomstige bereikbaarheid

Binnen het kader van het bestemmingsplan wordt niet in detail op de verkeerskundige maatregelen ingegaan, aangezien deze binnen de verkeersbestemmingen kunnen worden uitgevoerd. Wel kan de aanleg van nieuwe fietspaden als aandachtspunt worden meegegeven. Het te realiseren fietspad is op de bestemmingsplankaart opgenomen als “specifieke vorm van natuur - fietspad”. Verder zijn alle wegen bestemd als ‘Verkeer’

Het dijktraject Bergambacht -Schoonhoven is onderdeel van de noordbegrenzing van de Lek. Het dijktraject Schoonhoven – Bergambacht wordt in het kader van de Wet op de waterkering (Wwk) versterkt. De werkzaamheden aan het traject Bergambacht – Ammerstol – Schoonhoven zijn in april 2011 gestart.

7.3 Conclusie

De wegenstructuur is voor wat betreft de openbare wegen als zodanig bestemd. Dit bestemmingsplan maakt geen ontwikkelingen mogelijk die voor een relatief hoge toename van de verkeersintensiteit zorgen of leiden tot een andere verkeersstructuur.

8 Agrarische bedrijven

8.1 Kader

Provinciale Structuurvisie

De landbouw is een belangrijke sector in de Zuid-Hollandse economie en is voor grote delen van het Groene Hart en de Zuid-Hollandse Delta de drager van landschappelijke kwaliteit. De relaties tussen landbouw, natuur en landschap veranderen. De meer industriële productiewijzen in de landbouw zijn lastiger te combineren met belangen op het gebied van natuur en landschap. Rekening houden met de gevolgen van klimaatverandering stelt nieuwe eisen aan de landbouw. Grootschalige, niet-grondgebonden veehouderij is gebiedsvreemd voor het landelijk gebied in Zuid- Holland. Er worden geen mogelijkheden geboden voor nieuwvestiging van intensieve veehouderij. De provincie wil ruimte scheppen voor landbouw in gebieden waar zij een duurzaam, economisch rendabel, perspectief heeft. Een groot beroep wordt gedaan op de innovatiekracht van de sector. Dit zal niet in de gehele provincie mogelijk zijn. Er zijn gebieden waar de productieomstandigheden niet concurrerend zijn of worden, of gebieden waar vanuit oogpunt van duurzame ontwikkeling zware restricties noodzakelijk zijn én blijven. Daar waar de toekomst van de landbouw niet rendabel wordt geacht zullen keuzen moeten worden gemaakt. Hierbij zijn verschillende oplossingsrichtingen denkbaar: in deze gebieden kan er enerzijds worden gekozen de landbouw te ondersteunen om maatschappelijke belangen als natuur en landschap in stand te houden, anderzijds kan er worden gekozen dit maatschappelijk belang op een andere manier te realiseren. Doelmatigheid en kosteneffectiviteit zullen hierbij belangrijke afwegingscriteria zijn. De uiteenlopende randvoorwaarden per gebied op grond van klimaatbestendigheid, ruimtelijke kwaliteit en economie zijn vertaald in vier verschillende categorieën. Die geven aan wat als belangrijke ontwikkelingen wordt gezien in het betreffende gebied. Op wat voor manier de landbouw hierop kan inspelen en op welke manier de provincie dit wil faciliteren (ruimte voor schaalvergroting en of verbreding) zijn nader uitgewerkt in de Agenda Landbouw.

Agenda Landbouw

Met de Agenda Landbouw biedt de provincie Zuid-Holland een visie op de ontwikkeling van een duurzame, economisch rendabele landbouw. Daarnaast bevat de agenda een strategie om tot een dergelijke landbouw te komen en een uitwerking per regio. De Agenda Landbouw is op 26 januari 2011 door Gedeputeerde Staten vastgesteld. De wijzigingen die hieruit voortkomen zijn meegenomen in de eerste herziening van de Provinciale Structuurvisie en Verordening Ruimte.

In heel Zuid-Holland is duurzame, economische rendabele landbouw mogelijk. Over het geheel gezien zal de kosten-batenstructuur verbeterd moeten worden. De provincie zal daaraan bijdragen door in te zetten op de volgende speerpunten:

1. Verbetering van de landbouwstructuur (inclusief agrarische infrastructuur).
2. Vermindering van de druk op landbouwgrond.
3. Vergroting van de regionale markt (streekproducten, diensten voor de stad).
4. Verduurzaming van de landbouw op basis van de Europese prioriteiten biodiversiteit, energie, waterbeheer en klimaatadaptatie.
5. Vergroting van toegang tot en toepassing van kennis.

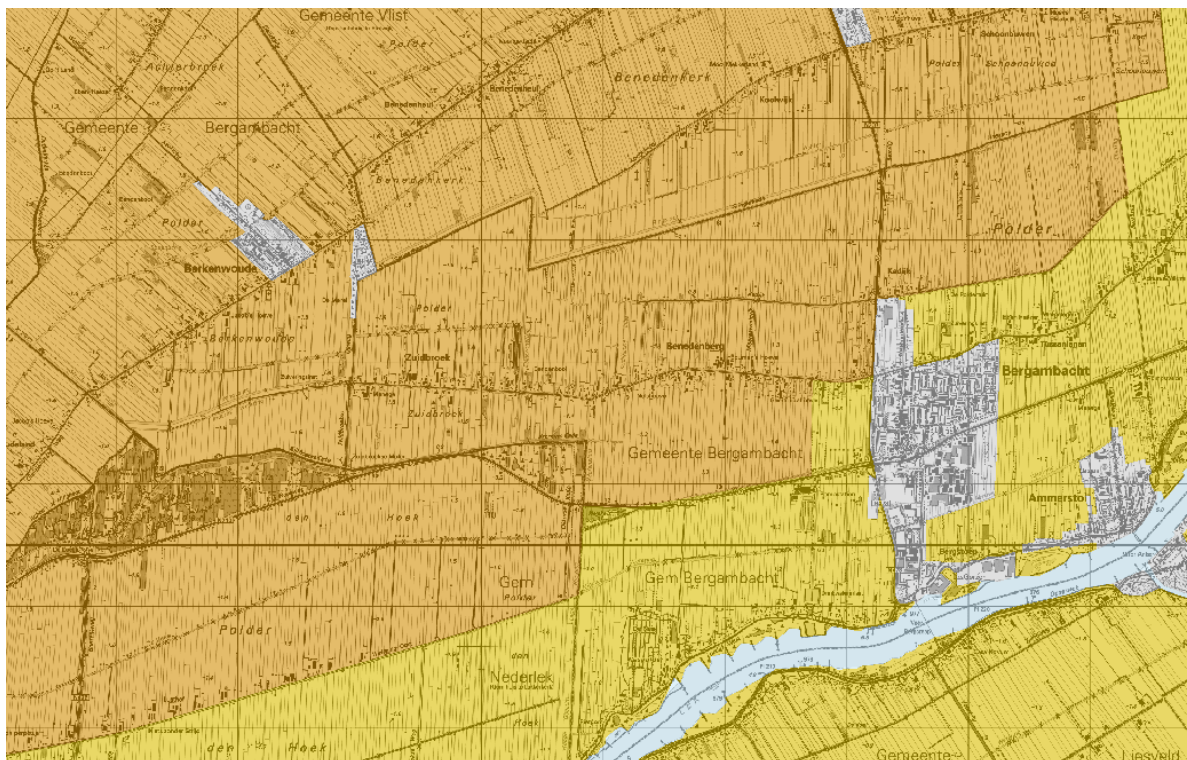
De provincie Zuid-Holland is onderverdeeld in drie typen agrarische gebieden, te weten:

1. De *agrarische topgebieden* waar de landbouw een blijvend perspectief heeft voor productie op de wereldmarkt.
2. De *agrarische gebieden met een opgave* waar de huidige of toekomstige omstandigheden zullen leiden tot lagere productiviteit en rendabiliteit.
3. De *agrarische gebieden onder invloed van de stad* met een hoge potentie om de regionale markt te gebruiken voor de afzet van (specialistische) producten en diensten.

Maïsteelt

Een onderdeel van de Agenda Landbouw is een gebiedszonering ten aanzien van het toestaan van maïsteelt. Dit onderdeel is opgenomen in de eerste herziening van de Provinciale Structuurvisie.

In de landbouwgebieden met veengronden die kwetsbaar zijn voor oxidatie bij bodembewerking, is de mogelijkheid van ruwvoederteelt (bijvoorbeeld maïsteelt) beperkt. Bij veel ruwvoederteelt zoals maïs wordt de bodem bewerkt die dan lang blootgesteld ligt aan de lucht. Dat leidt tot oxidatie, dat weer afbraak van veen tot gevolg heeft. Bij de verbouw van gras is dit niet aan de orde omdat gras ook na scheuren van het grasland snel weer een gesloten zode vormt.

Uitsnede kaart Maïsteelt/ruwvoedergewassen

Mede op grond van de Voorloper Groene Hart, heeft de provincie zowel voor het afremmen van bodemdaling als om landschappelijke redenen en natuurwaarden (weidevogels), een kaart gemaakt met de ligging van de gebieden die wel/mogelijk/niet kwetsbaar zijn voor oxidatie bij bodembewerking. In de uitwerking kan deze driedeling vertaald worden naar:

- gebieden met een verbod op maïs-/ruwvoerderteelten met bodembewerking. Dit is het grootste deel van de zogenoemde "landbouwgebieden met een opgave" uit de Agenda Landbouw die als zodanig zijn aangeduid vanwege bodemdalingsproblematiek (oranje kleur op de kaart);
- in veenweidelandschappen zoals aangeduid op de kwaliteitskaart van de Provinciale Structuurvisie mag *vanwege natuur en landschap* op maximaal 20% van het bedrijfsoppervlakte maïs-/ ruwvoerderteelt plaatsvinden (20% sluit voor veehouderijbedrijven aan op een optimale bedrijfsvoering) (Gele kleur op de kaart);
- overige gebieden: geen beperkingen (geen kleur op de kaart).

8.2 Analyse

Huidige situatie

Na het in cultuur brengen van de waarden zijn er duidelijke verschillen in gebruik ontstaan. Het land op korte afstand van de boerderijen werd intensiever gebruikt en beter bemest dan het verder gelegen polderland. Het land veraf in de polder, dat extensief gebruikt werd, ontwikkelde zich tot schraallanden. Zo was ook de hennepeteelt van belang. Hennep leverde de grondstof voor touw en zeildoek. Vroeger werd het veenweidegebied gekenmerkt door het gemengde bedrijf. De hennepakkers lagen dichtbij de boerderijen en zijn vaak nog wel te herkennen.

Het veenweidegebied is een uniek landbouwgebied, dat nergens anders ter wereld te vinden is. Ze is uniek vanwege haar structuur, het landschap en de spilfunctie die melkveehouders er reeds lange tijd vervullen. Door de verkaveling, de bodemgesteldheid, de waterhuishouding van het gebied en omzetting in natuurgebied is echter in de loop der jaren de bedrijfsvoering van veel agrarische bedrijven al beëindigd. De huidige situatie wordt nog wel gedomineerd door de melkveehouderij. Verder liggen enkele intensieve veehouderijen en glastuinbouwbedrijven in Bergambacht. Alternatieve inkomensbronnen kunnen een deel van het inkomen van de agrariër vormen. Dit zijn bijvoorbeeld verbrede landbouwactiviteiten, natuurbeheer of andere financiële maatregelen (bijvoorbeeld verkoop streekeigen producten, camping). De (intensieve) melkveehouderij komt steeds verder in de knel. Het veenweidegebied heeft een achterstand qua productiemogelijkheden: wel een grote productie maar ook een hoge kostprijs door het cultuurhistorisch verkavelingspatroon. Daar is wel een vergoeding voor vanuit de Europese Gemeenschap, omdat het wordt beschouwd als "probleemgebied met handicap".

Het Veenweidpact gaat voor de landbouw in de Krimpenerwaard uit van een verbetering van de verkaveling door bedrijfsverplaatsingen en –uitplaatsingen en ruiling van gronden. De waterhuishouding wordt aangepast met waar mogelijk een verbeterde drooglegging. De opschaling van de melkveehouderij in de veenweidegebieden zal de komende jaren onder deze omstandigheden dan ook onverminderd doorgaan. Bij een doorgaande schaalvergroting van de bedrijven zullen de koeien steeds minder buiten in de wei komen. Alleen al vanuit het recreatieve en cultuurhistorische belang gezien is dit ongewenst.

Vanuit de verschillende belangenorganisaties en hogere overheden wordt de vraag om vernatting van kavels in het gebied ten behoeve van het voorkomen van inklinking van veen en de daarmee samenhangende bodemdaling, het behoud van de biodiversiteit en behoud van het cultuurlandschap, steeds groter. Bij het ondernemen en de verbreding van de inkomstenbronnen wordt enige creativiteit van de agrariër gevraagd.

Agenda Landbouw

Het zuidelijk en oostelijk deel van het buitengebied van de gemeente Bergambacht is in de Agenda Landbouw aangegeven als “Landbouwtopgebied”. Het noordelijk en westelijk deel van het plangebied is aangewezen als “Landbouwgebied met een opgave”. De landbouwtopgebieden zijn gebieden met een vruchtbare en stevige bodem. Deze gebieden worden gekenmerkt door een goede tot redelijke verkavelingsstructuur, voldoende ruimte voor groei, innovatie, bereikbaarheid voor leveranciers en afnemers van agrarische producten en voldoende aanbod van zoet water. Kostprijsverhogende factoren, zoals een niet optimaal draagkrachtige bodem, zijn weliswaar aanwezig, maar bieden ook op de langere termijn voldoende ruimte voor ene rendabele landbouw. De inzet van de provincie is hier gericht op het in stand houden en verbeteren van de toegankelijkheid tot het distributienetwerk (van leverancier tot afnemer) en het verbeteren van de landbouwstructuur (verkaveling, huiskavels, schaalvergroting etc.).

De gebieden met een opgave zijn gebieden waar de huidige of toekomstige omstandigheden zullen leiden tot lagere productiviteit en rendabiliteit. In de veenweidegebieden komt dit door het voortdurend blijven dalen van de bodem. Door de daling van de bodem is er geen sprake van een duurzaam water- en bodemsysteem. De inzet van de provincie is hier gericht op het in stand houden van de landbouw als drager van het landschap met kwaliteiten als openheid, agrarische identiteit, cultuurhistorie en duurzaam bodem- en waterbeheer. Onderhoud van het landschap is dan onderdeel van de bedrijfsvoeringstrategie.

In het noordelijk deel van het plangebied is op basis van de eerste herziening van de Provinciale Structuurvisie geen maïsteelt of de teelt van andere ruwvoedergewassen, geen gras zijnde, toegestaan. In het zuidelijk deel van het plangebied mag vanwege natuur en landschap op maximaal 20% van het bedrijfsoppervlakte maïs-/ ruwvoerderteelt plaatsvinden.

Toekomstperspectief

Het plan streeft het handhaven van de grondgebonden melkveehouderij na, als belangrijkste economische en ruimtelijke drager van het landelijk gebied. De landbouw draagt bij aan de werkgelegenheid in de regio. Daarnaast vervult de landbouw een rol bij de instandhouding van het landschap en van bepaalde natuurwaarden. Het bestemmingsplan wil ontwikkelingsmogelijkheden geven aan volwaardige en perspectiefvolle agrarische bedrijven.

Veenweidelandbouw

Uitgangspunt voor het bestemmingsplan is dat de grondgebonden melkveehouderijbedrijven ook in de toekomst gehandhaafd blijven en een aantal bedrijven zich wel moeten kunnen blijven ontwikkelen. Het Veenweidepact gaat voor de landbouw uit van een verbetering van de verkaveling door bedrijfsverplaatsingen en –uitplaatsingen en ruiling van gronden. De waterhuishouding wordt aangepast met waar mogelijk een verbeterde drooglegging. De ontwikkeling van grootschalige niet grondgebonden agrarische bedrijven (mammoetbedrijven) is niet toegestaan.

Vanuit recreatief en cultuurhistorisch oogpunt dient er gestreefd te worden naar de aanwezigheid van meer “koeien in de wei”. Dit betekent feitelijk een beperkte schaalvergroting per bedrijf tot maximaal 100 koeien. Dit is niet af te dwingen in het bestemmingsplan. Een structurele bijdrage

van rijk of provincie voor het instandhouden van het landschap en de aanwezigheid van koeien ligt daarom in de rede.

Landbouw, natuur en landschap

De melkveehouderij is van belang voor het behoud van het open karakter van het plangebied. In het plangebied is vanouds sprake van een verweving van landbouw en natuur. Deze waarden zijn als gevolg van het veenweidepact ten dele uit elkaar getrokken. Ook ter plaatse van de agrarische gronden dienen bepaalde natuurwaarden ingepast te worden in de agrarische bedrijfsvoering.

Agro-toerisme

Agro-toerisme betekent een verbreding van financieel-economische basis van een agrariër. Het kan net de redding van een onvolwaardig agrarisch bedrijf betekenen. Het gaat om mogelijkheden voor boeren een minicamping of een winkeltje in streekeigen producten te beginnen. Ook een initiatief tot het ontwikkelen van een zorgboerderij kan tot de mogelijkheden behoren. Ontwikkelingen moeten echter te allen tijde passen in het gebied, dus kleinschalig en extensief zijn en zich voegen naar de structuur van het landschap.

Toekomstperspectief lange termijn

Het toekomstperspectief van de landbouw is redelijk goed door de verbetering van de verkaveling door bedrijfsverplaatsingen en –uitplaatsingen, de ruil van gronden en de aanpassingen in de waterhuishouding volgens het Veenweidepact. Een belangrijk uitgangspunt voor de landbouw, zoals ook verwoord in de structuurvisie, is dat het interessant moet blijven voor de ondernemer om in het gebied te blijven boeren. Dit houdt in dat groene, blauwe en eventueel ook rode diensten een aanvulling zullen moeten zijn op landbouwactiviteiten in het gebied en niet andersom.

Tevens zijn de concrete voorstellen in het kader van Vernieuwend Ondernemen in dit bestemmingsplan (zie de planregels) opgenomen. Dit heeft betrekking op het toestaan van nevenactiviteiten die passend worden geacht naast de agrarische functie. Het doel van de regeling is om het de agrarische ondernemer gemakkelijker te maken om naast zijn agrarisch bedrijf nog iets anders te gaan doen. Maar ook om het (agrarische) ondernemers makkelijk te maken om een bedrijf te starten in een vrijkomende boerderij. De uitgangspunten bij het opstellen van de beleidsregels zijn geweest:

- meer ruimte voor (agrarische) ondernemers;
- bij recht regelen wat bij recht kan;
- is het niet bij recht te regelen dan via een afwijking van de omgevingsvergunning of via een wijzigingsbevoegdheid;
- bedrijvigheid die de beleving van het platteland verhoogt heeft de voorkeur boven andersoortige bedrijven;
- behoud cultuurhistorische waarde en openheid van het gebied;
- behoud cultuurhistorische en karakteristieke bebouwing.

Transformatiemogelijkheden vrijkomende agrarische complexen

De invulling van vrijkomende agrarische complexen mag niet ten koste gaan van natuur en landschap. Een sterk verkeersaantrekkende werking en een steeds verdergaande verstedelijking in het buitengebied moet worden voorkomen. Bij vrijkomende agrarische

bedrijfscomplexen kan gedacht worden aan het ombouwen van boerenerf naar burgererf, kleine bedrijfjes en andere economische dragers.

De voorkeur gaat ernaar uit de vrijkomende agrarische bedrijfscomplexen een woonbestemming (voor één of twee woningen) of een woon-zorgbestemming (zorgboerderij) te geven, indien een agrarische- of daaraan gerelateerde nevenactiviteit niet meer tot de mogelijkheden behoort. Onder wonen dient mede begrepen te worden de uitoefening van aan huis gebonden bedrijvigheid. Het geven van andere bestemmingen dan de hierboven genoemde, zou gekoppeld moeten zijn aan een bijzondere planologische procedure, waarbij de aanvaardbaarheid ervan wordt aangetoond. Gedacht moet dan worden aan kleinschalige bedrijvigheid en dienstverlening in de milieucategorieën 1 en 2 met uitzondering van een aantal milieuhinderlijke, verkeersaantrekkende bedrijven. In de planregels is een tabel opgenomen met mogelijke functies bij bedrijfsbeëindiging.

Belangrijke randvoorwaarden zijn het behoud van karakteristiek van de bebouwingslinten en het tegengaan van verkeersbewegingen op wegen die daar minder geschikt voor zijn. Voor alle complexen geldt de voorwaarde dat de totale omvang (inhoud) van de bebouwing gelijk blijft of afneemt. Verdere verdichting van de linten dient met het oog op vrije doorzichten absoluut te worden tegengegaan. Bovendien moet in alle gevallen “witte schimmel” (niet in het buitengebied passende bebouwing bijvoorbeeld in de vorm van protserige boerderettes) en schaalvergroting worden voorkomen. Daarom dienen er bovenop de stedenbouwkundige randvoorwaarden ook regels aan de architectuur te worden gesteld (welstand). De transformatiemogelijkheden zijn – mede vanwege de te stellen randvoorwaarden - in een wijzigingsbevoegdheid ex artikel 3.6 Wro geregeld. Daarbij is ook aangesloten bij de ruimte-voor-ruimteregeling.

8.3 Conclusie

De bestaande agrarische bedrijven worden als zodanig bestemd met een bouwvlak van in beginsel één hectare. Bij recht en via afwijkingsregels worden, onder voorwaarden, ondergeschikte nevenfuncties mogelijk gemaakt. Via een wijzigingsbevoegdheid is bij bedrijfsbeëindiging functiewisseling mogelijk. Tevens kan gebruik worden gemaakt van de ruimte-voor-ruimteregeling.

9 Recreatie

9.1 Kader

Structuurvisie K5 gemeenten

De Krimpenerwaard biedt kansen voor verdere ontwikkeling van de recreatie. Opgave is een zodanige ontvangst, sturing en zonering van de recreatie dat de eigenheid van de Krimpenerwaard (authenticiteit, ruimte en rust) wordt bewaard.

Om in te spelen op de behoefte aan recreatiemogelijkheden die past bij de Krimpenerwaard wordt namelijk vooral ingezet op routegebonden, extensieve vormen van recreatie: wandelen, fietsen en kanoën. De dichtheid van de recreatieve routenetwerken dient de eigenheid van de Krimpenerwaard echter niet aan te tasten. In het Uitvoeringsprogramma recreatie en toerisme K5 is de uitbreiding/verbetering van het wandel- en fietsnetwerk geconcretiseerd, en zijn voorstellen gedaan voor de kanoroutes. Het is wenselijk de recreatieve routes aan te sluiten op de recreatieve routes van Utrecht en de rest van Zuid-Holland.

Belangrijk bij het ontwikkelen van de recreatie in de K5 is om recreatieve knooppunten te realiseren. Er zijn hierbij twee soorten knooppunten te onderscheiden, namelijk:

- Entreeknopunten. Dit zijn knooppunten bij de entrees van de Krimpenerwaard waar bezoekers worden geïnformeerd over de recreatieve mogelijkheden. Op entreeknopunten zijn daarnaast faciliteiten aanwezig om over te stappen op een ander vervoermiddel ('transferium'/ parkeren).
- Activiteitknooppunten. De K5 stimuleert het starten van activiteiten ten behoeve van het recreatieve netwerk. Deze zogenaamde activiteitknooppunten moeten bijdragen aan de gebiedsspecifieke beleving van de Krimpenerwaard (rust, ruimte en authenticiteit).
- Voorbeelden van dergelijke knooppunten zijn een kaasboerderij, een windmolen, een museum, etc. Uitgangspunt is dat dergelijke activiteiten op particulier initiatief worden ontplooid. Verder zijn kleinschalige recreatieve voorzieningen, horecagelegenheden en overnachtingsaccommodaties gewenst als aanvulling op het bestaande recreatieaanbod, bij voorkeur gekoppeld aan de genoemde recreatieve routes.

Ten slotte moet het water in en rond de Krimpenerwaard toeristisch en recreatief beter worden benut. Dit voornemen sluit aan op initiatieven in de K5. Zo hebben gemeenten Schoonhoven, Bergambacht en Nederlek plannen voor het uitbreiden, dan wel ontwikkelen van de jachthaven.

De inzet voor de recreatie luidt samengevat als volgt:

- het realiseren van complete, logische recreatieve netwerken op basis van de huidige landschapsstructuur;
- streven naar uitbreiding/verbetering wandel-/ fietsmogelijkheden met circa 32 km respectievelijk circa 43 km;
- het realiseren van entreeknopunten (bij de entrees van de Krimpenerwaard);
- de haalbaarheid van ruitersporen onderzoeken;
- het stimuleren van gebiedsspecifieke activiteiten (activiteitknooppunten) als aanvulling op het recreatieve netwerk;

- het stimuleren van kleinschalige recreatieve voorzieningen (onder andere horeca- en overnachtingsaccomodaties) ter ondersteuning van het recreatienetwerk;
- het combineren van de beleving van het landelijk gebied met toeristische trekkers om bestedingen en verblijfstoerisme te stimuleren;
- de toegankelijkheid van natuur en landbouwgebieden vergroten;
- het water benutten voor recreatieve doeleinden (ontwikkelen/uitbreiden jachthavens en afmeermogelijkheden) en aandacht vragen voor mogelijkheid tot veenvaren in het integraal inrichtingsplan.

Structuurvisie Beleef Bergambacht

Het kleinschalige cultuurhistorische slagenlandschap, de openheid en de rust vormen de (toeristische) aantrekkingskracht van de Krimpenerwaard en dienen als zodanig behouden te blijven. De gemeente Bergambacht is recreatief gezien een aantrekkelijk gebied. Voornamelijk fietsers en wandelaars genieten van het open veenweidelandschap en de cultuurhistorische bebouwing langs de diverse linten en de Lekdijk. De Lek heeft een intrinsieke recreatieve waarde. Recreatie kan een economische impuls voor Bergambacht betekenen. De kernen vormen daarin recreatieve knopen. De bestaande kwaliteiten kunnen door middel van het stimuleren van recreatie en toerisme uitgebuit worden, zonder dat er intensieve recreatie en kermisachtige attracties ontstaan.

De recreatieve sector moet mogelijk worden geïntensiveerd door het benutten van kansen en het ontwikkelen van nieuwe vormen van recreatie passend bij het gebied. Routegebonden en aan het landelijk gebied gerelateerde extensieve recreatie is wenselijk. Voorbeelden van deze vormen van recreatie zijn een theetuin, Bed & Breakfast, kamperen bij de boer (en eventueel bij de burger), verkoop van streekeigen producten, boerengolf en openbare aanlegplaatsen voor jachtjes in de te ontwikkelen jachthaven aan de Lek. Zodoende hebben recreanten een bestemming waardoor zij langer in het gebied verblijven en geneigd zijn meer geld te besteden. Daarnaast moet door middel van wandelpaden, ruitpaden en mountainbikeroutes de weilanden toegankelijker te worden gemaakt voor de recreant. Dergelijke paden dienen ook als ommetjes vanuit de kern (zie uitwerking door wagendijk op volgende pagina). Ook wordt een kanonetwerk ontwikkeld door dit deel van de Krimpenerwaard.

In het kader van het Veenweidepact wordt recreatie en toerisme gezien als een van de nieuwe economische mogelijkheden van agrariërs. Vernieuwend Ondernemen, Veenvaren en agro-toerisme passen daarin. Voorbeelden van kleinschalige recreatieve verblijfsaccomodaties op agrarische bedrijven zijn Bed- en Breakfast en een gastenverblijf. Beden Breakfast is het beschikbaar stellen van één of meerdere slaapkamers in de (boerderij)woning. Een gastenverblijf kan ook gevestigd zijn in een bestaan de schuur of hooiberg. Tevens zijn in een gastenverblijf vaak voorzieningen als een keukenblok en badkamer aanwezig. Voor beide recreatieve verblijfsaccomodaties geldt dat er geen netto toename van bebouwing mag plaatsvinden. Tevens is het gewenst dat er handhaving op (semi-)permanente bewoning van recreatieve verblijfsaccomodaties plaatsvindt.

Door meervoudig ruimtegebruik kunnen, bijvoorbeeld, zowel de agrariërs als de recreanten gebruik maken van dezelfde ruimte. Meervoudig ruimtegebruik wordt dan ook gestimuleerd; met name in de natuurgebieden, maar ook bij de ontwikkeling van boerenlandpaden en evenementenweilanden bij de kernen voor bijvoorbeeld jeugdkampen, veldijsbaan of circus.

9.2 Analyse

Huidige situatie

De gemeente Bergambacht vormt op kleine schaal het recreatief uitloopgebied van Gouda en de kernen van de Krimpenerwaard en op grotere schaal van het gehele zuidelijke deel van de Randstad. Alle componenten van het Groene Hart zijn in Bergambacht aanwezig: het oer-Hollandse landschap met onder andere molens, kaasboerderijen en bebouwingslinten in een weids polderlandschap. Er is veel te genieten. Het buitengebied wordt met name gebruikt voor extensieve recreatievormen in verband met de kwetsbaarheid van de veenweidepolders. Er zijn verschillende wandel-, fiets-, kano-, en skateverbindingen aanwezig. De veerverbinding Bergstoep over de Lek speelt hierin ook een belangrijke rol. Bovendien is de Krimpenerwaard bij sterk ijs een geliefd schaatsgebied. Verder is er een aantal recreatieve voorzieningen in het gebied, zoals een aantal campings, waarvan De Nes (in de zuidwestelijke hoek van het plangebied) de grootste is. Bovendien worden er streekeigen producten verkocht zoals Goudse kaas en eieren.

De gemeente Bergambacht heeft een grofmazig recreatief netwerk, maar hierin bevinden zich nog ontbrekende schakels. Tevens is de toegankelijkheid van het gebied beperkt, omdat het landschap met name in gebruik is bij de agrariërs. De recreatieve druk vanuit de steden - met name in de weekeinden - neemt toe en daarmee de druk op het landschap met als gevolg:

- veel fietsers en wandelaars;
- druk gemotoriseerd verkeer op de Lekdijk;
- veel zwemmers, speedboten en jetski's op de Lek;
- het recreatief winkelen in de kernen.

Een algemene trend is dat het agrarisch productielandschap geleidelijk aan verandert in een "consumptielandschap" of een "museumlandschap", waarin natuurontwikkeling, waterberging en recreatie een belangrijke positie innemen. In het Streekplan is het Loetbos (dat grotendeels ligt in de gemeente Nederlek) als "recreatieknooppunt in ontwikkeling" aangegeven. Dit is gesitueerd op de plaats waar verschillende routes samenkomen (over land en over water) en waar aansluiting op openbaar vervoer mogelijk is. Een regionaal knooppunt biedt een breed aanbod aan recreatieve voorzieningen en is vaak gekoppeld aan een recreatiegebied of een bezoekerscentrum. Voorbeelden van toeristisch ontmoetingspunten in Bergambacht is de veerpont bij Bergambacht (Bergstoep) en het landschapselement aan de westkant van Bergambacht.

Identiteit en vitaliteit platteland

Het recreatief gebruik vanuit de stad (gehele Randstad) neemt toe. De recreatiedruk mag niet ten koste gaan van de landschappelijke en natuurlijke kwaliteiten van het gebied. De draagkracht van het gebied dient sturend te zijn voor de toekomstige ontwikkelingen. Door het recreatieve netwerk uit te breiden, met de aanleg van de ontbrekende schakels en het openstellen van kavelpaden, wordt de spreiding van het gebruik groter en neemt de druk op het buitengebied in zijn totaliteit af.

De recreatieve sector krijgt steeds meer betekenis in de versterking van de sociaal-economische vitaliteit en identiteit van het platteland. De wijze waarop niet-agrarische functies de bescherming van het cultuurlandschap kunnen versterken, verdient aandacht. De stad als gebruiker van het veenweidegebied dient meer betrokken te worden bij het landschap. Dit is

mogelijk door het stimuleren van agrotourisme zoals het kamperen bij de boer en verkoop van streekproducten, maar ook acties als het adopteren van een koe of de mogelijkheid voor stedelingen als ontspanning mee te werken op het bedrijf.

Netwerken en knooppunten

Op dit moment biedt Bergambacht een grofmazig netwerk voor fietsers, wandelaars, skaters en kanoërs en zijn er verder relatief (gelet op de omvang van het gebied) weinig recreatieve elementen aanwezig. Het is het noodzakelijk het netwerk uit te breiden en daarmee de toegankelijkheid van het gebied te vergroten. In het kader van het Veenweidepact zullen er al een aantal ontbrekende verbindingen in de toekomst worden aangelegd. Bij de ontwikkeling van het netwerk van doorgaande fiets-, wandel- en vaarroutes wordt de aansluiting op de kernen als uitgangspunt gezien. De openbaarheid kan – onder het motto “het landschap is van iedereen” - worden vergroot door boeren vrijwillig hun kavelpaden open te laten stellen (in ruil voor bijvoorbeeld vrijstelling van successierechten -Natuurschoonwet 1928- een wettelijke aanpassing met als bijkomend voordeel dat de opvolgsituatie in boerenbedrijven verbetert). Door openstelling van de kavelpaden en het verder uitbreiden van de wandelpaden ontstaat een fijnmazig recreatief netwerk rondom de kernen dat van de kernen af steeds grofmaziger wordt. Deels kunnen bestaande kavelpaden benut worden voor de uitbreiding van het netwerk en deels dienen nieuwe paden te worden aangelegd. Het recreatieve netwerk wordt verder uitgebreid met ontbrekende wandel-, fiets- en kanoverbindingen. Verder dient de relatie tussen water- en landrecreatie versterkt te worden met meer overstapplaatsen tussen fiets en kano en meer verhuurpunten van fiets en kano.

Gekoppeld aan de toeristisch-recreatieve structuur worden mogelijkheden geboden voor de ontwikkeling van kleinschalige recreatieve voorzieningen. Deels zijn deze recreatieve voorzieningen in het gebied aanwezig, maar op het gebied van cultuurhistorie, actieve recreatie, groene recreatie, agro-recreatie, evenementen en ondersteunende elementen heeft de gemeente Bergambacht nog groeipotenties. Te denken valt aan de openstelling van meer molens en gemalen, de toegankelijkheid van losse natuur- en landschapselementen te vergroten (openstellen eendenkooi), informatievoorzieningen op strategische plekken in te zetten, verhuurpunten voor fietsen te maken en de verkoop van streekproducten te stimuleren.

Bij de ontwikkeling van de recreatieve (mede) gebruiksmogelijkheden van het landelijk gebied wordt gestreefd naar een gecombineerde ontwikkeling met natuurlijke en landschappelijke waarden. Een afstemming van de recreatieve gebruiksmogelijkheden op de ecologische, landschappelijke waarden het milieu of andere functies zoals landbouw is van belang. Het beleid moet erop gericht zijn om conflicten en verstoring (door middel van inrichting, zonering en reglementering) te voorkomen. In het bestemmingsplan worden voorwaarden gegeven voor een verdere ontwikkeling van het toeristisch-recreatief netwerk. De recreatieve structuur zal ontwikkeld worden in samenhang met de landschappelijke, ecologische en agrarische structuur (landschaps-ecologisch raamwerk). Zo is in het bestemmingsplan de gelegenheid opgenomen op een agrarisch bouwperceel een minicamping (“kamperen bij de boer”) te realiseren. Verder kunnen de landschapselementen worden benut voor extensieve recreatie, zoals wandelen en fietsen.

De provincie Zuid-Holland heeft een provinciaal wandelpadenplan opgesteld. Het wandelpadenplan bevat de visie van de provincie op behoud van bestaande en aanleg van

nieuwe wandelpaden. Uitgangspunt is de bestaande wandelpaden te beschermen en te voorkomen dat deze verhard worden.

9.3 Conclusie

Voor de recreatieve functies en bedrijven in het plangebied zijn maatbestemmingen opgenomen. Hierbij is onderscheid gemaakt in verblijfsrecreatie en dagrecreatie. Bij agrarische bedrijven worden nevenfuncties en functiewisseling in de recreatieve sector mogelijk gemaakt.

10 Wonen

10.1 Kader

Nota wonen

In de "Nota wonen; Mensen, Wensen, Wonen" uit 2002 geeft het rijk een visie op het wonen in de 21^e eeuw. Onder het motto "Mensen, Wensen, Wonen" stelt de nota de burger centraal in het woonbeleid. Het woonbeleid tot, grofweg, 2010, richt zich op vijf kernopgaven:

- het vergroten van de zeggenschap over de woning en de woonomgeving; Zowel huurders als kopers kunnen onvoldoende hun woonwensen waarmaken. Om dit te verbeteren moet de zeggenschap van beide groepen worden vergroot.
- kansen scheppen voor mensen in kwetsbare posities; Kwetsbare groepen in de samenleving dreigen aansluiting te verliezen met de sterkere, kansrijke groepen. Via het woonbeleid moet de aansluiting ten minste worden behouden en waar mogelijk worden verbeterd. Daarnaast is er meer aandacht voor startende huishoudens.
- bevorderen van wonen en zorg op maat; Het aantal mensen dat zorg nodig heeft, neemt in de toekomst fors toe. Het woonbeleid is daarom gericht op het bevorderen van op maat gesneden woon- en zorgarrangementen, die nauw aansluiten bij de (individuele) behoeftes en wensen van de zorgbehoevenden.
- verbeteren van de stedelijke woonkwaliteit; De kwaliteit van het wonen in de steden blijft achter bij die elders in het land. Met het grotestedenbeleid en het Investeringsbudget Stedelijke Vernieuwing (ISV) wordt de stedelijke woonkwaliteit verbeterd. De ambities op dit gebied worden aanzienlijk verhoogd.
- tegemoet komen aan de "groene woonwensen"; Er is bij de burgers een grote belangstelling om ruim en groen te wonen. Het woonbeleid richt zich op het faciliteren van deze woonwensen zonder dat daarbij natuurwaarden en ruimtelijke kwaliteiten worden geschaad.

De nota geldt grofweg tot 2010. Omdat echter nog geen actualisatie van of vervolg op deze nota uit 2002 is opgesteld door het rijk, wordt het beleid vooralsnog onverkort als relevant beschouwd.

Woonvisie Zuid-Holland 2005 - 2014

Op 26 januari 2005 hebben Provinciale Staten van Zuid-Holland de Woonvisie Zuid-Holland 2005 - 2014 "Samenhang en samenspel" vastgesteld.

De woningbehoefte is als gevolg van economische en sociaal maatschappelijke ontwikkelingen (individualisering, gezinsverdunding, vergrijzing, vluchtelingenbeleid) aan verandering onderhevig. Het provinciale beleid is erop gericht voor alle bevolkingsgroepen een voldoende en passend woningaanbod te realiseren. Dit betekent dat in de periode tot 2014 circa 214.000 woningen zullen moeten worden gebouwd om de bevolkingsgroei op te kunnen vangen. Een deel daarvan zal door middel van verdichting en inbreiding moeten worden opgevangen en wel in de centra van steden en dorpen en de bebouwde kom nabij bestaande of nieuw te ontwikkelen stations en haltes van openbaar vervoer. De overige behoefte dient op nieuwe uitlegebieden te worden gerealiseerd.

Dertig procent van de gehele woningbouwproductie dient in de sociale sector te worden gerealiseerd. Daarnaast blijkt een grote behoefte te bestaan aan woningen voor senioren en starters alsook aan woningen in het landelijke dure segment. Tenslotte zal meer differentiatie in de stedelijke woonmilieus plaats moeten vinden.

Subregionale Woonvisie K5 (december 2007)

De hoofddoelstelling in het woonbeleid van de K5 is: het behoud van vitale, leefbare kernen en de daarbij behorende bevolkingsopbouw, voor nu en in de toekomst. De woonvisie kan daaraan bijdragen, met name door de juiste woningbouw, zowel in kwantitatief als in kwalitatief opzicht. Onder leefbaarheid worden hierbij verschillende zaken verstaan: een aantrekkelijke fysieke en sociale woon- en leefomgeving en een voorzieningenaanbod dat gezien de grootte van de aanwezige woonkernen verwacht mag worden. Daarbij wil de K5 het woningbouwprogramma afstemmen op de schaal en het karakter van de subregio en dus voorkomen dat de woningbouw juist de leefbaarheid aantast.

Het bouwen van voldoende woningen is wel aan voorwaarden onderhevig. Zo dient de woningbouw zo min mogelijk aantasting van de huidige kwaliteiten van het gebied in te houden. Woningbouw zal dan ook vrijwel geheel binnen de door de provincie in het streekplan opgenomen bebouwingscontouren plaatsvinden. In het plangebied worden buiten de contour in principe geen nieuwe woningen toegestaan.

Kadernota wonen 2004

Voor deze nota was er geen door de gemeenteraad geformaliseerde gemeentelijke visie op wonen en volkshuisvesting. Beslissingen op dit gemeentelijk beleidsterrein worden op ad hoc basis genomen. Daarnaast heeft ook Bergambacht met zekere demografische ontwikkelingen, zoals de vergrijzing, te maken. Weliswaar is geen sprake van een significante afwijking van het landelijk beeld, maar wel van een ontwikkeling die noopt tot het doen van keuzes op het gebied van integratie van zorg, wonen en welzijn. Ook starters dreigen steeds meer in de knel te komen. En de leefbaarheid in de kleine kernen staat onder druk. Voorts zijn er tal van maatschappelijke ontwikkelingen die de visie op wonen ingrijpend veranderen. Een andere ontwikkeling is dat de provincie Zuid-Holland het contingentenbeleid al enige tijd heeft verlaten en in beginsel nog uitsluitend op contouren stuurt. Binnen die contouren liggen de zogenaamde nader te overwegen gebieden. Een gebruik van deze gebieden voor stedelijke functies is wat de provincie betreft pas aan de orde indien gemotiveerd kan worden aangetoond, dat inbreidingslocaties niet voldoende capaciteit hebben om te voorzien in de woningbehoefte.

Kortom, een zorgvuldig ruimtegebruik staat voorop, waaraan afwegingen en keuzes vooraf gaan. Hoe gaan we meer gebruik maken van de bestaande woonvoorraad en kan tot een zorgvuldig ruimtegebruik worden gekomen? Hoe kunnen nieuwbouwmogelijkheden worden ingezet voor speciale doelgroepen? Hoe zorgen we voor integratie van wonen, zorg en welzijn? Hoe kan woningbouw een bijdrage leveren aan de leefbaarheid van de kleine kernen? Moeten we meer investeren in milieu en duurzaam bouwen? In deze nota worden de kaders aangegeven waarbinnen een antwoord dient te worden gevonden op deze vragen. Deze kadernota dient onder het regime van het duale stelsel te worden gezien als leidraad voor het college van Burgemeester en wethouders voor het te formuleren uitvoeringsbeleid inzake de volkshuisvesting. Er worden daarom slechts hoofdlijnen van beleid aangegeven.

De nota heeft in principe een looptijd van 10 jaar. Omdat de volkshuisvesting niet statisch is dient op gezette tijden bijstelling daarvan plaats te vinden. Buiten de noodzakelijke aanpassingen welke zich spontaan kunnen aandienen dient een heroverweging van beleid in ieder geval plaats te vinden in het eerste jaar van een nieuwe raadsperiode; voor het eerst daardoor in 2006.

Evaluatie Kadernota Wonen (5 december 2006)

In 2006 heeft er een evaluatie plaatsgevonden van de Kadernota wonen. In deze evaluatie zijn de veranderingen die in de periode na het vaststellen van de Kadernota hebben plaatsgevonden verwerkt. Tevens zijn de getallen van de woningproductie en -behoefte bijgesteld.

Actualisatie Kadernota Wonen

Uitgangspunt is om de Kadernota Wonen in 2011 te actualiseren.

10.2 Analyse

Meer en meer is het buitengebied ook een plek waar veel burgers wonen. Vaak is dit in voormalige boerderijen. Niet zelden wordt het wonen gecombineerd met hobbymatige agrarische activiteiten zoals het houden van paarden. Burgerwoningen kunnen een belemmering betekenen voor (de ontwikkelingsmogelijkheden van) agrarische bedrijven wanneer deze te dichtbij liggen.

Alle bestaande burgerwoningen in het plangebied zijn als "Wonen" bestemd. Door middel van het toepassen van de ruimte-voor-ruimteregeling kunnen woningen aan de woningvoorraad in het buitengebied worden toegevoegd. Bij toepassing van de regeling moet worden nagegaan waar de woningen het beste gesitueerd kunnen worden. Dit hoeft niet altijd op het perceel te zijn waar de bedrijfsbebouwing wordt gesloopt. Indien de woningen op het voormalig agrarisch bouwperceel worden gebouwd, dient aandacht te worden besteed aan de landschappelijke inpassing ervan.

10.3 Conclusie

De bestaande woningen worden als zodanig bestemd. Door middel van de ruimte-voor-ruimteregeling kunnen nieuwe woningen worden toegevoegd. Tevens kan cultuurhistorische bebouwing (monumenten en karakteristieke bebouwing) worden gesplitst in twee wooneenheden en kunnen in cultuurhistorische (bij)gebouwen binnen de agrarische bestemming maximaal drie wooneenheden worden toegevoegd. Hierbij zal in het wijzigingsplan een ruimtelijke en milieuhygiënische afweging worden gemaakt.

11 Niet-agrarische bedrijven

11.1 Kader

Provinciale verordening

Bestemmingsplannen die betrekking hebben op bestaande stedelijke functies in het gebied buiten de bebouwingscontouren dienen bepalingen te bevatten die voorzien in of in overeenstemming zijn met de volgende regels:

1. bestaande niet-agrarische bedrijven en niet-volwaardige agrarische bedrijven mogen eenmalig worden uitgebreid met ten hoogste 10% van de inhoud;
2. agrarisch aanverwante bedrijven mogen eenmalig worden uitgebreid met ten hoogste 10% van de inhoud, of 30% indien verplaatsing naar een bedrijventerrein niet mogelijk is en maatregelen worden getroffen voor een zorgvuldige landschappelijke inpassing;
3. de door de gemeente te bepalen maximale omvang van bestaande burgerwoningen en recreatiewoningen, alsmede de bijbehorende erfbebouwing;
4. extra bedrijfswoningen bij niet-agrarische bedrijven, agrarisch aanverwante bedrijven en niet-volwaardige agrarische bedrijven worden uitgesloten;
5. verplaatsing van een bestaande stedelijke functie naar een nieuwe locatie is mogelijk indien per saldo de ruimtelijke kwaliteit verbetert en de bebouwing en de verharding op de oorspronkelijke locatie wordt verwijderd zonder toepassing van 'ruimte voor ruimte';
6. bestaande handels- en exportbedrijven in bollen mogen op de bestaande locatie binnen het concentratiegebied van de bollenteelt (zoals aangegeven op kaart 2) slechts uitbreiden als de uitbreiding noodzakelijk en doelmatig is, de landschappelijke kwaliteit niet significant worden aangetast (waaronder zichtlijnen en openheid), het verlies aan bollengrond wordt gecompenseerd en financiële afdracht plaatsvindt aan de Greenport Ontwikkelingsmaatschappij van de waardevermeerdering van het bedrijf als gevolg van het omzetten van bollengrond.

11.2 Analyse

In de Krimpenerwaard zijn de industrie, de bouwnijverheid en bedrijven in de vervoer- en communicatiesector sterk aanwezig. De niet-commerciële en de commerciële dienstverlening zijn relatief ondervertegenwoordigd. Dit lijkt ook voor Bergambacht te gelden. Daarmee is de productiestructuur in verhouding eenzijdig. Nochtans ligt de economische groei van de regio per saldo ruim boven de landelijke groei. De groei vertaalt zich overigens niet of maar beperkt in de groei van het aantal arbeidsplaatsen. Problematisch is dat mede in verband met het restrictieve ruimtelijk beleid de bedrijven in het gebied niet de noodzakelijke doorgroei kunnen realiseren. Een aantal bedrijven in het gebied is in principe niet op de juiste plaats gevestigd in verband met de schaal en/of de overlast die zij veroorzaken. Wel zijn er (positieve) trends en ontwikkelingen op het gebied van telecommunicatie en andere kleinschalige bedrijvigheid. Bovendien bieden het landschap en de natuur mogelijkheden voor agro-toerisme en functiecombinaties in de vorm van zorgboerderijen.

In de bebouwingslinten liggen – naast de vanzelfsprekende agrarische bedrijven - diverse kleinere en soms grotere bedrijven die al dan niet agrarisch gerelateerd zijn. In de meeste gevallen gaat het om bedrijven in de milieucategorieën 1 en 2 en soms categorie 3 op grond

van de VNG-brochure "Bedrijven en milieuzonering". Niet-agrarische bedrijven hebben geen relatie met het buitengebied en zijn vaak van oudsher aanwezig of zijn door steeds verdere uitbreiding van de bedrijfsactiviteiten langzaam ontstaan. Deze bedrijven worden qua uitstraling en overlast niet passend geacht in het buitengebied. Dergelijke bedrijven passen beter op een bedrijventerrein.

In Bovenberg ligt een Timmerbedrijf, dat relatief groot is. Verder zorgt een aantal bedrijven voor veel vervoersbewegingen van zwaar materieel heeft dat voor de kleine veendijken problematisch is.

Aan niet-agrarische bedrijven wordt, conform de provinciale verordening, een beperkte uitbreidingsmogelijkheid geboden van 10%.

Daarnaast zijn er niet-agrarische bedrijven die wel een relatie hebben met de agrarische sector, de zogenaamde agrarisch aanverwante bedrijven. Een veelvoorkomend voorbeeld van een agrarisch aanverwant bedrijf is een loonbedrijf. Aangezien deze bedrijven hun bedrijfsactiviteiten voornamelijk ten behoeve van agrarische bedrijven en in het buitengebied uitvoeren, is het logischer dat deze bedrijven in het buitengebied gevestigd zijn. Hoewel, het vanuit landschappelijk oogpunt wenselijk is dat deze bedrijven zich op een bedrijventerrein vestigen, wordt aan deze bedrijven ruimere uitbreidingsmogelijkheden toegekend (10% bij recht en 30% via een wijzigingsbevoegdheid) dan aan niet-agrarische bedrijven.

11.3 Conclusie

De bestaande bedrijven worden als zodanig bestemd met beperkte uitbreidingsruimte (10%). Agrarisch aanverwante bedrijven kunnen via een wijzigingsbevoegdheid uitbreiden tot maximaal 30%.

12 Milieu

12.1 Algemeen

In dit hoofdstuk worden de ruimtelijke (on)mogelijkheden inzichtelijk gemaakt. Waar nodig dient een vertaling plaats te vinden naar de juridische regeling. Het uitgangspunt hierbij is dat de juridische regeling zowel de ruimtelijke kwaliteit als de milieukwaliteit voldoende dient te borgen.

12.2 Bodemkwaliteit

12.2.1 Kader

Wet bodembescherming

Als sprake is van ernstige bodemverontreiniging dan is de Wet bodembescherming (Wbb) van kracht. Het doel van de Wbb is in de eerste plaats het beschermen van de (land- of water-) bodem zodat deze kan worden benut door mens, dier en plant, nu en in de toekomst. Via de Wbb heeft de Rijksoverheid de mogelijkheid algemene regels te stellen voor de uitvoering van werken, het transport van stoffen en het toevoegen van stoffen aan de bodem.

Op 1 januari 2006 is de Wbb ingrijpend aangepast omdat het beleid met betrekking tot bodemsaneringen veranderde. De Wbb kent nu een viertal regelingen die alle vier een ander onderdeel van bodembescherming voor hun rekening nemen:

- Een regeling voor de bescherming van de bodem waarin ook staat dat degene die de bodem verontreinigt, zelf verantwoordelijk is voor het verwijderen van de vervuiling. De overheid kan dwingen tot sanering als de verontreiniging na 1987 is ontstaan.
- Een bijzondere regeling voor de aanpak van nieuwe bodemverontreiniging die is ontstaan als gevolg van een ongewoon voorval (calamiteit).
- Een regeling voor de verontreiniging die is ontstaan voor de Wbb in werking trad in 1987 (historische bodemverontreiniging). Ook in die gevallen geldt dat de vervuiler zelf de verontreiniging verwijdert. Als er geen vervuiler (meer) is, omdat het bedrijf niet meer bestaat en er geen rechtsopvolger is, zal de sanering door de overheid worden uitgevoerd.
- Een regeling voor de aanpak van verontreiniging in de waterbodem. Rijkswaterstaat heeft vooral met deze regeling te maken. De regeling geldt voor alle waterbodemverontreiniging, of de vervuiling nu voor of na 1987 is ontstaan.

Ontwikkelingen kunnen pas plaatsvinden als de bodem, waarop deze ontwikkelingen gaan plaatsvinden, geschikt is of geschikt is gemaakt voor het beoogde doel. Bij nieuwbouwactiviteiten dient de bodemkwaliteit door middel van onderzoek in beeld te zijn gebracht. In het algemeen geldt dat nieuwe bestemmingen bij voorkeur op een schone bodem dienen te worden gerealiseerd.

Besluit bodemkwaliteit

Het doel van het Besluit bodemkwaliteit (2008) is de bodem beter te beschermen en meer ruimte te bieden voor nieuwe bouwprojecten. Ook geeft het besluit gemeenten en provincies meer verantwoordelijkheid om de bodem te beheren.

Het Bouwstoffenbesluit (Bsb) is opgenomen in het Besluit bodemkwaliteit. Het besluit heeft alleen betrekking op steenachtige bouwstoffen. Andere materialen worden in de praktijk ook toegepast als bouwstof maar vallen niet onder dit besluit. Voor grond en baggerspecie in oppervlaktewater en op landbodems gelden aparte regels die ook in het Besluit bodemkwaliteit zijn opgenomen; in tegenstelling tot bouwstoffen kunnen ze weer definitief deel gaan uitmaken van de bodem. Tot slot zijn in het Besluit bodemkwaliteit de kwaliteitsregels voor, ondermeer, bodemonderzoek, bodemsanering en laboratoriumanalyses die worden uitgevoerd door adviesbureaus, laboratoria en aannemers (bodemintermediairs) vastgelegd. Deze regels zijn bekend onder de naam Kwalibo (kwaliteitsborging in het bodembeheer). Kwalibo bevat ook maatregelen om de kwaliteit van ambtenaren die bodembeleid maken of uitvoeren en het toezicht en de handhaving te verbeteren.

Relatie Wabo, Wbb en Woningwet (Wonw)

De inwerkingtreding van de Wabo (1 oktober 2010) heeft ook effect op de Wbb en de Woningwet (Ww): in de Wabo is aangegeven, dat in de plaats van de aanhoudingsgrond (uit de Ww) een afstemmingsregeling wordt opgesteld waarbij de inwerkingtreding van de omgevingsvergunning wordt afgestemd op de acties ten aanzien van de bodemverontreiniging. Deze afstemmingsregeling is opgenomen in artikel 6.2c van de Wabo. Voorts geldt ten aanzien van de bodem dat artikel 8, tweede lid, onderdeel c, van de Woningwet gemeenten verplicht in hun bouwverordening voorschriften omtrent het tegengaan van bouwen op verontreinigde bodem op te nemen. Die voorschriften dienen op grond van artikel 8, vierde lid, van de Woningwet in elk geval betrekking te hebben op het verrichten van onderzoek naar aard en mate van verontreiniging van de bodem, op de aard en omvang van dat onderzoek en op inrichting van het op te stellen onderzoeksrapport.

Regionale bodematlas

Op 10 december 2007 is door de wethouders RO en Milieu van de gemeenten in de regio Midden-Holland de Regionale Bodematlas vastgesteld. De atlas is het resultaat van een pilotproject dat de Milieudienst Midden-Holland samen met de provincie Zuid-Holland heeft uitgevoerd. In de Regionale Bodematlas is voor de regio Midden-Holland de beschikbare informatie over bodemdaling, draagkracht, verzilting, aardkundige waarden, archeologie, ondergronds bouwen en koude-warmte-opslag gebundeld in één document.

Bodemdaling heeft een directe relatie met de bodemopbouw (dikte van het veenpakket). Het grootste deel van de regio bestaat uit veen, wat resulteert in een aanzienlijke bodemdaling. Alleen langs de rivieren en in het centrale deel van de Zuidplaspolder is de potentiële bodemdaling minder dan 4 mm per jaar. Ook is er een sterke relatie met de grondwaterstand. In de kaart is uitgegaan van een drooglegging van 1 m – mv.

Onder chemische bodemkwaliteit wordt verstaan de gehalten aan zware metalen, PAK's, minerale olie en EOX in de bodem, getoetst aan de normen uit het Besluit Bodemkwaliteit en/of de Circulaire Bodemsanering. In de regio Midden-Holland zijn op ruim 5000 locaties in totaal

circa 9000 bodemonderzoeken uitgevoerd. Op deze locaties is dus een gedetailleerd beeld van de chemische bodemkwaliteit.

12.2.2 Onderzoek

Door ontwatering voor het landbouwkundig gebruik verdwijnt in het veenweidegebied ongeveer één centimeter (hoogte) per jaar. De verdergaande bodemdaling heeft onder meer tot gevolg dat de peilverschillen tussen polder en boezemwater steeds groter worden. Dit leidt tot hogere bemalingskosten en tot een kwetsbaarder watersysteem. Verder treedt een 'verschil in bodemdaling' in waardoor steeds meer verschillende peilvlakken ontstaan, wat als gevolg een versnippering van het waterbeheer heeft. Door klimaatverandering zal in de komende jaren de bodemdaling doorgaan, de zeespiegel stijgen en de neerslag in Nederland toenemen. Door de inklinking komen de rivierdijken relatief steeds hoger te liggen en neemt het overstromingsgevaar en de wateroverlast toe.

Wanneer ontwikkelingen in het gebied plaatsvinden, dient aandacht te worden besteed aan de grondkwaliteit ter plaatse. Bij de aanvraag van een omgevingsvergunning voor het bouwen dient in ieder geval een schonegrondverklaring te worden toegevoegd waaruit blijkt dat de grond geschikt is voor de geplande ontwikkeling.

12.2.3 Conclusie

Bij een ontwikkeling waarbij de functie niet veranderd of niet gevoeliger wordt, is in eerste instantie geen bodemonderzoek nodig. Indien een wijzigingsbevoegdheid wordt toegepast voor het mogelijk maken van een gevoeliger functie, zal er bodemonderzoek moeten worden uitgevoerd. In ieder geval dient in het kader van een omgevingsvergunning met het recht tot bouwen een schonegrondverklaring (op basis van bodemonderzoek) te worden afgegeven.

12.3 Akoestische aspecten

12.3.1 Kader

In dit onderzoek naar wegverkeerslawaaï zijn de Provincialewegen N207, N210 en N478, de Zuidbroek/Benedenberg, de Tussenlanen/Bovenberg, de Zuidbroekse Opweg, de Kadijk/Kadijkselaan, de Franse Kade, de Hogedijk/De Hem, Capellelaan, de Lekdijk-Oost en de Lekdijk-West onderzocht.

Onderzoekszone

Op grond van artikel 74 Wgh is aan weerszijden van een weg een zone gelegen waarbinnen akoestisch onderzoek moet worden uitgevoerd. Voordat nieuwe woningen binnen deze zone kunnen worden geprojecteerd dient te worden onderzocht of aan de normen van de Wgh wordt voldaan. De zonebreedte is afhankelijk van het aantal rijstroken en van de aard van de omgeving (stedelijk of buitenstedelijk gebied).

De definities van stedelijk en buitenstedelijk gebied zijn opgenomen in artikel 1 Wgh. Deze definities luiden:

- stedelijk gebied: het gebied binnen de bebouwde kom (bepaald door komgrensborden) met uitzondering van het gebied binnen de zone van een autoweg of autosnelweg;

- buitenstedelijk gebied: het gebied buiten de bebouwde kom en het gebied binnen de bebouwde kom, dat is gelegen binnen de zone van een autoweg of autosnelweg.

Voor de onderhavige situatie betekent dit dat alle onderzochte wegen een onderzoekszone hebben van 250 m (2x1 rijstrook, buitenstedelijk gebied). Deze zone wordt gemeten vanaf de buitenste begrenzing van de buitenste rijstrook.

Daarnaast zijn er in het plan nog enkele wegen gelegen waarvoor op grond van tellingen vaststaat dat langs die wegen geen noemenswaardige geluidhinder bestaat. Dit betreffen de Bergweg, het Broekselaantje, de Opweg en de wegen in de omgeving van de dorpen Achterbroek en Berkenwoude (onder andere Achterbroekseweg, Westeinde en Kerkweg). Om deze reden zijn deze wegen verder buiten beschouwing gelaten.

Normstelling

In het geval er nieuwe woningen worden gerealiseerd binnen een zone van een weg mag de geluidsbelasting niet meer te bedragen dan de voorkeurswaarde. Indien de geluidsbelasting hoger is dan de voorkeurswaarde moeten er maatregelen worden getroffen om hieraan alsnog te kunnen voldoen. Blijkt dat niet mogelijk of op overwegende bezwaren te stuiten van stedenbouwkundige, verkeerskundige, landschappelijke of financiële aard dan is het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Bergambacht (het college van Bergambacht) bevoegd tot het vaststellen van hogere waarden.

In tabel 1 is aangegeven wat de voorkeurswaarde en de maximale ontheffingswaarde is voor nieuwe woningen in buitenstedelijk gebied voor wegverkeer.

Tabel 1: Normenstelling wegverkeerslawaai.

Bron	Voorkeurswaarde	Maximale ontheffingswaarde
Burgerwoningen	48 dB (art. 82, lid 1 Wgh)	53 dB (art. 83, lid 1 Wgh)
Agrarische bedrijfswoning	48 dB (art. 82, lid 1 Wgh)	58 dB (art. 83, lid 4 Wgh)
Vervangende nieuwbouw	48 dB (art. 82, lid 1 Wgh)	58 dB (art. 83, lid 7Wgh)

Bij splitsing van woningen in het kader van de instandhouding van cultuurhistorische bebouwing is mogelijk sprake van vervangende nieuwbouw. Of daadwerkelijk sprake is van vervangende nieuwbouw dient van geval tot geval te worden bezien.

Bouwbesluit 2003

In het Bouwbesluit 2003 is aangegeven wat de karakteristieke geluidwering dient te zijn om een binnenwaarde, bij gesloten ramen, te garanderen voor verblijfsgebieden. Voor nieuwe woningen mag de geluidsbelasting in verblijfsgebieden niet hoger zijn dan 33 dB als gevolg van wegverkeerslawaai.

Gemeentelijk hogere waardebeleid

Naast de normstelling uit de Wgh zijn in het (regionale) hogere waardebeleid voorwaarden en regels opgenomen waaraan moet worden voldaan in het geval van een hogere waarde. In dat beleid is vastgelegd dat hogere waarden kunnen worden vastgesteld als maatregelen onvoldoende doeltreffend zijn, dan wel overwegende bezwaren ontmoeten van

stedenbouwkundige, verkeers- of vervoerskundige, landschappelijke of financiële aard. Dat beleid is opgesteld door de Milieudienst Midden-Holland en is verwoord in de 'Beleidsregel hogere waarden, regio Midden-Holland' van 10 april 2007.

Aan het verlenen van hogere waarden zijn voorwaarden verbonden. Voor woningen buiten de bebouwde kom dient minimaal één van de volgende ontheffingsgronden van toepassing te zijn:

- de woningen verspreid worden gesitueerd
- de woningen noodzakelijk zijn vanwege grond- of bedrijfsgebondenheid;
- de woningen een open plaats opvullen tussen aanwezige bebouwing;
- de situering van de woningen dienen als vervanging van bestaande geluidsgevoelige bebouwing;
- de woningen een doelmatige akoestische afscherming vervullen.

Als aanvullende voorwaarde is in het hogere waardebeleid aangegeven dat nieuwe woningen met een geluidsbelasting die hoger is dan 53 dB moeten beschikken over minimaal één geluidsluwe gevel en een geluidsluwe buitenverblijfsruimte. Er is sprake van een geluidsluwe gevel en buitenruimte indien de gecumuleerde geluidsbelasting kleiner of gelijk is aan de voorkeurswaarde.

Crisis- en herstelwet

Sinds 31 maart 2010 is de Crisis- en herstelwet van kracht. Artikel 3.18 van deze wet wijzigt onder andere artikel 76 van de Wgh. In het kader van dit bestemmingsplan is van belang dat met de inwerkingtreding van de Crisis- en herstelwet ook een hogere waardeprocedure kan worden doorlopen bij de voorbereiding van een wijzigingsplan als bedoeld in artikel 3.6 lid 1a Wro.

In het bestemmingsplan worden nieuwe burgerwoningen ('ruimte voor ruimte'-regeling en woningsplitsing) toegestaan. Daarnaast worden ook agrarische bedrijfswoningen mogelijk gemaakt met het toepassen van een wijzigingsbevoegdheid. Omdat op voorhand niet duidelijk is waar binnen de planperiode nieuwbouw van woningen plaatsvindt, ligt het voor de hand de hogere waardeprocedure te koppelen aan het wijzigingsplan. In dit onderzoek wordt uitsluitend beoordeeld of de in het plan opgenomen bouwmogelijkheden haalbaar zijn.

Reductie geluidsbelastingen

Op grond van de verwachting dat de geluidsproductie van motorvoertuigen in de toekomst zal afnemen, mogen de berekende geluidsbelastingen op de gevels worden gereduceerd. Volgens artikel 110g Wgh alsmede artikel 3.6 van het Reken- en meetvoorschrift geluidhinder 2006 (RMG 2006) is deze reductie 2 dB bij wegen met een rijsnelheid van 70 km/uur en hoger en 5 dB bij wegen met een rijsnelheid van lager dan 70 km/uur.

In dit geval geldt voor de Provincialewegen N207, N210 en de N478, de Franse Kade en de Lekdijk-Oost een reductie van 2 dB en voor de Zuidbroek/Benedenberg, de Tussenlanen/Bovenberg, de Zuidbroekse Opweg, de Kadijk/Kadijkselaan, de Hogedijk/De Hem, de Capellelaan en de Lekdijk-West geldt een reductie van 5 dB.

12.3.2 Onderzoek

In het rapport Milieuonderzoek bestemmingsplan 'Buitengebied 2011' (KuiperCompagnons, d.d. 2 mei 2011) zijn de uitgangspunten, berekeningsmethodiek en de resultaten beschreven. Voor het bepalen van de geluidsbelasting door het verkeer is gebruik gemaakt van Standaardrekenmethode II overeenkomstig het RMG 2006. Voor dit onderzoek is gebruik gemaakt van het softwarepakket Geomilieu, versie 1.81.

Op de overzichtskaart in bijlage 3 van het Milieuonderzoek zijn de 48 dB-, 53 dB- en de 58 dB-geluidscontouren weergegeven. Deze geluidscontouren zijn berekend op een waarneemhoogte van 4,5 m ten opzichte van het plaatselijke peil. In de tabellen 2a en 2b is een overzicht gegeven van de gemiddelde afstanden van de berekende geluidscontouren tot aan de weg as weergegeven.

Tabel 2a: Overzicht gemiddelde afstanden van de berekende geluidscontouren tot aan weg as.

	Afstanden geluidscontouren tot aan de weg as [m]		
	48 dB	53 dB	58 dB
Provincialeweg N207 (1a)			
- gedeelte ten noorden van de kern	236 m	124 m	63 m
- gedeelte ten westen van de kern	348 m	149 m	70 m
Provincialeweg N207 (1b)	320 m	151 m	71 m
Provincialeweg N478 (1c)	167 m	76 m	37 m
Provincialeweg N207 (2a)	268 m	124 m	68 m
Provincialeweg N207 (2b)	141 m	69 m	34 m
Zuidbroek/Benedenberg (3a)	31 m	12 m	-
Tussenlanen/Bovenberg (3b)	39 m	15 m	-
Zuidbroekseopweg (4)	53 m	25 m	10 m
Kadijk/Kadijkselaan (5)	20 m	7 m	-
Franse Kade (6)	107 m	55 m	25 m

- : deze geluidscontour komt langs deze weg niet voor

Tabel 2b: Overzicht gemiddelde afstanden van de berekende geluidscontouren tot aan weg as.

	Afstanden geluidscontouren tot aan de weg as [m]		
	48 dB	53 dB	58 dB
Hogedijk/De Hem (7)	23 m	14 m	-
Capellelaan (8)	53 m	25 m	10 m
Lekdijk-Oost (9)	93 m	39 m	14 m
Lekdijk-West (10)	48 m	18 m	9 m

- : deze geluidscontour komt langs deze weg niet voor

Op de overzichtskaart is ook de bebouwing aangegeven die in aanmerking komt voor woning-splitsing. Dit is bebouwing die in het bestemmingsplan wordt aangeduid als 'monument' en 'karakteristiek'. Een aantal locaties voor woningsplitsing zijn gelegen langs wegen die niet in het onderzoek zijn meegenomen, te weten de Westeinde en de Achterbroek. Voor deze wegen zijn geen tellingen uitgevoerd, omdat de verwachte etmaalintensiteit beperkt is. Het aspect geluid leidt daarom niet tot onoverkomelijke belemmeringen.

Uit de overzichtskaart kan worden nagegaan of bij het wijzigingsplan een nader akoestisch onderzoek noodzakelijk is. Onderzoek is noodzakelijk in het geval de nieuwe burger- of agrarische bedrijfswoningen in het wijzigingsplan zijn gelegen binnen de 48 dB-geluidscontour van een onderzochte weg.

Op voorhand kan worden vermeld dat een aanzienlijk aantal van de mogelijke nieuwe burgerwoningen zijn gelegen binnen de berekende 53 dB-geluidscontour. Als voorbeeld kunnen worden genoemd de Provincialewegen N210 en N478, de Zuidbroek/Benedenberg en de Tussenlanen/Bovenberg. Omdat een hogere waarde voor nieuwe burgerwoningen in buitenstedelijk gebied mogelijk is tot maximaal 53 dB is het treffen van maatregelen noodzakelijk.

In dit bestemmingsplan wordt ook een nieuw agrarisch bedrijf, met bedrijfswoning, toegestaan. Op de overzichtskaart in bijlage 3 is het wijzigingsgebied met geel aangegeven. Dit gebied is gelegen in de zone waar de geluidsbelasting lager is dan 48 dB. Voor deze bevoegdheid leidt de Wgh niet tot belemmeringen.

Voor de te realiseren woningen op het perceel Tussenlanen 33 is een akoestisch onderzoek uitgevoerd. Dit onderzoek (Notitie Tussenlanen 33 te Bergambacht, met kenmerk Nu110026aaA0.gde d.d. 7 maart 2011 van adviesburo Nieman) is als bijlage bij deze toelichting gevoegd. Uit het onderzoek blijkt dat de geluidsbelasting ten gevolge van het wegverkeerslawaaï maximaal 49 dB bedraagt. De voorkeursgrenswaarde van 48 dB wordt met 1 dB overschreden. De maximale grenswaarde van 53 dB wordt niet overschreden. De overschrijding treedt op ter plaatse van de tweede bouwlaag van de woning.

Het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Bergambacht concludeert dat geluidsreducerende maatregelen niet mogelijk zijn en acht het in verband met het geplande project daarom noodzakelijk om hogere geluidswaarde voor deze locatie vast te stellen. Het Ontwerpbesluit Hogere waarden Wet geluidhinder is als bijlage bij deze toelichting gevoegd.

Geluidsbeperkende maatregelen

In de volgende tabel is een overzicht weergegeven op welke wijze het geluidsniveau kan worden teruggebracht en wat daarbij globaal genomen het geluidseffect is.

Tabel 3: Overzicht mogelijke geluidsreducerende maatregelen.

Aard maatregelen	Soort	Omschrijving	Geluidseffect (circa)
Bron	Etmaalintensiteit	Halveren	-3 dB
	Verkeerssamenstelling	Vrachtverkeer weren	-2 dB
	Rijsnelheid	Verlaging naar 60 km/uur	-3 dB
	Wegdek	Stiller wegdektype	-3 dB
Overdracht	Afstand	Verdubbeling	-3 dB
	Afscherming	Geluidsscherm of -wal	-6 dB
	Bodem	Hard of zacht gebied	-3 dB

Naast de genoemde maatregelen zijn ook bouwkundige maatregelen mogelijk om aan de normen van de Wgh te voldoen. Hoewel de milieudienst in hun hogere waardebeleid aangeeft dat het toepassen van 'dove gevels' zoveel mogelijk moet worden vermeden, kan het in specifieke situaties een oplossing bieden.

Dit gaat bijvoorbeeld om situaties waarin het vanuit stedenbouwkundig en landschappelijk oogpunt gewenst is om op relatief korte afstand, in de bestaande rooilijn te bouwen. Dit geldt ook voor situaties waar het toepassen van geluidsmaatregelen niet doelmatig of mogelijk is. Met het toepassen van 'dove gevels' is het wel mogelijk om op de gewenste afstand van de weg te bouwen. Het toepassen van een 'dove gevel' kan beperkingen opleveren voor de woningplattegrond (situering verblijfsruimte en de entree van de woning).

Op locaties met een hoge geluidsbelasting kan een doordachte bouwvorm van de woning een oplossing bieden waar het gaat om de aanvullende voorwaarden uit het hogere waardebeleid, namelijk het beschikken over een geluidluwe gevel en geluidluwe buitenruimte.

Uit het nader uit te voeren akoestisch onderzoek dient de exacte geluidsbelasting ter plaatse van de nieuwe woningen te worden berekend. Dit onderzoek kan worden uitgevoerd in het kader van de voorbereiding van het wijzigingsplan. Daarnaast moet worden aangetoond dat bij een geluidsbelasting van 53 dB of hoger kan worden voldaan aan de aanvullende eisen uit het hogere waarde beleid. Dit betekent de aanwezigheid van een geluidsluwe gevel en een geluidsluwe buitenruimte.

12.3.3 Conclusie

In dit bestemmingsplan wordt de realisatie van nieuwe burger- en agrarische bedrijfswoningen mogelijk gemaakt door middel van wijzigingsbevoegdheden. Het onderzoek naar wegverkeerslawaaï heeft betrekking op de Provincialenwegen N207, N210 en N478, de Zuidbroek/Benedenberg, de Tussenlanen/Bovenberg, de Zuidbroekse Opweg, de Kadijk/Kadijksewaan, de Franse Kade, de Hogedijk/De Hem, Capellelaan, de Lekdijk-Oost en de Lekdijk-West.

In het onderzoek zijn de relevante geluidscontouren bepaald langs de relevante wegen. Het gaat om de voorkeurswaardecontour van 48 dB en de maximale ontheffingswaarde voor nieuwe burger- en agrarische bedrijfswoningen in buitenstedelijk gebied (respectievelijk 53 en 58 dB).

Omdat de bouw van nieuwe burger- en agrarische bedrijfswoningen uitsluitend wordt mogelijk gemaakt op basis van een wijzigingsplan, wordt in het kader van de voorbereiding van dat wijzigingsplan zo nodig een hogere waarde vastgesteld. Sinds het van kracht worden van de Crisis- en herstelwet is deze werkwijze mogelijk. Deze werkwijze heeft de voorkeur omdat op voorhand niet bekend is waar de 'ruimte voor ruimte'-regeling en woningsplitsing wordt toegepast. Ook bestaat op voorhand nog geen inzicht waar de woningen exact worden gepositioneerd.

Het een en ander betekent dat bij het wijzigingsplan aanvullende akoestisch onderzoek moet worden uitgevoerd in het geval een geluidsbelasting kan worden verwacht die hoger is dan de voorkeurswaarde van 48 dB. In dat nader onderzoek moet de exacte geluidsbelasting ter plaatse van de nieuwe woningen worden berekend. Daarnaast moet inzicht worden gegeven in de mogelijke geluidsreducerende maatregelen en moet worden aangetoond dat aan de voorwaarden uit het hogere waardebeleid van de Milieudienst Midden-Holland kan worden voldaan.

Uit het onderzoek wordt geconcludeerd dat de bouw van nieuwe burgerwoningen plaats kan vinden op locaties waar de geluidsbelasting door wegverkeer hoger is dan 53 dB. Voor deze locaties zijn aanvullende (bouwkundige) maatregelen noodzakelijk.

12.4 Luchtkwaliteit

12.4.1 Kader

De kern van de Wet luchtkwaliteit is het Nationaal Samenwerkingsprogramma Luchtkwaliteit (NSL). Het NSL bestaat naast een bundeling maatregelen (op regionaal, nationaal en internationaal niveau) die de luchtkwaliteit verbeteren uit ruimtelijke ontwikkelingen/projecten die de luchtkwaliteit verslechteren.

Het doel van de NSL is om overal in Nederland te voldoen aan de Europese normen voor de luchtverontreinigende stoffen. Voor wegverkeer zijn de belangrijkste stoffen stikstofdioxide (NO₂) en fijn stof (PM₁₀). In de Wet luchtkwaliteit zijn normen gesteld voor de jaargemiddelde grenswaarde NO₂ en PM₁₀. Deze bedraagt voor beide stoffen 40 µg/m³. Daarnaast mag de PM₁₀ 24 uurgemiddelde grenswaarde van 50 µg/m³ maximaal 35 keer per jaar worden overschreden. Met het van kracht worden van het NSL zijn de tijdstippen waarop moet worden voldaan aan de jaargemiddelde grenswaarden NO₂ en PM₁₀ aangepast. Voor PM₁₀ is dat 11 juni 2011 en 1 januari 2015 voor NO₂.

Naast de introductie van het NSL is het begrip 'niet in betekenende mate bijdragen' (NIBM) een belangrijk onderdeel van de Wet luchtkwaliteit. Een project draagt NIBM bij aan de verslechtering van de luchtkwaliteit als de jaargemiddelde grenswaarden NO₂ en PM₁₀ niet meer toenemen dan 3% van de jaargemiddelde grenswaarde. Dit betekent, kortweg, dat als de toename van de beide jaargemiddelde concentraties kleiner of gelijk is aan 1,2 µg/m³ de ontwikkeling als NIBM wordt beschouwd.

Een ruimtelijke ontwikkeling kan volgens de Wet luchtkwaliteit doorgang vinden als:

- de ontwikkeling is opgenomen in het NSL;
- de ontwikkeling aangemerkt wordt als een NIBM-project;
- de gestelde grenswaarden in bijlage 2 van de Wet luchtkwaliteit niet worden overschreden;
- projectsaldering kan worden toegepast.

12.4.2 Onderzoek

Beoordeling luchtkwaliteit

In de 'Regeling niet in betekenende mate bijdrage (luchtkwaliteitseisen)' zijn voor verschillende functiecategorieën cijfermatige kwantificaties opgenomen, waarbij een ontwikkeling als een NIBM-project kan worden beschouwd. Deze categorieën betreffen landbouwinrichtingen, spoorwegemplacementen, kantoorlocaties, woningbouwlocaties en een combinatielocatie van woningbouw en kantoren.

Voor een woningbouwlocatie is aangegeven, dat een project van 1.500 woningen bij één ontsluitingsweg aangemerkt wordt als een project die NIBM bijdraagt aan de verslechtering van de luchtkwaliteit.

In dit bestemmingsplan is onder andere de 'ruimte voor ruimte'-regeling opgenomen. Toepassing van deze regeling betekent dat een agrarisch bedrijf wordt beëindigd, waarbij de bijgebouwen onder voorwaarde mogen worden omgezet in maximaal 2 woningen. De verkeersproductie als gevolg van deze wijziging wordt per saldo niet groter en heeft daarom geen negatieve invloed op de luchtkwaliteit.

De mogelijke woningsplitsing ter plaatse van de aanduiding 'monument' en 'karakteristiek' leidt wel tot een toename van de verkeersproductie. Binnen het plan zijn circa 71 karakteristieke en monumentale panden gelegen, zodat de woningsplitsing in theorie leidt tot 71 nieuwe woningen verdeeld in het plan. Deze toename van het aantal woningen is slechts een fractie van de norm van 1.500 woningen op één ontsluitingsweg.

Op grond van het voorgaande zijn de ontwikkelingsmogelijkheden van dit bestemmingsplan aan te merken als een ontwikkeling die NIBM bijdraagt aan de verslechtering van de luchtkwaliteit.

Goede ruimtelijke ordening

Vanuit het oogpunt van een goede ruimtelijke ordening is beoordeeld of in het plan, mogelijke hogere concentraties luchtverontreinigende stoffen aanwezig zijn. Langs wegen zijn met name de stoffen NO₂ en PM₁₀ van belang.

In het Carll-rekenmodel, webbased versie 10.0, zijn voor het gehele grondgebied van Nederland de achtergrondconcentraties ingevoerd (vaste parameters) en onderverdeeld in vlakken van 1 km bij 1 km. De bepaling hiervan vindt plaats aan de hand van de x, y-coördinaten.

De bijbehorende jaargemiddelde achtergrondconcentratie NO₂ en PM₁₀ in het jaar 2011 bedraagt respectievelijk 26 µg/m³ en 20 µg/m³. Voor de beide stoffen is dat ruim lager dan de gestelde grenswaarde. Bij de achtergrondconcentratie voor PM₁₀ is rekening gehouden met de geldende correctie voor zeezout. Voor de gemeente Bergambacht is deze correctie 5 µg/m³. De trend is dat de emissies en achtergrondconcentraties voor de beide stoffen in de toekomst afnemen.

Gezien de lage achtergrondconcentraties worden geen overschrijdingen verwacht als gevolg van de voorgenomen ontwikkelingen en worden de jaargemiddelde grenswaarden NO₂ en PM₁₀ ter plaatse van de nieuwe woningen niet overschreden.

12.4.3 Conclusie

De ontwikkelingsmogelijkheden in dit bestemmingsplan worden aangemerkt als een ontwikkeling die NIBM bijdraagt aan de verslechtering van de luchtkwaliteit. Toetsing aan de normen van de Wet luchtkwaliteit is dan ook niet aan de orde. Geconcludeerd wordt dat het aspect luchtkwaliteit geen belemmeringen oplevert voor het bestemmingsplan (artikel 5.16, lid 1 aanhef en onder c Wm).

Omdat de jaargemiddelde achtergrondconcentratie van NO₂ en PM₁₀ in het plangebied veel lager zijn dan de grenswaarden, wordt ter plaatse van de mogelijke nieuwe woningen, geen concentraties luchtverontreinigende stoffen verwacht die de grenswaarden overschrijden. Uit het oogpunt van een goede ruimtelijke ordening zijn er geen belemmeringen.

12.5 Milieuzonering

12.5.1 Kader

Voor het behoud en de verbetering van de kwaliteit van de woon- en leefomgeving is een juiste afstemming tussen de verschillende voorkomende functies wonen noodzakelijk. Daarbij kan gebruik worden gemaakt van een milieuzonering die uitgaat van richtinggevende afstanden tussen hinderlijke functies (in de vorm van gevaar, geluid, geur, stof) en gevoelige functies. In de brochure "Bedrijven en Milieuzonering" van de Vereniging van Nederlandse Gemeenten (VNG) (versie 2009) zijn deze richtafstanden opgenomen. Van deze richtafstanden kan gemotiveerd worden afgeweken.

12.5.2 Onderzoek

Milieuzonering loopt feitelijk langs twee sporen, dat van de ruimtelijke ordening (Wet ruimtelijke ordening) en dat van de milieuwetgeving (onder andere Wet milieubeheer). Verreweg het grootste deel van de bedrijven in het plangebied zit in categorie 1 en 2, de weinig hinderveroorzakende bedrijven. Voorkomende bedrijven in categorie 3 zijn autoherstelrichtingen (garages), loonwerkersbedrijven en aannemers. Timmerfabriek De Jong, gelegen aan Bovenberg, zit in milieucategorie 4.

In de wijzigingsbevoegdheid voor de realisatie van woningen is als randvoorwaarde opgenomen dat de bouw van de woning geen belemmering mag vormen voor de bedrijfsvoering van naastgelegen bedrijven.

12.5.3 Conclusie

Voor de aanwezige niet-agrarische bedrijven wordt milieucategorie 1 en 2 toegestaan. Bedrijven met hogere categorieën worden specifiek aangegeven (maatbestemming). Nieuwe woningen en volwaardig agrarische bedrijven worden met een wijzigingsbevoegdheid mogelijk gemaakt. Bij toepassing van de wijzigingsbevoegdheid zal een afweging plaatsvinden of de ontwikkeling een belemmering vormt voor de bedrijfsvoering van naastgelegen bedrijven of voor milieuoverlast zorgt voor naastgelegen woningen.

12.6 Externe veiligheid

12.6.1 Kader

Externe veiligheid richt zich op het beheersen van activiteiten die een risico voor de omgeving kunnen opleveren, zoals milieurisico's, transportrisico's en risico's die kunnen optreden bij de productie, het vervoer en de opslag van gevaarlijke stoffen in inrichtingen. Bij de (her)inrichting van een gebied bepaalt de externe veiligheidssituatie mede de ruimtelijke (on)mogelijkheden.

In het kader van het Besluit ruimtelijke ordening (Bro) gelezen in samenhang met de regels omtrent externe veiligheid moet worden onderzocht of er sprake is van aanwezigheid van risicobronnen in de nabijheid van de locatie waarop het Wro besluit betrekking heeft en dienen het plaatsgebonden risico (PR) en het groepsrisico (GR), en de eventuele toename hiervan, berekend te worden.

Het PR is de kans per jaar dat een persoon op een bepaalde plaats overlijdt als rechtstreeks gevolg van een ongeval met gevaarlijke stoffen, indien hij onafgebroken en onbeschermd op die plaats zou verblijven. Het PR wordt weergegeven met risicocontouren rondom een inrichting of langs een vervoersas. De normstelling heeft de status van een grenswaarde die niet overschreden mag worden. Voor bestaande situaties wordt het niveau van 10^{-5} per jaar als grenswaarde gehanteerd, 10^{-6} per jaar geldt als richtwaarde. Voor nieuwe situaties geldt een grenswaarde van 10^{-6} per jaar. Een richtwaarde is daarbij niet van toepassing.

Het GR kan worden beschouwd als de maat van maatschappelijke ontwrichting in geval van een calamiteit (en drukt dus de kans per jaar uit dat een groep mensen van minimaal 10 personen overlijdt als rechtstreeks gevolg van een calamiteit). De normstelling heeft de status van een oriënterende waarde. Deze waarde is geen vastgestelde wettelijke norm. Desondanks hebben overheden en betrokken private instellingen een inspanningsverplichting om te voldoen aan deze oriënterende waarde en dient een toename van het GR bestuurlijk te worden verantwoord.

Besluit externe veiligheid inrichtingen

Het Besluit externe veiligheid inrichtingen (Bevi) uit 2004 legt veiligheidsnormen op aan overheden die besluiten nemen over bedrijven die een risico vormen voor personen buiten het bedrijfsterrein. Het gaat daarbij om bijvoorbeeld chemische fabrieken, LPG-tankstations en spoorwegemplacementen waar goederentreinen met gevaarlijke stoffen rangeren. Deze bedrijven verrichten soms risicovolle activiteiten dichtbij (beperkt) kwetsbare objecten waaronder woningen, ziekenhuizen, scholen, winkels, horecagelegenheden en sporthallen. Hierdoor ontstaan risico's voor mensen die in de buurt ervan wonen of werken.

Het besluit verplicht gemeenten en provincies bij het verlenen van milieuvergunningen en het maken van bestemmingsplannen met externe veiligheid rekening te houden. Dit betekent bijvoorbeeld dat woningen op een bepaalde afstand moeten staan van een bedrijf dat werkt met gevaarlijke stoffen.

Regelgeving transport van gevaarlijke stoffen over wegen, water en spoor

De regelgeving met betrekking tot het transport van gevaarlijke stoffen over openbare wegen, water en spoorwegen is neergelegd in de circulaire "Risiconormering vervoer gevaarlijke stoffen" (cRNVGS). Deze circulaire kan worden beschouwd als voorloper van een eventuele wettelijke verankering van de risiconormen en is geldig tot uiterlijk 31 juli 2012. In 2012 treedt het Besluit transportroutes externe veiligheid (Btev) in werking. Hierin staan regels op het gebied van externe veiligheid voor de ruimtelijke inrichting rond wegen, waterwegen en spoorwegen met vervoer van gevaarlijke stoffen.

Vooruitlopend op de inwerkingtreding van het Btev zijn de Basisnetten Weg en Water als bijlage bij de cRNVGS opgenomen.

Regelgeving transport van gevaarlijke stoffen via buisleidingen

Op 1 januari 2011 is het Besluit externe veiligheid buisleidingen (Bevb) in werking getreden. Het Bevb regelt onder andere welke veiligheidsafstanden moeten worden aangehouden rond buisleidingen met gevaarlijke stoffen. De normstelling is in lijn met het Besluit externe veiligheid inrichtingen (Bevi). Daarmee zijn nieuwe kwetsbare objecten binnen de PR 10^{-6} contour niet

toegestaan. Ook is vastgesteld dat wanneer binnen het invloedsgebied van een buisleiding een ruimtelijk besluit wordt genomen, de verantwoordingsplicht van toepassing is.

Het Bevb gaat uit van een belemmerde strook van 4 of 5 meter, afhankelijk van de werkdruk. Voor deze strook geldt een bouwverbod en een omgevingsvergunning voor het uitvoeren van werken, geen bouwwerken zijnde, of van werkzaamheden.

Net als bij het Bevi worden de risicoafstanden en rekenmethodiek die volgen uit het Bevb opgenomen in een regeling, de Regeling externe veiligheid buisleidingen (Revb).

12.6.2 Onderzoek

Inrichtingen

Langs de Provincialeweg N210 is een LPG-tankstation gelegen. Daarnaast zijn nog enkele inrichtingen in het plan aanwezig waarvoor externe veiligheid ook een rol kan spelen. De regelgeving omtrent de externe veiligheid rond onder andere LPG-tankstations is neergelegd in het "Besluit externe veiligheid inrichtingen (BEVI)" (Stb. 250, 2004). Met betrekking tot risico's wordt in dat besluit onderscheid gemaakt tussen plaatsgebonden risico (PR) en groepsrisico (GR). Het PR is de kans op overlijden van een individu als gevolg van een calamiteit met gevaarlijke stoffen. Het GR is de kans op het gelijktijdig overlijden van een bepaald aantal mensen als gevolg van een ramp. Op de plankaart is de plaats van het LPG-tankstation en de risicocontouren aangegeven.

De grenswaarde van het PR bedraagt 10^{-6} . Deze contour is op een afstand van 45 m vanaf het vulpunt van de LPG-installatie gelegen, omdat de doorzet van de LPG-installatie in de milieuvergunning beperkt is tot 400 m^3 per jaar. In de regels van het plan is de bouw van nieuwe (beperkt) kwetsbare bestemmingen uitgesloten.

De grens van het invloedsgebied van een LPG-tankstation met een doorzet tot maximaal 1.500 m^3 per jaar, is op een afstand van 150 meter uit het vulpunt van de LPG-installatie gelegen. Bij een gegeven doorzet van de LPG-installatie zijn in de door het Ministerie van VROM uitgebrachte concepthandreiking Verantwoordingsplicht Groepsrisico, d.d. augustus 2004, aantallen personen per hectare aangegeven waarbij kan worden voldaan aan de oriëntatiewaarde. Voor zover in het plan ten behoeve van nieuwe (beperkt) kwetsbare bestemmingen worden gebouwd moet een afweging worden gemaakt of de toename van het GR aanvaardbaar is. Het deel van het invloedsgebied binnen dit plan is bestemd als agrarisch gebied. Het is niet voor de hand liggend dat binnen deze bestemmingen bouwplannen worden gerealiseerd.

Propaantanks

In het Besluit voorzieningen en installaties milieubeheer zijn regels gesteld ten aanzien de opslag van propaan in bovengrondse tanks. Rond de opstelplaats van de tankwagen en het vulpunt zijn veiligheidsafstanden gelegen afhankelijk van de inhoud van de tank. Binnen dit plan zijn veel propaantanks aanwezig met een zodanige inhoud dat de veiligheidsafstand 35 meter bedraagt. In een aantal gevallen is dit 65 meter. Deze afstanden moeten op grond van de regels van dit plan in acht worden genomen, indien woningen worden gerealiseerd.

Leidingen

In het plangebied liggen twee gasleidingen (in het westelijk deel) en een brandstofleiding (oostelijk deel).

Gegevens gasleidingen:

Volgnummer	druk	Uitwendige diameter	afstand PR 10⁻⁶-contour	Inventarisatie-afstand GR
A-553	66,2 bar	36 inch	0 meter	430 meter
W-513-07	40 bar	4 inch	0 meter	45 meter
W-513-08	40,00 bar	8 inch	0 meter	95 meter

De leidingen zijn op de verbeelding met een dubbelbestemming weergegeven. Deze dubbelbestemming waarborgt een ongestoorde ligging van de leiding.

Voor de aanleg van een nieuw aardgastransportleiding in het westen van het plangebied wordt een rijksinpassingsplan opgesteld.

De populatiedichtheid in het buitengebied is zodanig laag, dat de eventuele beperkte verhoging van het aantal mensen dat in het gebied verblijft, als gevolg van het toepassen van de ruimte-voor-ruimteregeling of woningsplitsing, niet leidt tot een vergroting van het groepsrisico. Een berekening van het groepsrisico wordt dan ook niet noodzakelijk geacht. Hiermee is het groepsrisico voldoende verantwoord.

12.6.3 Conclusie

Het PR leidt langs de risicobronnen niet tot belemmeringen voor de mogelijke ontwikkelingen in het plan.

12.7 Overige belemmeringen

Inleidend

Naast de hiervoor beschreven milieuaspecten kunnen er nog andere belemmeringen in of nabij het plangebied aanwezig zijn die van invloed kunnen zijn op de planvorming. Het gaat bijvoorbeeld om de aanwezigheid van straalpaden, planologisch relevante kabels en leidingen (zoals waterleidingen of rioleringsleidingen), beschermingszones en dergelijke.

Onderzoek

Door het plangebied loopt een bovengrondse hoogspanningsleiding. De ondergrondse infrastructuur bestaat uit de volgende leidingen:

- rioolwatertransportleiding;
- drinkwatertransportleiding
- aardgastransportleiding, zoals in paragraaf 12.6.2 beschreven;
- brandstoftransportleiding, zoals in paragraaf 12.6.2 beschreven.

Voor deze leidingen zijn in de regels veiligheidsafstanden in acht genomen. Op de externe veiligheidsaspecten wordt in de voorgaande paragraaf (12.6) ingegaan.

Conclusie

Alle planologisch relevante leidingen worden op de verbeelding met een dubbelbestemming weergegeven. De dubbelbestemming waarborgt een ongestoorde ligging van de leiding.

12.8 Duurzaamheid

12.8.1 Kader

Nationaal klimaatbeleid

Teneinde de Kyotodoelstellingen te realiseren, is landelijk klimaatbeleid geformuleerd. De korte termijn doelstelling voor Nederland is de uitstoot van de belangrijkste broeikasgassen in de periode van 2008 - 2012 met 6% terug te dringen ten opzichte van 1990. Op de lange termijn wil de overheid de overgang naar een duurzame energiehuishouding bereiken (een aandeel van twintig procent duurzame energie in 2020) en verdere beperking van de CO₂-uitstoot realiseren (30% in 2020 ten opzichte van 1990). Dit is verwoord in het vierde Nationaal Milieubeleidsplan (NMP4).

De Nederlandse overheid wil de helft van de nodige emissiereductie behalen met binnenlandse maatregelen en de andere helft uit het buitenland met behulp van de flexibele instrumenten uit het Kyoto-protocol.

Beleidskader Duurzaam Bouwen 2005 - 2010

In het beleidskader is door de regionale projectgroep Midden-Holland de regionale ambities geformuleerd om de realisatie van duurzame maatregelen in bouwprojecten te bevorderen. De aandacht voor duurzaam bouwen in de regio Midden-Holland richt zich door de bestaande intentieverklaringen voornamelijk op woningbouw en bestaande bouw. Hoofddoel van het regionaal duurzaam bouwen beleid is een structurele toepassing van duurzame maatregelen en integrale benadering van duurzaamheidsthema's in bouwprojecten. Dit vanuit de gedachte van toekomstgericht bouwen aan een duurzame samenleving.

Duurzaam bouwen staat voor het ontwikkelen en beheren van de gebouwde omgeving met respect voor mens en milieu zodat kan worden voorzien in de behoefte van de huidige generatie zonder dat voor toekomstige generaties de mogelijkheid wordt ontnomen om ook in hun behoeften te kunnen voorzien. Duurzaam bouwen is daarmee onderdeel van de kwaliteit van de gebouwde omgeving.

Door de inspanningen voor duurzaam bouwen regionaal te coördineren ontstaan de beste mogelijkheden voor het benutten van de aanwezige kansen en het wegnemen van gesignaleerde knelpunten. De kern van de regionale werkwijze wordt gevormd door een regionale procedure duurzaam bouwen. Belangrijkste afspraken met de ontwikkelende partijen in bouwprojecten worden vastgelegd in een Projectverklaring Kwaliteit en Duurzaamheid. Kansen voor duurzaam bouwen worden voor ieder project in een advies bij aanvang vastgelegd. De intentieverklaring bevat een beschrijving van de te volgen procedure, het instrument en de projectverklaring.

12.8.2 Onderzoek

In het kader van duurzaamheid is in dit bestemmingsplan een afwijking opgenomen om op agrarische bebouwing kleinschalige windturbines te plaatsen. Deze kleinschalige windturbines, tot een hoogte van 2 m boven de nok, wordt in eerste instantie passend geacht in het veenweidegebied. Wel worden voorwaarden gesteld om de karakteristiek van het landschap en de bebouwing te behouden. Grote windturbines worden zijn niet wenselijk in het landschap.

Het toestaan van nevenfuncties en functiewisseling maakt het mogelijk dat de bebouwing hergebruikt kan worden en voorkomt dat de bebouwing onnodig gesloopt moet worden. Deze ontwikkelingen (nevenfuncties, functiewisseling, sloop en nieuwbouw), zullen voornamelijk op initiatief van de bewoners en gebruikers van het landelijk gebied plaatsvinden. Het streven is om deze ontwikkelingen zoveel mogelijk duurzaam uit te voeren. Een en ander is afhankelijk van de initiatiefnemer.

De herinrichting van de Krimpenerwaard in het kader van het Veenweidepact is een duurzame methode om in te spelen op de eigenschappen van het landschap.

12.8.3 Conclusie

In het kader van het bestemmingsplan wordt duurzaamheid op functioneel niveau toegepast, zoals het gebruiken van gebouwen die hun oorspronkelijke functie verloren hebben. Daarnaast worden kleine windturbines mogelijk gemaakt.

Deel D Uitvoerbaarheid en procedure

13 Uitvoerbaarheid

13.1 Economische uitvoerbaarheid

Exploitatieverplichting

Bij de voorbereiding van een bestemmingsplan dient op grond van artikel 3.1.6 van het Besluit ruimtelijke ordening (Bro) in de plandoelstelling minimaal inzicht te worden gegeven in de economische uitvoerbaarheid van het plan. Tevens is met de inwerkingtreding van de Wet ruimtelijke ordening de verplichting ontstaan om, indien sprake is van ontwikkelingen waarvoor de gemeente redelijkerwijs kosten moet maken, bijvoorbeeld voor de aanleg van voorzieningen van openbaar nut, en de plankosten, deze moeten worden verhaald op de initiatiefnemer c.q. ontwikkelaar. Een en ander dient te worden vastgelegd in privaatrechtelijke overeenkomsten met iedere grondeigenaar. Als er met een grondeigenaar geen overeenkomst is gesloten en het kostenverhaal niet anderszins is verzekerd, dient een exploitatieplan te worden opgesteld welke tegelijkertijd met het bestemmingsplan moet worden vastgesteld.

De activiteiten die verband houden met dit bestemmingsplan bestaan voor het grootste gedeelte uit het consolideren van de bestaande situatie binnen het plangebied. De kosten hiervoor worden gedekt uit de normale onderhoudsbudgetten en eventuele toekomstige investeringsprogramma's van de gemeente.

In dit bestemmingsplan worden door middel van een wijzigingsbevoegdheid ontwikkelingen mogelijk gemaakt. Bij toepassing van de wijzigingsbevoegdheid zal, indien nodig, een exploitatieplan worden opgesteld. Voor de overige ontwikkelingen zijn reeds procedures doorlopen of worden voor vaststelling van het bestemmingsplan afgerond. In het kader van deze procedures wordt de financiële uitvoerbaarheid aangetoond.

Conclusie

Gezien het voorgaande wordt het plan financieel uitvoerbaar geacht.

13.2 Maatschappelijke uitvoerbaarheid

Plan(vormings)proces

In 2009 is het bestemmingsplan 'Buitengebied' vastgesteld. Tijdens de planperiode van het opstellen van dat bestemmingsplan is de nieuwe Wet ruimtelijke ordening (Wro) in werking getreden, waarin de standaardisering en digitalisering van bestemmingsplannen is geregeld. In de invoeringswet van de Wro was aangegeven, dat ontwerpbestemmingsplannen die voor 1 januari 2009 ter inzage waren gelegd, niet hoefden te voldoen aan de eisen van standaardisering en digitalisering. Destijds is besloten het bestemmingsplan niet om te zetten conform de Standaard Vergelijkbare Bestemmingsplannen (SVBP2008) en niet te digitaliseren. Dit neemt niet weg dat de wens bleef bestaan om het bestemmingsplan na vaststelling om te zetten.

Daarnaast zijn diverse inhoudelijke wijzigingen doorgevoerd die bestaan uit voornamelijk reparaties, het verwerken van de uitspraak van de Raad van State en het verruimen van de vigerende regeling.

Conclusie

Gezien het voorgaande wordt het plan maatschappelijk uitvoerbaar geacht.

13.3 Handhavingaspecten

Inleidend

Het bestemmingsplan is bindend voor zowel de overheid als de burger. De primaire verantwoordelijkheid voor controle en handhaving ligt bij de gemeente. Handhaving kan worden omschreven als elke handeling die erop gericht is de naleving van regelgeving te bevorderen of een overtreding te beëindigen. Het doel van handhaving is om de duurzame bescherming van mens en omgeving te waarborgen. Binnen het kader van het bestemmingsplan heeft regelgeving met name betrekking op de Wet ruimtelijke ordening en de Woningwet. Bij overtreding van deze regelgeving moet gedacht worden aan bouwen zonder omgevingsvergunning voor het bouwen, bouwen in afwijking van een verleende vergunning, het handelen zonder of in afwijking van een noodzakelijke vergunning voor het uitvoeren van werken, geen bouwwerken zijnde, en voor werkzaamheden (de vroegere aanlegvergunning) en het gebruik van gronden en opstallen in strijd met de gebruiksregels van het bestemmingsplan of een afwijking.

Er zijn twee vormen handhaving te onderscheiden: preventieve en repressieve handhaving.

Preventieve handhaving bestaat uit actief toezicht door of namens de gemeente door bijvoorbeeld regelmatige controles op de uitvoering van vergunningen en regelmatige gebiedscontroles. Vervolgens worden in het kader van preventieve handhaving duidelijke en maatschappelijk geaccepteerde regels opgesteld en aandacht besteed aan communicatie en voorlichting.

Repressieve handhaving bestaat uit de aanwending van publiekrechtelijke middelen bij geconstateerde overtredingen, zoals het opleggen van een dwangsom of het uitoefenen van bestuursdwang. Daarnaast is het mogelijk strafrechtelijke middelen toe te passen en privaatrechtelijk actie te ondernemen bij inbreuk op het eigendomsrecht van de gemeente. Repressieve handhaving heeft als primaire doel een einde te maken aan een specifieke overtreding van de Wro of de Woningwet.

De handhaafbaarheid van een bestemmingsplan is met name afhankelijk van het draagvlak van de regels onder de burgers en van de duidelijkheid van de regels.

14 Procedure

14.1 Voorbereidingsfase

Voor aankondiging

Op grond van artikel 1.3.1 van het Besluit ruimtelijke ordening (Bro) dient voorafgaand aan een bestemmingsplanprocedure, een vooraankondiging te worden gepubliceerd waarin de gemeente aangeeft een bestemmingsplan voor te bereiden.

Inspraak

Omdat het bestemmingsplan 'Buitengebied' uit 2009 nog recent is en de inhoudelijke wijzigingen voornamelijk reparaties, het verwerken van de uitspraak van de Raad van State en het verruimen van de vigerende regeling inhouden, is besloten het inspraaktraject over te slaan en direct een ontwerpbestemmingsplan op te stellen.

Overleg

Conform artikel 3.1.1. van het Bro dienen burgemeester en wethouders bij de voorbereiding van een bestemmingsplan overleg te plegen met de besturen van betrokken gemeenten en waterschappen en met de rijks- en provinciale diensten die betrokken zijn bij de zorg voor de ruimtelijke ordening of belast zijn met de behartiging van belangen welke in het plan in het geding zijn.

In dit kader is het voorontwerpbestemmingsplan voor advies toegezonden aan de volgende instanties:

- VROM Inspectie Zuid-West;
- Provincie Zuid-Holland;
- Hoogheemraadschap Schieland en de Krimpenerwaard.

Van de instanties zijn geen reacties ontvangen.

14.2 Ontwerpfase

Na afronding van het vooroverleg is de formele bestemmingsplanprocedure gestart.

Op de voorbereiding van een bestemmingsplan is artikel 3.8 Wro (gelezen in samenhang met afdeling 3.4 van de Algemene wet bestuursrecht) van toepassing. De kennisgeving van het ontwerpbesluit tot vaststelling van het bestemmingsplan moet in de Staatscourant worden geplaatst en dient - met de inwerkingtreding van de Wet ruimtelijke ordening - ook via elektronische weg te geschieden. Tevens dient de kennisgeving te worden toegezonden aan die diensten van Rijk en provincie die belast zijn met de behartiging van belangen die in het plan in het geding zijn, aan het waterschap en aan belanghebbende gemeenten.

Het ontwerpbestemmingsplan is gedurende zes weken ter inzage gelegd. Binnen deze termijn is een ieder in de gelegenheid gesteld schriftelijk en/of mondeling een zienswijze op het plan in te dienen.

14.3 Vaststellingsfase

Binnen twaalf weken na de termijn van terinzagelegging moet de gemeenteraad beslissen omtrent de vaststelling van het bestemmingsplan.

Tegen het besluit tot vaststelling staat, voor belanghebbenden, beroep open bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State. Direct na de beroepstermijn treedt, indien tijdens de beroepstermijn geen verzoek om voorlopige voorziening is ingediend, het plan in werking.

